

**Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile
electronice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 140/2012,
cu modificările și completările ulterioare
– text consolidat neoficial cuprinzând prevederile în vigoare
la data de 29 decembrie 2018 –**

CUPRINS

CAPITOLUL I - DISPOZIȚII GENERALE.....	ERROR! BOOKMARK NOT DEFINED.
CAPITOLUL II - AUTORIZAREA FURNIZĂRII DE REȚELE ȘI SERVICII DE COMUNICAȚII ELECTRONICE.....	11
CAPITOLUL III - REGIMUL JURIDIC AL RESURSELOR LIMITATE NECESARE PENTRU FURNIZAREA DE REȚELE ȘI SERVICII DE COMUNICAȚII ELECTRONICE	20
SECȚIUNEA 1 - ADMINISTRAREA ȘI GESTIONAREA RESURSELOR LIMITATE	20
SECȚIUNEA A 2-A - FRECVENȚELE RADIO	21
SECȚIUNEA A 3-A - RESURSE DE NUMEROTAȚIE ȘI RESURSE TEHNICE ASOCIATE	35
CAPITOLUL IV - SECURITATEA ȘI INTEGRITATEA REȚELOR ȘI SERVICIILOR DE COMUNICAȚII ELECTRONICE	38
CAPITOLUL V - DREPTURILE UTILIZATORILOR FINALI	40
SECȚIUNEA 1 - CONTRACTELE	40
SECȚIUNEA A 2-A - TRANSPARENTA.....	60
SECȚIUNEA A 3-A - DISPONIBILITATEA SERVICIILOR ȘI ECHIPAMENTELOR.....	63
SECȚIUNEA A 4-A - ASIGURAREA UNOR FACILITĂȚI SUPPLEMENTARE	69
CAPITOLUL VI - SERVICIUL UNIVERSAL	71
SECȚIUNEA 1 - SERVICIILE INCLUSE ÎN SFERA SERVICIULUI UNIVERSAL	71
SECȚIUNEA A 2-A - MECANISMELE DE FINANȚARE A OBLIGAȚIILOR PRIVIND SERVICIUL UNIVERSAL	78
CAPITOLUL VII - PROMOVAREA CONCURENȚEI PE PIAȚĂ.....	81
SECȚIUNEA 1 - ANALIZELE DE PIAȚĂ.....	81
SECȚIUNEA A 2-A - PROMOVAREA CONCURENȚEI PE PIEȚELE DE GROS	87
SECȚIUNEA A 3-A - PROMOVAREA CONCURENȚEI PE PIEȚELE CU AMĂNUNTUL.....	98
CAPITOLUL VIII - SOLUȚIONAREA LITIGIILOR	99
CAPITOLUL IX - FURNIZAREA DE INFORMAȚII.....	103
CAPITOLUL X - TARIFUL DE MONITORIZARE	107
CAPITOLUL XI - CONSULTARE, TRANSPARENTĂ ȘI INFORMARE.....	113
CAPITOLUL XII - SUPRAVEGHERE, CONTROL ȘI SANȚIUNI.....	116
CAPITOLUL XIII - DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE	130
ANEXA NR. 1.....	139
ANEXA NR. 2.....	141
SUMARUL INTERVENȚIILOR LEGISLATIVE	143

Mențiuni preliminare:

- dispozițiile subliniate în culoarea roșie nu mai sunt în prezent în vigoare;
- dispozițiile pe fond gri sunt în vigoare de la data menționată în textele imediat următoare, subliniate în culoarea albastră.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. – (1) Prezenta ordonanță de urgență are ca obiect:

a) stabilirea cadrului general de reglementare a activităților privind rețelele și serviciile de comunicații electronice, a regimului autorizării acestor activități, precum și a măsurilor destinate promovării concurenței pe piața rețelelor și serviciilor de comunicații electronice;

b) stabilirea cadrului de reglementare a relațiilor dintre operatori, dintre furnizorii de servicii de comunicații electronice și dintre operatori și furnizorii de servicii de comunicații electronice în ceea ce privește accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la facilitățile și serviciile asociate;

c) stabilirea drepturilor și obligațiilor operatorilor și ale persoanelor care solicită interconectarea sau accesul la rețelele instalate, operate, controlate sau puse la dispoziție de către aceștia sau la facilitățile ori serviciile asociate acestor rețele;

d) stabilirea cadrului de reglementare a relațiilor dintre furnizorii de rețele și servicii de comunicații electronice, pe de o parte, și utilizatorii finali, pe de altă parte;

e) asigurarea dreptului utilizatorilor finali de a avea acces la serviciile incluse în sfera serviciului universal.

(2) Prezenta ordonanță de urgență reglementează, în principal:

a) drepturile și obligațiile furnizorilor de rețele și de servicii de comunicații electronice;

b) regimul resurselor limitate;

c) drepturile utilizatorilor finali;

d) serviciul universal;

e) obligațiile furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice cu putere semnificativă pe piață.

Art. 2. – În exercitarea atribuțiilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, denumită în continuare *ANCOM* sau *autoritatea de reglementare*, realizează obiectivele prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările ulterioare.

Art. 3. – (1) Dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență nu se aplică în cazul furnizării rețelelor și serviciilor de comunicații electronice de către instituțiile sau autoritățile publice din cadrul sistemului național de apărare, ordine publică și siguranță națională, potrivit competențelor legale acordate în acest scop, precum și rețelelor și serviciilor de comunicații electronice destinate reprezentanțelor diplomatice ale României în străinătate, care se realizează pe baza unor reglementări speciale.

(2) Furnizarea unor rețele publice de comunicații electronice sau servicii de comunicații electronice destinate publicului către instituțiile sau autoritățile publice din cadrul sistemului național de apărare, ordine publică și siguranță națională, în calitate de utilizatori finali, se realizează în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 4. – (1) În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, următorii termeni se definesc astfel:

1. *autorizare generală* – cadrul juridic ce stabilește drepturile privind furnizarea de rețele și servicii de comunicații electronice, precum și obligațiile specifice în domeniul comunicațiilor electronice, în condiții ce se pot aplica tuturor sau anumitor categorii de rețele ori servicii de comunicații electronice;

2. *utilizator* – orice persoană fizică sau juridică care utilizează ori solicită un serviciu de comunicații electronice destinat publicului;

3. *abonat* – orice persoană fizică sau juridică care a încheiat un contract pentru furnizarea unor servicii de comunicații electronice destinate publicului oferite de un furnizor de astfel de servicii, indiferent dacă plata se realizează în avans ori ulterior furnizării serviciilor;

4. *utilizator final* – orice utilizator care nu furnizează rețele publice de comunicații electronice sau servicii de comunicații electronice destinate publicului;

5. *consumator* – orice persoană fizică care utilizează sau solicită un serviciu de comunicații electronice destinat publicului în alte scopuri decât cele ale activității sale comerciale ori profesionale;

6. *rețea de comunicații electronice* – sistemele de transmisie și, acolo unde este cazul, echipamentele de comutare sau rutare și alte resurse, inclusiv elementele de rețea care nu sunt active, care permit transportul semnalelor prin cablu, prin unde radio, prin mijloace optice ori alte mijloace electromagnetice, incluzând rețelele de comunicații electronice prin satelit, rețelele terestre fixe, cu comutare de circuite și cu comutare de pachete, inclusiv internet, și mobile, rețelele electrice, în măsura în care sunt utilizate pentru transmiterea de semnale, rețelele utilizate pentru transmisia serviciilor de programe audiovizuale și rețelele de televiziune prin cablu, indiferent de tipul de informație transmisă;

7. *furnizarea unei rețele de comunicații electronice* – instalarea, operarea, controlul sau punerea la dispoziție a unei rețele de comunicații electronice;

8. *furnizor de rețele de comunicații electronice* – o persoană a cărei activitate constă, în tot sau în parte, în furnizarea unei rețele de comunicații electronice în condițiile regimului de autorizare generală;

9. *serviciu de comunicații electronice* – un serviciu, furnizat, de regulă, contra cost, care constă, în întregime sau în principal, în transmiterea semnalelor prin rețelele de comunicații electronice, incluzând serviciile de telecomunicații și pe cele prin rețelele utilizate pentru transmisia serviciilor de programe audiovizuale, dar fără a include serviciile prin care se furnizează conținutul informației transmise prin intermediul rețelelor ori serviciilor de comunicații electronice sau se exercită controlul editorial asupra acestui conținut; de asemenea, nu se includ serviciile societății informaționale, definite la art. 1 pct. 1 din Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic, republicată, care nu constau, în întregime sau în principal, în transmiterea semnalelor prin rețelele de comunicații electronice;

10. *rețea publică de comunicații electronice* – o rețea de comunicații electronice care este utilizată, în întregime sau în principal, pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice destinate publicului;

11. *interferență* – efectul unei energii nedorite care apare la recepția într-o rețea de comunicații electronice ce utilizează spectrul radio, energie cauzată de o emisie sau de un fenomen de radiație ori de inducție, care se manifestă prin orice fel de degradare a performanțelor rețelei și care poate conduce la interpretarea eronată a informațiilor sau la

pierderea acestora, informații care ar fi putut fi obținute în absența unei asemenea energii nedorite;

12. *interferență prejudiciabilă* – interferența care periclitează ori produce o degradare substanțială a parametrilor de funcționare a unui serviciu de radionavigație sau a altor servicii de radiocomunicații, inclusiv a celor destinate siguranței vieții ori care, în orice mod, afectează, obstrucționează sau întrerupe în mod grav și repetat un serviciu de radiocomunicații, care operează în conformitate cu dispozițiile legale internaționale, ale Uniunii Europene ori cele naționale;

13. *interferență admisibilă* – interferența observată ori calculată care corespunde cu criteriile prevăzute în dispozițiile legale internaționale, ale Uniunii Europene sau cele naționale;

14. *atribuirea unei benzi de frecvențe* – desemnarea unei anumite benzi de frecvențe din cadrul Tabelului național de atribuire a benzilor de frecvențe radio, denumit în continuare *TNABF*, în scopul utilizării acestora de către unul sau mai multe servicii de radiocomunicații terestre ori spațiale, sau de către serviciul de radioastronomie, în condiții determinate;

15. *alocarea unei frecvențe sau a unui canal radio* – nominalizarea utilizatorului sau a categoriei de utilizatori ai unei frecvențe ori ai unui canal radio, într-o anumită arie geografică și în condiții determinate;

16. *asignarea unei frecvențe sau a unui canal radio* – autorizarea unei stații de radiocomunicații în vederea utilizării unei frecvențe sau a unui canal radio în condiții determinate;

17. *spectru de frecvențe radio/spectru radio* – porțiunea din spectrul electromagnetic care cuprinde undele radio ale căror frecvențe sunt situate între 9 kHz și 3.000 GHz;

18. *frecvențe radio cu utilizare neguvernamentală* – frecvențe radio destinate, conform *TNABF*, exclusiv utilizării în scopul furnizării de rețele și servicii de comunicații electronice în sensul prevederilor prezentei ordonanțe de urgență;

19. *frecvențe radio cu utilizare guvernamentală* – frecvențe radio destinate, conform *TNABF*, exclusiv utilizării în interes guvernamental de către instituțiile competente din cadrul sistemului național de apărare, ordine publică și siguranță națională;

20. *frecvențe radio în partaj neguvernamental/guvernamental* – frecvențe radio destinate, conform TNABF, utilizării în comun, partajate, atât de către utilizatori neguvernamentali, cât și de către utilizatori guvernamentali;

21. *radiocomunicații* – comunicații electronice realizate prin intermediul spectrului de frecvențe radio;

22. *serviciu de radiocomunicații* – serviciu de comunicații electronice realizat exclusiv prin intermediul frecvențelor radio;

23. *piață transnațională* – piață identificată de Comisia Europeană, care acoperă teritoriul Uniunii Europene sau o parte substanțială a acestuia, dar mai mult decât teritoriul unui stat membru;

24. *facilități asociate* – acele servicii asociate, infrastructuri fizice ori alte facilități sau elemente asociate unei rețele de comunicații electronice ori unui serviciu de comunicații electronice, care permit sau susțin furnizarea de servicii prin intermediul rețelei respective ori al serviciului respectiv, sau au un astfel de potențial; includ, printre altele, clădirile și accesul în clădiri, cablajele din clădiri, antenele, turnurile și alte construcții-suport, canalizația, conductele, pilonii, gurile de vizitare și cabinetele;

25. *servicii asociate* – acele servicii asociate unei rețele de comunicații electronice sau unui serviciu de comunicații electronice care permit ori susțin furnizarea serviciilor prin intermediul rețelei respective sau al serviciului respectiv ori au un astfel de potențial și care includ, printre altele, conversia numerelor sau sistemele cu o funcție echivalentă, sistemele de acces condiționat, ghidurile electronice de programe și serviciile de localizare, identificare și prezență;

26. *sistem de acces condiționat* – orice modalitate tehnică sau dispozitiv prin intermediul căruia accesul sub o formă inteligibilă la un serviciu protejat de transmitere a serviciilor de programe de televiziune sau radiodifuziune se poate face în mod restricționat, pe bază de abonament ori pe baza altei forme de autorizare individuală prealabilă;

27. *operator* – o persoană care instalează, operează, controlează sau pune la dispoziție terților o rețea publică de comunicații electronice sau facilități asociate ori o persoană care este autorizată în acest sens;

28. *acces* – punerea la dispoziție unui terț de facilități sau servicii, în condiții determinate, în mod exclusiv ori neexclusiv, care îi sunt necesare în scopul furnizării de servicii de comunicații electronice, inclusiv atunci când sunt utilizate pentru transmisia

serviciilor societății informaționale sau a serviciilor de programe audiovizuale; accesul cuprinde, printre altele:

a) accesul la elemente ale rețelei și la facilități asociate, care poate implica conectarea echipamentelor, prin mijloace fixe sau nonfixe, inclusiv accesul la bucla locală și la facilitățile și serviciile necesare pentru a furniza servicii prin bucla locală;

b) accesul la infrastructura fizică, inclusiv clădiri, conducte și piloni;

c) accesul la sisteme software relevante, inclusiv la sistemele de asistență operațională;

d) accesul la sistemele de informații sau la bazele de date pentru pregătirea comenzilor, punerea la dispoziție, comenzi, întreținere și solicitări de reparații, precum și facturare;

e) accesul la sisteme de conversie a numerelor sau la sistemele care au o funcționalitate echivalentă;

f) accesul la rețele fixe și mobile, în special pentru roaming;

g) accesul la sistemele de acces restricționat pentru serviciile de televiziune digitală;

h) accesul la serviciile de rețele virtuale.

29. *interconectare* – legătura fizică și logică realizată între rețele publice de comunicații electronice pentru a permite comunicarea dintre utilizatorii rețelelor sau accesul la servicii; serviciile pot fi furnizate de către părțile implicate sau de către alte părți care au acces la rețeaua respectivă; interconectarea este o formă specifică de acces realizată de operatorii de rețele publice de comunicații;

30. *serviciu de televiziune pe ecran lat* – un serviciu de televiziune care constă, în totalitate sau parțial, în programe produse și editate pentru a fi afișate pe ecranul lat; formatul 16:9 este formatul de referință pentru serviciile de televiziune pe ecran lat;

31. *buclă locală* – circuitul fizic dintre punctul terminal al rețelei și repartitorul principal sau elementul echivalent dintr-o rețea publică fixă;

32. *subbuclă locală* – porțiunea din bucla locală care conectează punctul terminal al rețelei de comunicații electronice cu un punct de concentrare sau cu un punct de acces intermediar determinat dintr-o rețea publică fixă de comunicații electronice;

33. *acces total la bucla sau subbucla locală* – utilizarea de către beneficiar a întregii capacități a buclei sau subbuclei locale, fără a se modifica proprietatea buclei sau subbuclei locale;

34. *acces partajat la bucla sau subbucla locală* – utilizarea de către beneficiar a unei părți specificate din capacitatea buclei sau subbuclei locale, cum ar fi o parte a frecvenței sau a unui echivalent, fără a fi perturbat serviciul oferit inițial și fără a se modifica proprietatea buclei sau subbuclei locale;

35. *colocare* – furnizarea spațiului fizic și a resurselor tehnice necesare instalării și conectării, în scopul unei funcționări corespunzătoare a echipamentului relevant aparținând beneficiarului acestei forme de acces;

36. *serviciu de telefonie destinat publicului* – serviciu pus la dispoziția publicului care permite inițierea și primirea, în mod direct sau indirect, de apeluri naționale ori internaționale prin utilizarea unui număr sau unor numere din planul național ori internațional de numerotație;

37. *apel* – conexiunea stabilită prin intermediul unui serviciu de comunicații electronice destinat publicului, care permite comunicarea bidirecțională;

38. *post telefonic public cu plată* – postul telefonic pus la dispoziția publicului, pentru utilizarea căruia plata se realizează în numerar, prin cărți de credit sau debit, cartele preplătite, inclusiv cartele utilizabile pe bază de coduri de apelare;

39. *număr geografic* – numărul stabilit conform planului național de numerotație, în cuprinsul căruia una sau mai multe cifre au semnificație geografică utilizată pentru rutarea apelurilor către locația fizică la care se află punctul terminal al rețelei;

40. *punct terminal al rețelei* – punctul fizic la care unui abonat i se furnizează accesul la o rețea publică de comunicații electronice; în cazul rețelelor care utilizează comutarea sau rutarea, punctul terminal este identificat prin intermediul unei adrese specifice de rețea, care poate fi asociată numărului ori numelui unui abonat;

41. *număr nongeografic* – numărul stabilit conform planului național de numerotație, care nu este număr geografic; constituie numere nongeografice, printre altele, numerele alocate serviciilor de comunicații electronice la puncte mobile, numerele cu acces gratuit și numerele pentru servicii cu tarif special;

42. *portabilitatea numerelor* – posibilitatea unui abonat de a-și păstra, la cerere, numărul asignat din planul național de numerotație atunci când schimbă furnizorul de servicii de comunicații electronice;

43. *serviciu universal* – setul minim de servicii stabilite de prezenta ordonanță de urgență, de o calitate determinată, care este disponibil tuturor utilizatorilor finali, indiferent de localizarea geografică și la un tarif accesibil;

44. *obligații privind serviciul universal* – obligații specifice impuse unui furnizor de rețele sau de servicii de comunicații electronice care privesc furnizarea de rețele și servicii într-o anumită arie geografică, inclusiv, acolo unde este cazul, aplicarea unor tarife comune prin stabilirea unei medii în aria geografică respectivă ori asigurarea unor opțiuni tarifare specifice pentru persoanele cu venituri scăzute sau cu nevoi sociale speciale;

45. *furnizor de serviciu universal* – furnizorul de rețele sau servicii de comunicații electronice căruia i s-au impus de către ANCOM obligații privind serviciul universal;

~~46. *contract la distanță* – contractul de furnizare a unor servicii de comunicații electronice destinate publicului sau a unor servicii de acces și conectare la rețele publice de comunicații electronice, încheiat cu utilizatorii finali, care utilizează în mod exclusiv, înainte și la încheierea acestuia, unul sau mai multe mijloace de comunicație la distanță;~~

46. *contract la distanță* – contractul de furnizare a unor servicii de comunicații electronice destinate publicului sau a unor servicii de acces și conectare la rețele publice de comunicații electronice, precum și de livrare a unor echipamente terminale care au legătură cu furnizarea serviciului, încheiat cu utilizatorii finali, persoane juridice, fără prezența fizică simultană a părților, care utilizează în mod exclusiv, înainte și inclusiv la momentul încheierii contractului, unul sau mai multe mijloace de comunicație la distanță;

(punct modificat la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

47. *mijloc de comunicație la distanță* – orice mijloc care poate fi utilizat pentru încheierea unui contract privind furnizarea unor servicii de comunicații electronice destinate publicului sau unor servicii de acces și conectare la rețele publice de comunicații electronice și care nu necesită prezența fizică simultană a celor două părți;

48. *abuz* – orice practică implicând utilizarea unei rețele publice de comunicații electronice sau unui serviciu de comunicații electronice destinat publicului, care reprezintă o

încălcarea a legislației din domeniul comunicațiilor electronice sau a altor prevederi legale ori care determină un disconfort semnificativ utilizatorilor finali;

49. *codare* – operație prin care semnalul inițial este transformat la emisie astfel încât acesta să poată fi restabilit la recepție numai dacă se cunoaște algoritmul de codare;

50. *decodare* – operație prin care la recepție este restabilit semnalul inițial cunoscându-se algoritmul de codare;

51. *introducere pe piață* – acțiunea de a face disponibil, pentru prima dată, contra cost sau gratuit, un echipament destinat consumatorilor pentru recepționarea semnalelor digitale de televiziune, în vederea distribuirii și/sau utilizării;

52. *echipament de televiziune digitală avansată* – dispozitiv utilizat pentru conectarea la receptorul de televiziune sau integrat în receptorul de televiziune digitală, capabil să recepționeze servicii de televiziune digitală interactivă;

53. *interfață de programare a aplicației* – interfață software între aplicații, pusă la dispoziție de radiodifuzori sau de furnizorii de servicii, și resursele din echipamentele de televiziune digitală avansată pentru serviciile de difuzare sub formă digitală a programelor de televiziune și radio (application program interface - API).

54. *contract în afara spațiilor comerciale* - orice contract de furnizare a unor servicii de comunicații electronice destinate publicului sau a unor servicii de acces și conectare la rețele publice de comunicații electronice, precum și de livrare a unor echipamente terminale care au legătură cu furnizarea serviciului, încheiat între un furnizor și un utilizator final, persoană juridică, în una dintre următoarele situații:

a) încheiat în prezența fizică simultană a furnizorului și a utilizatorului final, într-un loc care nu este spațiul comercial al furnizorului;

b) încheiat ca urmare a unei oferte din partea utilizatorului final în aceleași circumstanțe ca cele prevăzute la lit. a);

c) încheiat în spațiile comerciale ale furnizorului sau prin orice mijloace de comunicare la distanță, imediat după ce utilizatorul final a fost abordat în mod personal și individual, într-un loc care nu este spațiul comercial al furnizorului, în prezența fizică simultană a acestuia și a utilizatorului final;

d) încheiat în cursul unei deplasări organizate de furnizor cu scopul sau efectul de a promova și a vinde utilizatorului final produse sau servicii.

(punct introdus la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

~~(2) În cuprinsul prezentei ordonanțe de urgență sunt, de asemenea, aplicabile definițiile relevante prevăzute la art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2008, la art. 2 din Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, cu completările ulterioare, la art. 1 din Legea nr. 365/2002, republicată, și la art. 1 din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare.~~

(2) În cuprinsul prezentei ordonanțe de urgență sunt, de asemenea, aplicabile definițiile relevante prevăzute la art. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2008 privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2008, la art. 2 din Legea nr. 506/2004 privind prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul comunicațiilor electronice, cu modificările și completările ulterioare, la art. 1 din Legea nr. 365/2002 privind comerțul electronic, republicată, cu modificările ulterioare, respectiv la art. 1 din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și definițiile relevante din legislația din domeniul protecției consumatorilor referitoare la drepturile consumatorilor la încheierea contractelor.

(alineat modificat la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

CAPITOLUL II

Autorizarea furnizării de rețele și servicii de comunicații electronice

Art. 5. – Furnizarea rețelilor și serviciilor de comunicații electronice este liberă și se realizează în condițiile regimului de autorizare generală, în conformitate cu prevederile prezentului capitol.

Art. 6. – (1) În scopul realizării unei evidențe oficiale a furnizorilor, orice persoană care intenționează să furnizeze rețele sau servicii de comunicații electronice are obligația să transmită ANCOM o notificare, în forma prevăzută la alin. (3), cu excepția cazurilor prevăzute la art. 7.

(2) Persoanele străine care furnizează servicii de comunicații electronice transfrontaliere destinate publicului către utilizatorii finali aflați pe teritoriul național au obligația să transmită ANCOM notificarea prevăzută la alin. (1).

(3) ANCOM stabilește și actualizează formularul-tip al notificării, cuprinzând informațiile pe care orice persoană care intenționează să furnizeze rețele sau servicii de comunicații electronice are obligația să le comunice pentru a beneficia de autorizația generală. Aceste informații sunt grupate în următoarele categorii:

- a) date necesare identificării furnizorului și comunicării eficiente cu acesta;
- b) descrierea tipurilor de rețele sau de servicii pe care persoana în cauză intenționează să le furnizeze;
- c) data estimativă a începerii activității.

(4) Persoana care a realizat notificarea în condițiile prevăzute la alin. (1) și (3) este autorizată să furnizeze tipurile de rețele și de servicii pe care le-a indicat în notificare, având drepturile și obligațiile corespunzătoare prevăzute în autorizația generală.

(5) Orice modificare a datelor prevăzute la alin. (3) trebuie notificată ANCOM în termen de 10 zile.

(6) Persoanelor cărora li s-a retras dreptul de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice li se revocă dreptul de a utiliza frecvențe radio, resurse de numerotație sau alte categorii de resurse tehnice, acolo unde este cazul, și nu mai pot beneficia de autorizația generală pe o perioadă de 3 ani de la retragerea dreptului.

Art. 7. – (1) Persoanele care intenționează să furnizeze exclusiv pentru nevoi proprii rețele sau servicii de comunicații electronice nu au obligația transmiterii notificării prevăzute la art. 6.

(2) Persoanelor prevăzute la alin. (1) li se aplică drepturile și obligațiile prevăzute în autorizația generală, precum și prevederile referitoare la retragerea dreptului de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice ori a dreptului de a utiliza frecvențe radio.

(3) Persoanele care solicită acces sau interconectare furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice din România nu trebuie să se supună procedurii de autorizare

generală prevăzute la art. 6, dacă nu furnizează servicii sau nu operează rețele pe teritoriul național.

(4) ANCOM poate stabili alte tipuri de rețele sau servicii de comunicații electronice pentru a căror furnizare nu este necesară transmiterea notificării prevăzute la art. 6.

Art. 8. – (1) ANCOM elaborează și actualizează autorizația generală pentru tipurile de rețele și de servicii, prin care stabilește condițiile în care acestea pot fi furnizate, determinând astfel drepturile și obligațiile care revin furnizorilor fiecărui tip de rețea sau de serviciu.

(2) Condițiile stabilite potrivit alin. (1) vor fi obiectiv justificate în raport cu tipul de rețea sau de serviciu în cauză, nediscriminatorii, proporționale și transparente. Acestea pot viza:

a) contribuții financiare pentru susținerea serviciului universal;

b) plata tarifului de monitorizare anual, în conformitate cu dispozițiile cap. X;

c) interoperabilitatea serviciilor și interconectarea rețelelor;

d) accesibilitatea pentru utilizatorii finali a resurselor de numerotație din Planul național de numerotație, din Spațiul european de numerotație telefonică, a numerelor internaționale universale gratuite și, acolo unde este fezabil din punct de vedere economic și tehnic, a resurselor de numerotație din planurile naționale de numerotație ale altor state membre ale Uniunii Europene, precum și alte condiții impuse în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență;

e) cerințe privind protecția mediului, planurile de urbanism și amenajare a teritoriului, precum și cerințe și condiții legate de acordarea dreptului de acces pe proprietatea publică sau privată, colocare și utilizarea partajată a infrastructurii, inclusiv, dacă este cazul, garanțiile de ordin financiar ori tehnic necesare pentru a asigura executarea corespunzătoare a lucrărilor de infrastructură;

f) obligații privind transmisia serviciilor de programe prin rețele de comunicații electronice, în conformitate cu prevederile legislației din domeniul audiovizualului;

g) prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în domeniul comunicațiilor electronice, conform legislației naționale în domeniu;

h) protecția utilizatorilor finali în domeniul comunicațiilor electronice și condiții privind asigurarea accesibilității serviciilor de comunicații electronice pentru utilizatorii finali cu dizabilități;

i) restricții privind transmiterea conținutului ilegal și vătămător, în conformitate cu prevederile legale aplicabile în domeniul comerțului electronic și al audiovizualului;

j) informații care trebuie furnizate în temeiul art. 6 alin. (3) și al art. 120;

k) interceptarea legală a comunicațiilor de către autoritățile și instituțiile abilitate în acest sens, inclusiv suportarea de către furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice a costurilor aferente, și asigurarea confidențialității prin sisteme proprii, acreditate în condițiile actelor normative în vigoare;

l) furnizarea rețelilor și a serviciilor de comunicații electronice pe durata situațiilor generate de producerea unei calamități naturale ori a unui sinistru deosebit de grav, în vederea asigurării comunicațiilor dintre agențiile specializate de intervenție și celelalte autorități publice implicate în gestionarea situației create, inclusiv condițiile de utilizare a rețelilor și a serviciilor de comunicații electronice pentru comunicarea de către autoritățile publice a avertizărilor care privesc amenințări iminente și pentru limitarea consecințelor catastrofelor majore;

m) măsuri privind limitarea efectelor câmpurilor electromagnetice generate de rețelele de comunicații electronice, în condițiile legii;

n) obligații privind acordarea accesului, altele decât cele prevăzute la art. 100–105;

o) menținerea integrității rețelilor publice de comunicații electronice, inclusiv prin condiții care să împiedice producerea interferențelor prejudiciabile între rețele sau servicii de comunicații electronice;

p) asigurarea securității rețelilor publice de comunicații electronice împotriva accesului neautorizat;

q) condiții de utilizare a frecvențelor radio care sunt supuse doar regimului de autorizare generală, în conformitate cu prevederile art. 23 alin. (3);

r) măsuri destinate asigurării respectării standardelor sau specificațiilor tehnice, potrivit art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările ulterioare;

s) obligații de transparentă impuse furnizorilor de servicii de comunicații electronice privind asigurarea conectivității între utilizatorii finali, în vederea atingerii obiectivelor prevăzute la art. 4–6¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările ulterioare, inclusiv orice condiții care limitează accesul sau utilizarea anumitor servicii sau aplicații, în cazurile în care astfel de condiții sunt permise

de cadrul legal, și, acolo unde este justificat și proporțional, privind asigurarea accesului autorității de reglementare la informațiile necesare pentru verificarea respectării acestor obligații.

Art. 9. – (1) ANCOM modifică autorizația generală, cu respectarea principiilor obiectivității și proporționalității, numai după parcurgerea procedurii de consultare prevăzute la art. 135 și numai în următoarele situații:

a) această decizie este necesară pentru respectarea obligațiilor care decurg dintr-un acord internațional la care România este parte;

b) circumstanțele în care autorizația generală a fost emisă s-au modificat.

(2) ANCOM revocă autorizația generală, cu respectarea principiilor obiectivității și proporționalității, numai în următoarele situații:

a) această decizie este necesară pentru respectarea obligațiilor care decurg dintr-un acord internațional la care România este parte;

b) în vederea protejării interesului public, atunci când circumstanțele în care autorizația generală a fost emisă s-au modificat.

(3) Revocarea autorizației generale în cazurile stabilite la alin. (2) se realizează numai după parcurgerea procedurii de consultare prevăzute la art. 135.

Art. 10. – (1) Persoanele autorizate în condițiile art. 6 să furnizeze rețele sau servicii de comunicații electronice beneficiază de dreptul de acces pe proprietăți, în condițiile prevăzute în legislația în vigoare.

(2) Persoanele autorizate în condițiile art. 6 să furnizeze rețele publice de comunicații electronice sau servicii de comunicații electronice destinate publicului beneficiază și de următoarele drepturi:

a) dreptul de a negocia și de a încheia acorduri de acces sau de interconectare cu orice alți furnizori autorizați de rețele publice de comunicații electronice ori de servicii de comunicații electronice destinate publicului, în condițiile art. 11 și 12;

b) dreptul de a fi desemnat ca furnizor de serviciu universal, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(3) La cerere sau din oficiu, ANCOM eliberează în cel mult 7 zile un certificat-tip prin care se atestă că persoana respectivă a trimis o notificare în condițiile art. 6 și în care se

prezintă condițiile în care această persoană beneficiază de dreptul de acces pe proprietăți și de dreptul de a negocia acorduri de acces sau de interconectare.

Art. 11. – Încheierea acordurilor de acces și interconectare se realizează, în condițiile legii, potrivit principiilor libertății contractuale și negocierii cu bună-credință a condițiilor tehnice și comerciale ale acestora, cu respectarea dispozițiilor prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 12. – (1) Pentru a se asigura furnizarea și interoperabilitatea serviciilor de comunicații electronice destinate publicului, orice operator al unei rețele publice de comunicații electronice are:

a) dreptul de a negocia un acord de interconectare cu orice alt operator al unei rețele publice de comunicații electronice, în vederea furnizării de servicii de comunicații electronice destinate publicului, inclusiv a serviciilor de comunicații electronice accesibile utilizatorilor prin intermediul unei alte rețele publice de comunicații electronice interconectate cu rețeaua oricăruia dintre cei 2 operatori;

b) obligația, la cererea unui terț autorizat în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, de a negocia un acord de interconectare cu solicitantul în cauză, în vederea furnizării de servicii de comunicații electronice destinate publicului, inclusiv a serviciilor de comunicații electronice accesibile utilizatorilor prin intermediul unei alte rețele publice de comunicații electronice interconectate cu rețeaua oricăreia dintre părți.

(2) Operatorii vor oferi acces și interconectare în conformitate cu obligațiile stabilite de autoritatea de reglementare potrivit dispozițiilor art. 100 sau 105.

(3) Rețelele publice de comunicații electronice instalate în vederea furnizării de servicii de televiziune digitală trebuie să îndeplinească condițiile tehnice necesare în vederea furnizării serviciilor sau programelor de televiziune pe ecran lat.

(4) Operatorii care recepționează și retransmit servicii sau programe de televiziune pe ecran lat au obligația de a păstra formatul respectiv.

(5) Informațiile obținute înaintea, în timpul sau după finalizarea negocierilor unui acord de acces sau de interconectare trebuie utilizate numai în scopul în care au fost furnizate, iar confidențialitatea informațiilor transmise sau stocate va fi respectată în toate cazurile. Aceste informații nu pot fi divulgate către niciun terț, în special către alte

departamente, filiale, sedii secundare sau parteneri ai furnizorului care oferă acces ori interconectare, care ar obține astfel un avantaj de ordin competitiv, cu excepția informațiilor solicitate de autoritatea de reglementare, potrivit dispozițiilor cap. IX.

Art. 13. – (1) Este interzisă acordarea unor drepturi speciale sau exclusive cu privire la instalarea ori furnizarea de rețele de comunicații electronice sau pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice destinate publicului, inclusiv cu privire la utilizarea unor frecvențe radio, cu excepția aplicării dispozițiilor art. 26 alin. (5).

~~(2) În cazul proiectelor de instalare de rețele publice de comunicații electronice realizate cu participarea sau sprijinul autorităților administrației publice centrale sau locale ori finanțate, total sau parțial, din fonduri publice, în scopul furnizării de servicii de comunicații electronice destinate publicului, care împiedică, restrâng ori distorsionează concurența în sectorul comunicațiilor electronice sau pot avea un astfel de efect, furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice beneficiază de acces deschis la aceste rețele pentru o perioadă de cel puțin 7 ani, cu respectarea principiilor nediscriminării, proporționalității și obiectivității.~~

(2) În cazul proiectelor de instalare de rețele publice de comunicații electronice realizate cu participarea sau sprijinul autorităților administrației publice centrale sau locale ori finanțate, total sau parțial, din fonduri publice, în scopul furnizării de servicii de comunicații electronice destinate publicului, care împiedică, restrâng ori distorsionează concurența în sectorul comunicațiilor electronice sau pot avea un astfel de efect, furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice beneficiază de acces deschis la aceste rețele, cu respectarea principiilor nediscriminării, proporționalității și obiectivității.

(alineat modificat la data de 28 iulie 2016 potrivit art. 50 pct. 1 din Legea nr. 159/2016)

(3) Dispozițiile alin. (2) nu se aplică în cazul proiectelor de instalare de rețele de comunicații electronice realizate de către instituțiile sau autoritățile publice din cadrul sistemului național de apărare, ordine publică și siguranță națională, potrivit competențelor legale acordate în acest scop.

~~(4) Condițiile tehnice și economice în care se realizează furnizarea serviciilor de comunicații electronice destinate publicului, precum și accesul la rețelele de comunicații electronice în cazul prevăzut la alin. (2) se stabilesc cu avizul conform al ANCOM.~~

(4) Condițiile tehnice și economice în care se realizează furnizarea serviciilor de comunicații electronice destinate publicului sau accesul la rețelele de comunicații electronice în cazul prevăzut la alin. (2), precum și orice modificări sau completări ale acestor condiții se supun aprobării ANCOM, emisă prin decizia președintelui în termen de maximum 90 de zile de la data înregistrării documentului care conține condițiile tehnice și economice propuse.

(alineat modificat la data de 28 iulie 2016 potrivit art. 50 pct. 1 din Legea nr. 159/2016)

(5) ANCOM supraveghează respectarea condițiilor tehnice și economice stabilite în conformitate cu prevederile alin. (4).

~~(6) Actul administrativ prin care s-a dispus implementarea unor proiecte de instalare de rețele de comunicații electronice, în condițiile alin. (2), în lipsa avizului conform al ANCOM prevăzut la alin. (4), poate fi atacat de orice persoană interesată la instanța de contencios administrativ competentă.~~

(6) Actele administrative prin care se stabilesc orice fel de condiții de operare a rețelelor publice de comunicații electronice care fac obiectul proiectelor prevăzute la alin. (2) nu produc efecte juridice până la emiterea aprobării prevăzute la alin. (4).

(alineat modificat la data de 28 iulie 2016 potrivit art. 50 pct. 1 din Legea nr. 159/2016)

(7) Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului, care beneficiază de drepturi speciale sau exclusive pentru prestarea serviciilor în alte sectoare ale economiei, în România sau într-un alt stat membru al Uniunii Europene, au următoarele obligații:

a) să țină contabilitatea în mod distinct pentru activitățile asociate cu furnizarea de rețele sau de servicii de comunicații electronice, în același mod în care acest lucru s-ar realiza dacă aceste activități ar fi desfășurate de entități distincte, astfel încât să fie identificate cu baza de calcul și metodologiile de atribuire aplicate, toate elementele care contribuie la formarea costurilor și a veniturilor legate de activitățile asociate cu furnizarea de rețele sau de servicii de comunicații electronice, inclusiv o prezentare detaliată a activelor imobilizate și a cheltuielilor structurale;

b) să realizeze o separare structurală pentru activitățile asociate cu furnizarea de rețele sau de servicii de comunicații electronice.

(8) Prevederile alin. (7) lit. a) nu se aplică furnizorilor ale căror venituri anuale, rezultate din activitățile legate de furnizarea de rețele sau de servicii de comunicații electronice în România și/sau în alte state membre ale Uniunii Europene, sunt mai mici de echivalentul în lei a 50 milioane de euro, pe baza cursului de schimb valutar mediu al perioadei în care au fost realizate veniturile comunicat de Banca Națională a României.

(9) Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului, care nu sunt supuși cerințelor dreptului societăților comerciale și care nu îndeplinesc criteriile aplicabile întreprinderilor mici și mijlocii stabilite prin regulile contabile armonizate cu cerințele legislației Uniunii Europene, au obligația să își elaboreze situațiile financiare, să le supună spre aprobare unui auditor financiar independent, în condițiile legii, și să le publice. Această cerință se aplică și situațiilor financiare separate realizate în condițiile alin. (7) lit. a).

Art. 13¹. – (1) În cazul proiectelor de instalare de rețele publice de comunicații electronice realizate ori în curs de realizare prevăzute la art. 13 alin. (2), autoritățile administrației publice centrale sau locale care participă ori sprijină realizarea acestor proiecte sau le finanțează au obligația de a transmite ANCOM condițiile tehnice și economice în care se realizează furnizarea serviciilor de comunicații electronice destinate publicului sau accesul la rețelele publice de comunicații electronice, în vederea aplicării art. 13 alin. (4), în termen de maximum 30 de zile de la data înregistrării unei solicitări în acest sens din partea ANCOM.

(2) În cazul nerespectării de către autoritățile administrației publice centrale sau locale a prevederilor alin. (1) ori neimplementării în termen de maximum 90 de zile a aprobării emise de ANCOM conform art. 13 alin. (4) pentru proiectele prevăzute la alin. (1), prin decizia președintelui ANCOM se vor stabili și impune persoanei sau persoanelor care implementează respectivele proiecte de instalare de rețele publice de comunicații electronice condițiile tehnice și economice în care se realizează furnizarea serviciilor de comunicații electronice destinate publicului sau accesul la rețelele publice de comunicații electronice.

(3) În termen de maximum 60 de zile de la data comunicării deciziei președintelui ANCOM prevăzute la alin. (2), persoanele care implementează proiectele menționate la alin.

(1) au obligația de a pune în acord contractele de furnizare a serviciilor de comunicații electronice destinate publicului sau contractele de acces la respectivele rețele publice de comunicații electronice cu condițiile tehnice și economice de acces stabilite de ANCOM.

(articol introdus la data de 28 iulie 2016 potrivit art. 50 pct. 2 din Legea nr. 159/2016)

CAPITOLUL III

Regimul juridic al resurselor limitate necesare pentru furnizarea de rețele și servicii de comunicații electronice

Secțiunea 1

Administrarea și gestionarea resurselor limitate

Art. 14. – (1) ANCOM administrează la nivel național resursele limitate necesare pentru furnizarea de rețele și servicii de comunicații electronice, precum frecvențele radio, resursele de numerotație și alte resurse tehnice asociate.

(2) ANCOM gestionează la nivel național resursele de numerotație și alte resurse tehnice asociate.

(3) Resursele de numerotație prevăzute în Planul național de numerotație și frecvențele radio sunt resurse limitate aflate în proprietatea publică a statului.

(4) Administrarea și gestionarea resurselor limitate se realizează pe baza principiilor obiectivității, transparenței, nediscriminării și proporționalității.

Art. 15. – Semnele susceptibile de reprezentare grafică ce redau resurse de numerotație prevăzute în Planul național de numerotație și resurse tehnice asociate nu pot face obiectul protecției dreptului de proprietate industrială pentru serviciile de comunicații electronice destinate publicului.

Secțiunea a 2-a

Frecvențele radio

Art. 16. – (1) Utilizarea frecvențelor radio se realizează în conformitate cu prevederile TNABF, cu reglementările în vigoare din domeniul comunicațiilor electronice, cu acordurile internaționale la care România este parte, inclusiv cu reglementările adoptate de Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor ori de către Conferința Europeană a Administrațiilor de Poștă și Telecomunicații.

(2) TNABF se adoptă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea ANCOM, în urma avizului conform al Comisiei Interdepartamentale de Radiocomunicații pentru atribuirile cuprinzând benzi de frecvențe radio cu utilizare guvernamentală sau a celor aflate în partaj guvernamental/neguvernemental.

(3) ANCOM asigură, în condițiile legii, administrarea și coordonarea la nivel național a gestionării spectrului de frecvențe radio în conformitate cu TNABF și cu acordurile internaționale la care România este parte, inclusiv cu reglementările adoptate de Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor și de către Conferința Europeană a Administrațiilor de Poștă și Telecomunicații.

Art. 17. – (1) Autoritățile competente să gestioneze frecvențele radio sunt:

a) ANCOM, pentru frecvențele radio din benzile atribuite pentru utilizare neguvernementală și, în condițiile art. 19, pentru frecvențele radio din benzile atribuite pentru utilizare în partaj guvernamental/neguvernemental;

b) instituțiile competente din sistemul național de apărare, ordine publică și siguranță națională, pentru frecvențele radio din benzile atribuite pentru utilizare guvernamentală; în cazul spectrului radio utilizat în scopul apărării, gestionat exclusiv sau în partaj de către Ministerul Apărării Naționale, în cadrul TNABF, se utilizează termenul guvernamental „armată”;

(2) Autoritățile prevăzute la alin. (1) au obligația să asigure schimbul reciproc de informații referitoare la asignările de frecvențe efectuate în cazul benzilor de frecvențe radio cu utilizare partajată neguvernementală/guvernementală, în conformitate cu prevederile Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările și completările ulterioare. Acestea colaborează în vederea identificării și localizării emisiilor neautorizate și a

interferențelor prejudiciabile, în scopul asigurării protecției radioelectrice a tuturor stațiilor de radiocomunicații autorizate ce utilizează frecvențe radio în condițiile legii.

(3) În scopul utilizării eficiente a benzilor de frecvențe desemnate conform TNABF pentru utilizare guvernamentală sau în partaj guvernamental/negubernamental și asigurării compatibilității electromagnetice a echipamentelor radioelectrice proprii, instituțiile competente din sistemul național de apărare, ordine publică și siguranță națională pot elabora ordine și instrucțiuni interne.

Art. 18. – (1) Instituțiile competente din sistemul național de apărare, ordine publică și siguranță națională au dreptul să utilizeze benzile de frecvențe desemnate conform TNABF, pentru utilizare guvernamentală sau în partaj guvernamental/negubernamental, în măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea atribuțiilor conferite de lege.

(2) Instituțiile competente din sistemul național de apărare, ordine publică și siguranță națională au dreptul să utilizeze pentru perioade limitate de timp benzile de frecvențe radio, în măsura în care acest lucru este necesar pentru îndeplinirea atribuțiilor speciale prevăzute de Legea nr. 51/1991 privind siguranța națională a României.

(3) Utilizarea frecvențelor radio în condițiile alin. (1) și (2) se realizează în mod gratuit, fără a fi necesară obținerea unei licențe, cu îndeplinirea următoarelor condiții:

a) respectarea cerințelor tehnice și operaționale necesare pentru evitarea interferențelor prejudiciabile și pentru limitarea efectelor câmpurilor electromagnetice;

b) respectarea obligațiilor care decurg din acordurile internaționale la care România este parte, inclusiv a reglementărilor adoptate de Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor sau de către Conferința Europeană a Administrațiilor de Poștă și Telecomunicații.

Art. 19. – Activitatea ANCOM privind administrarea și coordonarea gestionării spectrului de frecvențe radio este asistată, pentru atribuirile cuprinzând benzi de frecvențe radio cu utilizare guvernamentală sau aflate în partaj guvernamental/negubernamental, de Comisia Interdepartamentală de Radiocomunicații, înființată prin hotărâre a Guvernului, prin care se stabilesc structura, atribuțiile și modul de funcționare ale acesteia.

Art. 20. – (1) Spectrul de frecvențe radio poate fi utilizat prin intermediul oricărei tehnologii disponibile pentru fiecare tip de aplicație stabilită prin TNABF și în conformitate cu cerințele prevăzute de legislația Uniunii Europene.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), ANCOM poate stabili, temeinic motivat, restricții proporționale și nediscriminatorii privind utilizarea anumitor tehnologii în anumite benzi de frecvențe radio, în special atunci când acest lucru este necesar pentru:

- a) evitarea interferențelor prejudiciabile;
- b) limitarea efectelor câmpurilor electromagnetice;
- c) asigurarea calității tehnice a serviciului;
- d) asigurarea maximizării utilizării în partaj a frecvențelor radio;
- e) garantarea utilizării eficiente a spectrului;
- f) asigurarea îndeplinirii unui obiectiv de interes general.

(3) Spectrul de frecvențe radio poate fi utilizat pentru furnizarea oricărui serviciu de comunicații electronice, stabilit prin TNABF și în conformitate cu cerințele prevăzute de legislația Uniunii Europene.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), ANCOM poate stabili în benzi de frecvențe radio determinate, temeinic motivat, restricții proporționale și nediscriminatorii privind furnizarea anumitor servicii de comunicații electronice, inclusiv în vederea respectării cerințelor prevăzute de Regulamentul Radio al Uniunii Internaționale a Telecomunicațiilor.

(5) În scopul garantării îndeplinirii obiectivului de interes general, măsurile adoptate în conformitate cu prevederile alin. (4) se motivează, acestea putând privi, fără a se limita la acestea:

- a) siguranța vieții;
- b) promovarea coeziunii sociale, regionale sau teritoriale;
- c) evitarea utilizării ineficiente a frecvențelor radio; sau
- d) promovarea diversității culturale și lingvistice și a pluralismului media, de exemplu prin furnizarea serviciilor de programe de televiziune sau radiodifuziune.

(6) În vederea asigurării respectării principiilor prevăzute la alin. (1) și (3), ANCOM analizează periodic restricțiile impuse în conformitate cu prevederile alin. (2) sau (4), după caz, și publică rezultatele acestei analize.

(7) Autoritatea de reglementare poate adopta măsurile prevăzute la alin. (2) și (4) în urma parcurgerii procedurii de consultare prevăzute la art. 135.

Art. 21. – (1) ANCOM poate interzice, la cererea motivată a instituțiilor competente din cadrul sistemului național de apărare, ordine publică și siguranță națională, pe o perioadă limitată, utilizarea parțială sau totală a unei anumite benzi de frecvențe ori a unei anumite frecvențe în cazul în care siguranța națională, ordinea publică sau apărarea națională impune această măsură, precum și în cazul respectării unor angajamente asumate prin acorduri internaționale.

(2) Procedura privind interzicerea utilizării parțiale sau totale a unei benzi de frecvențe ori a unei anumite frecvențe se elaborează de către ANCOM, cu avizul Comisiei Interdepartamentale de Radiocomunicații, și se aprobă prin decizie a președintelui ANCOM.

(3) Instituțiile competente din sistemul național de apărare, ordine publică și siguranță națională pot impune furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice, în cazuri extraordinare și pentru o perioadă limitată, modificarea unor parametri tehnici ai emisieii radio, pentru îndeplinirea unor atribuții speciale prevăzute de Legea nr. 51/1991.

(4) Situațiile prevăzute la alin. (3) sunt comunicate de îndată ANCOM, în condițiile Legii nr. 182/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 22. – ~~(1) Introducerea pe piață și punerea în funcțiune pe teritoriul României a echipamentelor definite în cadrul Directivei 1999/5/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 1999 privind echipamentele radio și echipamentele terminale de telecomunicații și recunoașterea reciprocă a conformității acestora și în cadrul Directivei 2004/108/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind apropierea legislațiilor statelor membre cu privire la compatibilitatea electromagnetică și de abrogare a directivei 89/336/CEE, sunt permise în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului.~~

(1) Introducerea pe piață și punerea în funcțiune pe teritoriul României a echipamentelor radio și echipamentelor terminale de comunicații electronice este permisă în condițiile stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(alineat modificat la data de 26 iulie 2012 potrivit articolului unic pct. 1 din Legea nr. 140/2012)

(1¹) Cerințele și condițiile privind compatibilitatea electromagnetică a echipamentelor electrice și electronice se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(alineat introdus la data de 26 iulie 2012 potrivit articolului unic pct. 2 din Legea nr. 140/2012)

(2) Autoritatea de reglementare stabilește reglementările tehnice pentru interfețele radio ce definesc cerințele pe care echipamentele prevăzute la alin. (1) trebuie să le respecte pentru a putea fi utilizate.

Art. 23. – (1) Frecvențele radio pot fi utilizate numai după obținerea unei licențe de utilizare a frecvențelor radio acordate în condiții care să asigure exploatarea eficientă a resursei limitate, evitarea apariției interferențelor prejudiciabile asupra rețelelor operate de alte persoane care utilizează spectrul radio în condițiile legii, asigurarea calității tehnice a serviciului furnizat ori îndeplinirea altor obiective de interes general.

(2) Autoritatea de reglementare acordă spre utilizare, în mod individual, prin alocare sau asignare, frecvențe radio din benzile prevăzute în TNABF, în conformitate cu procedura stabilită prin decizie a președintelui ANCOM, și ține permanent evidența utilizării acestora.

(3) ANCOM poate stabili, prin decizie a președintelui, anumite categorii de frecvențe a căror utilizare este permisă fără obținerea unei licențe de utilizare a frecvențelor radio, în cazul în care acest lucru este posibil din punct de vedere tehnic, precum și atunci când riscul producerii interferențelor prejudiciabile este redus, impunând totodată și condițiile armonizate de utilizare a acestora.

(4) În situația prevăzută la alin. (3), în cazul anumitor benzi de frecvențe radio destinate furnizării de rețele și servicii de comunicații electronice, autoritatea de reglementare poate stabili ca utilizarea să fie supusă regimului de autorizare generală în ceea ce privește accesul și condițiile de utilizare.

Art. 24. – (1) Licența de utilizare a frecvențelor radio este actul administrativ prin care ANCOM acordă unui furnizor autorizat în condițiile cap. II dreptul de a utiliza una sau mai multe frecvențe radio în scopul furnizării de rețele sau de servicii de comunicații electronice, cu respectarea anumitor parametri tehnici și pentru o perioadă limitată.

(2) Licența de utilizare a frecvențelor radio stabilește condițiile în care titularul acesteia poate exercita dreptul prevăzut la alin. (1). Aceste condiții trebuie să fie obiectiv justificate în raport cu tipul de rețea sau de serviciu în cauză, nediscriminatorii, proporționale și transparente. Ele pot viza:

a) desemnarea tipului de rețea sau de serviciu ori a tehnologiei pentru care a fost acordat dreptul de utilizare a frecvențelor, inclusiv, dacă este cazul, utilizarea exclusivă a unei frecvențe pentru transmiterea unui anumit serviciu media audiovizual, în condițiile legislației din domeniul audiovizualului;

b) utilizarea efectivă, rațională și eficientă a frecvențelor, inclusiv, dacă este cazul, cerințe de calitate a serviciului furnizat și de acoperire a teritoriului;

c) termene pentru utilizarea efectivă a frecvențelor;

d) cerințe tehnice și operaționale necesare pentru evitarea interferențelor prejudiciabile și pentru limitarea efectelor câmpurilor electromagnetice, acolo unde aceste cerințe sunt diferite față de cele incluse în autorizația generală;

e) durata pentru care se acordă dreptul de utilizare, sub rezerva modificării TNABF; termenul de valabilitate al licenței este adecvat pentru serviciul de comunicații electronice în cauză, având în vedere obiectivul urmărit, și ține cont de o perioadă adecvată necesară pentru amortizarea investiției;

f) posibilitatea și condițiile cedării dreptului de utilizare;

g) tariful de utilizare a spectrului, stabilit în conformitate cu prevederile art. 30;

h) orice obligații asumate de furnizorul în cauză în cursul unei proceduri de selecție competitivă sau comparativă;

i) obligații care decurg din acorduri internaționale privind utilizarea frecvențelor;

j) obligații ce decurg din utilizarea cu caracter experimental sau ocazional a frecvențelor radio.

(3) Licența de utilizare a frecvențelor radio poate fi modificată la inițiativa ANCOM, potrivit competențelor ce îi revin în conformitate cu legislația în vigoare, în cazurile impuse de:

a) respectarea condițiilor privind utilizarea efectivă, rațională și eficientă a frecvențelor radio;

b) evitarea interferențelor prejudiciabile;

c) implementarea obiectivelor de armonizare la nivel european și cooperare internațională privind utilizarea frecvențelor radio;

d) respectarea acordurilor internaționale la care România este parte referitoare la utilizarea frecvențelor radio;

e) rezolvarea situațiilor de disponibilitate limitată a frecvențelor radio, în anumite arii geografice și în condiții tehnice specificate, în benzile de frecvențe radio desemnate pentru tipul de aplicație destinat furnizării rețelei care face obiectul licenței;

f) implementarea strategiei de dezvoltare a comunicațiilor electronice și de gestionare a spectrului de frecvențe radio;

g) modificarea TNABF.

(4) În situația prevăzută la alin. (3), ANCOM informează pe titularul licenței de utilizare a frecvențelor radio cu privire la modificările ce trebuie operate și îi acordă un termen corespunzător în vederea implementării acestor modificări, proporțional cu natura calitativă sau cantitativă a acestora.

Art. 25. – (1) Numărul de licențe de utilizare a frecvențelor radio ce urmează să fie acordate într-o bandă de frecvențe radio poate fi limitat atunci când este necesară asigurarea utilizării eficiente a spectrului de frecvențe radio sau evitarea apariției interferențelor prejudiciabile.

(2) Limitarea numărului de licențe de utilizare a frecvențelor radio se poate realiza numai cu respectarea următoarelor condiții:

a) luarea în considerare de către ANCOM a necesității ca măsura să aducă utilizatorilor un maximum de beneficii și să faciliteze dezvoltarea concurenței;

b) acordarea de către ANCOM tuturor părților interesate, inclusiv utilizatorilor și consumatorilor, a posibilității de a-și exprima opiniile referitoare la această măsură;

c) publicarea oricărei decizii care limitează numărul de licențe, împreună cu motivarea acestei măsuri.

(3) Pentru a aprecia dacă limitarea numărului de licențe mai este justificată, ANCOM analizează decizia, adoptată în conformitate cu prevederile alin. (1), atunci când consideră necesar ori în urma primirii unei cereri motivate din partea unei persoane direct afectate de măsura de limitare.

(4) În cazul în care ANCOM consideră că noi drepturi de utilizare a frecvențelor radio întrunesc condițiile necesare în vederea acordării, autoritatea de reglementare are obligația să aducă la cunoștința publicului acest lucru și să lanseze invitația de depunere a cererilor.

Art. 26. – (1) Acordarea licențelor de utilizare a frecvențelor radio se realizează prin intermediul unei proceduri deschise, obiective, transparente, nediscriminatorii și proporționale, în termen de cel mult 6 săptămâni de la primirea unei cereri complete, însoțite de toate documentele necesare în acest sens, cu excepția licențelor acordate în condițiile alin. (2) și (5).

(2) În cazul licențelor de utilizare a frecvențelor radio care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 25, ANCOM acordă dreptul de utilizare prin selecție competitivă sau comparativă, pe baza unei proceduri obiective, transparente, nediscriminatorii și proporționale, care să nu aibă ca efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței, în cel mult 8 luni de la primirea unei cereri în acest sens. Procedura de selecție competitivă sau comparativă poate fi folosită ca modalitate de acordare a dreptului de utilizare și în alte cazuri stabilite de ANCOM.

(3) Termenele prevăzute la alin. (1) și (2) pot fi modificate de ANCOM dacă acest lucru este necesar pentru respectarea unui acord internațional referitor la utilizarea spectrului de frecvențe radio sau a pozițiilor orbitale la care România este parte.

~~(4) ANCOM poate decide, în cadrul unei proceduri de acordare a licenței de utilizare a frecvențelor radio, cu respectarea principiilor prevăzute la alin. (2), din considerente ce țin de promovarea concurenței în domeniul comunicațiilor electronice, cu consultarea prealabilă a Consiliului Concurenței, excluderea anumitor persoane de la procedura de selecție. Autoritatea de reglementare justifică măsura și ia decizia numai după parcurgerea procedurii de consultare prevăzute la art. 135.~~

(4) ANCOM poate decide, în cadrul unei proceduri de acordare a licenței de utilizare a frecvențelor radio, cu respectarea principiilor prevăzute la alin. (2), din considerente ce țin de promovarea concurenței în domeniul comunicațiilor electronice, cu consultarea prealabilă a Consiliului Concurenței, interzicerea participării anumitor persoane la procedura de selecție. Autoritatea de reglementare justifică măsura și ia decizia numai după parcurgerea procedurii de consultare prevăzute la art. 135.

(alineat modificat la data de 26 iulie 2012 potrivit articolului unic pct. 3 din Legea nr. 140/2012)

(5) În situații temeinic justificate, prin excepție de la prevederile alin. (2), frecvențele radio pot fi acordate prin încredințare directă, cu avizul conform al Consiliului Național al Audiovizualului, radiodifuzorilor ce furnizează programele publice de radiodifuziune și

televiziune și numai în situația în care măsura este necesară pentru atingerea unor obiective de interes general. Acordarea frecvențelor radio în condițiile prezentului alineat trebuie să fie justificată în mod obiectiv, să fie transparentă și proporțională.

(6) Autoritatea de reglementare are dreptul, înainte de data limită de depunere a ofertelor, de a anula o procedură de selecție demarată. Decizia de a anula procedura de selecție trebuie obiectiv justificată ori să reprezinte consecința unor condiții ce nu au putut fi cunoscute la inițierea procedurii de selecție. ANCOM comunică, în termen de cel mult 30 de zile, motivele anulării procedurii de selecție și înapoiază, la cerere, costurile de achiziție a documentației elaborate pentru procedura de selecție.

Art. 27. – (1) Dreptul de utilizare a frecvențelor radio poate fi retras, total sau parțial, în următoarele situații:

a) drepturile conferite prin licență nu sunt exercitate, în scopul pentru care acestea au fost acordate, în termenul stabilit conform art. 24 alin. (2) lit. c);

b) măsura este necesară în vederea implementării obiectivelor de armonizare la nivel european și cooperare internațională privind utilizarea frecvențelor radio;

c) măsura este necesară în vederea respectării acordurilor internaționale la care România este parte referitoare la utilizarea frecvențelor radio;

d) măsura este necesară în vederea implementării strategiei de dezvoltare a comunicațiilor electronice și a politicii de gestionare a spectrului de frecvențe radio;

e) în cazul în care exercitarea dreptului de utilizare este întreruptă, din motive imputabile titularului, pentru mai mult de șase luni și are ca efect direct limitarea posibilității ANCOM de a acorda alte drepturi de utilizare în anumite condiții;

f) pentru evitarea tezurării spectrului radio manifestată prin neutilizarea resursei limitate la nivelul alocării din licențe, atunci când măsura este necesară pentru asigurarea unei concurențe efective pe piață sau pentru eliminarea unor bariere la intrarea pe piață, care au ca efect restrângerea, împiedicarea ori denaturarea concurenței.

(2) Dreptul de utilizare a frecvențelor radio în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. b)–d) poate fi retras doar în urma parcurgerii procedurii de consultare prevăzute la art. 135.

(3) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. f), anterior dispunerii măsurii retragerii dreptului de utilizare, ANCOM poate permite cesionarea dreptului de utilizare a frecvențelor radio, într-un termen determinat, în condiții care să asigure protejarea concurenței.

(4) În cazul nerespectării termenului prevăzut la alin. (3), ANCOM poate dispune retragerea dreptului de utilizare doar după parcurgerea procedurii de consultare prevăzute la art. 135.

Art. 28. – ~~(1) Acordarea licențelor de utilizare a frecvențelor radio prin intermediul unor proceduri de selecție competitivă sau comparativă este condiționată de plata către bugetul de stat a unei taxe de licență, al cărei quantum va fi stabilit, pentru fiecare caz în parte, prin hotărâre a Guvernului inițiată de către Secretariatul General al Guvernului la propunerea ANCOM.~~

~~(1) Acordarea licențelor de utilizare a frecvențelor radio prin intermediul unor proceduri de selecție competitivă sau comparativă este condiționată de plata către bugetul de stat a unei taxe de licență; quantumul și condițiile privind efectuarea plății vor fi stabilite, pentru fiecare caz în parte, prin hotărâre a Guvernului inițiată de către Secretariatul General al Guvernului, la propunerea ANCOM.~~

~~(alineat modificat la data de 26 iulie 2012 potrivit articolului unic pct. 4 din Legea nr. 140/2012)~~

(1) Acordarea licențelor de utilizare a frecvențelor radio prin intermediul unor proceduri de selecție competitivă sau comparativă se realizează după cum urmează:

a) în cazul licențelor pentru benzile de frecvență radio 703-733 MHz/758-788 MHz (2x30 MHz), 738-753 MHz (1x15 MHz), 880-915 MHz/925-960 MHz (2x35 MHz) se stabilește o valoare minimală în quantum de 4% din cifra de afaceri din anul precedent prelungirii, înregistrată la nivelul ramurii CAEN unde se încadrează activitatea de comunicații electronice, înmulțită cu numărul de ani pentru care se acordă licența;

b) în cazul licențelor pentru benzile de frecvență radio 791-821 MHz/832-862 MHz (2x30 MHz), 1920- 1980/2110-2170 MHz (2x60 MHz), 3400-3800 MHz (400 MHz) se stabilește o valoare minimală în quantum de 2% din cifra de afaceri din anul precedent, înregistrată la nivelul ramurii CAEN unde se încadrează activitatea de comunicații electronice, înmulțită cu numărul de ani pentru care se acordă licența.

~~(alineat modificat la data de 29 decembrie 2018 potrivit art. 77 pct. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018)~~

~~(2) Selecția competitivă reprezintă procedura de acordare a licenței de utilizare a frecvențelor radio prin care dreptul de utilizare a frecvențelor radio este acordat câștigătorului unei licitații, ca urmare a oferirii unei valori maxime pentru taxa de licență,~~

~~având ca punct de pornire valoarea minimală stabilită conform alin. (1), asigurându-se totodată și îndeplinirea unor criterii de precalificare de natură tehnică, administrativă ori financiară, după caz.~~

(alineat abrogat la data de 29 decembrie 2018 potrivit art. 77 pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018)

(3) Selecția comparativă reprezintă procedura de acordare a licenței de utilizare a frecvențelor radio prin care dreptul de utilizare a frecvențelor radio este acordat primului clasat, în urma evaluării ofertelor depuse pe baza unui set de criterii prestabilite de natură tehnică, administrativă ori financiară, după caz.

(4) Reglementarea detaliată a modului de desfășurare a procedurilor de selecție competitivă sau comparativă se adoptă prin decizie a președintelui ANCOM.

Art. 29. – (1) Costurile ocazionate de schimbarea destinației sau reorganizarea utilizării unor benzi de frecvențe radio determinate de acordarea unor licențe de utilizare a frecvențelor radio prin intermediul unor proceduri de selecție vor fi suportate din cuantumul taxei de licență menționate la art. 28 alin. (1), precum și din alte surse de finanțare ce pot fi stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(2) Modul de compensare a costurilor prevăzute la alin. (1) va fi stabilit, pentru fiecare caz în parte, prin hotărâre a Guvernului inițiată de către Secretariatul General al Guvernului la propunerea ANCOM.

(3) Procedurile și metodologiile de determinare și evaluare a costurilor prevăzute la alin. (1) se stabilesc prin decizie a președintelui ANCOM.

Art. 30. – (1) Titularii licențelor de utilizare a frecvențelor radio datorează anual către ANCOM un tarif de utilizare a spectrului. Individualizarea cuantumului tarifului de utilizare a spectrului se realizează în baza alocărilor sau asignărilor de frecvențe radio efectuate prin intermediul ori în baza licenței de utilizare a frecvențelor radio.

(2) Tariful de utilizare a spectrului prevăzut la alin. (1), stabilit prin decizie a președintelui ANCOM, trebuie să asigure utilizarea optimă a frecvențelor radio și să fie obiectiv justificat, transparent, nediscriminatoriu și proporțional cu scopul pentru care este destinat.

Art. 31. – (1) Dreptul de utilizare a frecvențelor radio conferit în urma unor proceduri de selecție comparativă sau competitivă se acordă pentru o perioadă de cel mult 10 ani.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în vederea respectării principiilor stabilite la art. 24 alin. (2) lit. e), dreptul de utilizare a frecvențelor radio poate fi acordat pentru o perioadă de până la 15 ani.

~~(3) Termenul de valabilitate a licențelor de utilizare a frecvențelor radio acordate în baza unor acte normative speciale poate fi reînnoit de către ANCOM pentru perioade cel mult egale cu cea inițială, dacă această măsură nu are ca efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței.~~

(3) Termenul de valabilitate a licențelor de utilizare a frecvențelor radio, inclusiv cele acordate în baza unor acte normative speciale, poate fi reînnoit de către ANCOM pentru perioade cel mult egale cu cea inițială, dacă această măsură nu are ca efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței.

(alineat modificat la data de 26 iulie 2012 potrivit articolului unic pct. 5 din Legea nr. 140/2012)

(4) La prelungirea perioadei de valabilitate a licenței de utilizare a frecvențelor radio, autoritatea de reglementare poate revizui condițiile ce au fost avute în vedere la acordarea inițială a licenței.

(5) În situația prevăzută la alin. (4), ANCOM informează titularul licenței cu privire la modificările ce trebuie operate și îi acordă acestuia un termen corespunzător în vederea implementării acestor modificări, proporțional cu natura calitativă sau cantitativă a acestora.

~~(6) Prolungirea perioadei de valabilitate a licenței de utilizare a frecvențelor radio acordate prin procedură de selecție este condiționată de plata către bugetul de stat a unei taxe de licență, al cărei quantum se stabilește, în mod individual, prin hotărâre a Guvernului inițiată de către Secretariatul General al Guvernului la propunerea ANCOM.~~

(6) Prolungirea perioadei de valabilitate a licenței de utilizare a frecvențelor radio acordate prin procedură de selecție este condiționată de plata către bugetul de stat a unei taxe de licență; quantumul și condițiile privind efectuarea plății se stabilesc, în mod individual, prin hotărâre a Guvernului inițiată de către Secretariatul General al Guvernului la propunerea ANCOM.

(alineat modificat la data de 26 iulie 2012 potrivit articolului unic pct. 5 din Legea nr. 140/2012)

(6) Prelungirea perioadei de valabilitate a licenței de utilizare a frecvențelor radio acordate prin procedură de selecție este condiționată de plata către bugetul de stat a unei taxe de licență în cuantum de 4% din cifra de afaceri din anul precedent prelungirii, înregistrată la nivelul ramurii CAEN unde se încadrează activitatea de comunicații electronice, înmulțită cu numărul de ani pentru care se acordă licența.

(alineat modificat la data de 29 decembrie 2018 potrivit art. 77 pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018)

~~(7) Licențele aflate în curs la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență nu sunt supuse revizuirii prevăzute la alin. (4), dar pot fi reînnoite în condițiile alin. (3)–(6).~~

(alineat abrogat la data de 26 iulie 2012 potrivit articolului unic pct. 6 din Legea nr. 140/2012)

Art. 32. – (1) Utilizarea frecvențelor radio în serviciul de amator se realizează fără obținerea unei licențe de utilizare a frecvențelor radio.

(2) În cadrul serviciului de amator pot opera numai persoane autorizate, denumite radioamatori, în benzi de frecvențe radio atribuite prin TNABF acestui serviciu de radiocomunicații, pentru activități fără caracter comercial și în scop personal, pentru instruire individuală, studii tehnice și intercomunicare.

(3) ANCOM asigură certificarea și autorizarea radioamatorilor, precum și modul de utilizare a frecvențelor radio de către aceștia în termenii și condițiile stabilite prin decizie a președintelui ANCOM.

Art. 33. – (1) Operarea stațiilor de radiocomunicații în serviciile mobil aeronautic și mobil aeronautic prin satelit, serviciile mobil maritim și mobil maritim prin satelit și serviciul radiotelefonie pe căile de navigație interioară se poate realiza numai de către persoane care dețin nivelul de cunoștințe necesar operării respectivelor stații.

(2) Operarea stațiilor de radiocomunicații în serviciul mobil terestru, cu excepția operării stațiilor de radiocomunicații din componența rețelelor publice mobile, se poate realiza numai de către persoane care dețin nivelul de cunoștințe necesar operării respectivelor stații.

(3) ANCOM asigură certificarea personalului prevăzut la alin. (1) și (2) în termenii și condițiile stabilite prin decizie a președintelui ANCOM.

Art. 34. – În cazul frecvențelor radio necesare pentru nevoile proprii de comunicații ale ambasadelor și misiunilor diplomatice ale altor state aflate pe teritoriul României, procedura de obținere a dreptului de utilizare și condițiile asociate acestui drept se stabilesc prin decizie a președintelui ANCOM, cu avizul Ministerului Afacerilor Externe, cu respectarea procedurilor armonizate la nivel european și a acordurilor internaționale la care România este parte.

Art. 35. – (1) Titularul licenței de utilizare a frecvențelor radio acordate pentru furnizarea unei rețele publice de comunicații electronice poate cesiona dreptul de utilizare conferit prin licență unei alte persoane autorizate în condițiile art. 6.

(2) Licența de utilizare a frecvențelor radio se poate cesiona în integralitatea sa, numai cu acordul prealabil al ANCOM, cu asumarea tuturor obligațiilor decurgând din aceasta, precum și cu respectarea condițiilor prevăzute în licență cu privire la cedarea acesteia. Orice acord având ca obiect cesionarea licenței, încheiat fără obținerea acordului prealabil, este nul de drept.

(3) ANCOM poate stabili benzi de frecvențe radio pentru care dreptul de utilizare poate fi cesionat și parțial.

(4) ANCOM poate solicita cesionarului, anterior cesionării dreptului, îndeplinirea anumitor condiții care să conducă la respectarea obiectivelor avute în vedere la acordarea inițială a dreptului.

(5) Cesionarea dreptului de utilizare a frecvențelor radio în condițiile prevăzute la alin. (2)–(4) nu trebuie să aibă ca efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței și, în cazurile în care utilizarea frecvențelor este armonizată la nivelul Uniunii Europene, nu trebuie să conducă la schimbarea destinației de folosință a frecvențelor care fac obiectul licenței într-un mod care să contravină acestei utilizări armonizate.

(6) Cesionarea dreptului de utilizare a frecvențelor radio se aduce la cunoștința publicului de către ANCOM.

Art. 36. – ANCOM stabilește procedura administrativă de acordare, modificare, încetare, prelungire și cesionare a dreptului de utilizare a frecvențelor radio, precum și drepturile și obligațiile corespunzătoare cu privire la utilizarea frecvențelor radio.

Secțiunea a 3-a

Resurse de numerotație și resurse tehnice asociate

Art. 37. – (1) ANCOM adoptă Planul național de numerotație.

(2) Planul național de numerotație stabilește regulile de administrare și gestionare la nivel național a resurselor de numerotație utilizate pentru furnizarea de servicii de comunicații electronice destinate publicului, în conformitate cu acordurile internaționale la care România este parte.

(3) Planul național de numerotație poate fi modificat pentru îndeplinirea obligațiilor rezultate din acordurile internaționale la care România este parte, pentru a asigura disponibilitatea suficientă a resurselor de numerotație ori pentru adaptarea la evoluția serviciilor.

(4) Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații destinate publicului au obligația să implementeze, pe propria cheltuială, modificările aduse Planului național de numerotație.

(5) Adoptarea măsurilor prevăzute la alin. (1) și (3) se realizează cu respectarea procedurii de consultare publică prevăzute la art. 135.

(6) Planul național de numerotație și orice modificări aduse acestuia se publică, cu excepția aspectelor care pot afecta securitatea națională, în condițiile legii.

Art. 38. – (1) ANCOM asigură punerea la dispoziție de resurse de numerotație adecvate pentru toate categoriile de servicii de comunicații electronice destinate publicului.

(2) Dreptul de utilizare a resurselor de numerotație se acordă furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului care îndeplinesc condițiile stabilite de ANCOM.

(3) ANCOM poate stabili anumite categorii de resurse de numerotație pentru care dreptul de utilizare se acordă și furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice.

(4) Numărul unic pentru apeluri de urgență 112 este alocat administratorului Sistemului național unic pentru apeluri de urgență.

(5) Prin reglementări secundare pot fi stabilite numere în vederea asigurării altor servicii necesare pentru satisfacerea interesului public care pot fi alocate unor autorități publice.

Art. 39. – (1) Administrarea și gestionarea resurselor de numerotație trebuie să respecte principiul egalității de tratament acordat tuturor furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului sau furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice, după caz.

(2) Furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului cărora li s-a acordat dreptul de utilizare pentru anumite numere sau blocuri de numere sunt obligați să aplice principiul nediscriminării și transparenței față de alți furnizori de servicii de comunicații electronice, în privința secvențelor de numere utilizate pentru accesul la serviciile lor.

Art. 40. – (1) Utilizarea resurselor de numerotație este permisă numai după obținerea unei licențe acordate, conform legii, în condiții care să asigure exploatarea lor eficientă.

(2) ANCOM stabilește procedura administrativă de acordare, modificare, prelungire, încetare și cesionare a dreptului de utilizare a resurselor de numerotație, precum și drepturile și obligațiile corespunzătoare cu privire la utilizarea resurselor de numerotație.

(3) Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului au obligația de a respecta Planul național de numerotație, precum și condițiile de utilizare a resurselor de numerotație.

Art. 41. – (1) Licența de utilizare a resurselor de numerotație este actul administrativ prin care ANCOM acordă unui furnizor dreptul de a utiliza anumite numere din Planul național de numerotație în scopul furnizării de servicii de comunicații electronice, pentru o perioadă limitată.

(2) Licența de utilizare a resurselor de numerotație stabilește condițiile în care titularul acesteia poate exercita dreptul prevăzut la alin. (1). Aceste condiții trebuie să fie obiectiv justificate în raport cu serviciul în cauză, nediscriminatorii, proporționale și transparente.

(3) Condițiile de utilizare a resurselor de numerotație pot viza:

a) desemnarea serviciului pentru care a fost acordat dreptul de utilizare a resurselor de numerotație, inclusiv orice cerințe legate de furnizarea aceluși serviciu, precum principiile tarifare sau tarifele maxime care pot fi aplicate pentru apelurile către anumite numere sau blocuri de numere, în scopul de a asigura protejarea intereselor utilizatorilor finali;

b) utilizarea efectivă, rațională și eficientă a resurselor de numerotație;

c) cerințe privind portabilitatea numerelor;

d) obligații referitoare la serviciile privind registrele abonaților și la serviciile de informații privind abonații;

e) durata pentru care se acordă dreptul de utilizare, sub rezerva modificării Planului național de numerotație;

f) cesionarea sau transferul resurselor de numerotație;

g) tariful de utilizare a resurselor de numerotație, stabilit în conformitate cu prevederile art. 43;

h) orice obligații asumate de furnizorul în cauză în cursul unei proceduri de selecție competitivă sau comparativă;

i) obligații care decurg din acorduri internaționale la care România este parte privind utilizarea resurselor de numerotație.

(4) Modificarea condițiilor de utilizare a resurselor de numerotație se realizează în cazuri justificate și cu respectarea procedurii de consultare publică prevăzute la art. 135.

Art. 42. – (1) Acordarea licențelor de utilizare a resurselor de numerotație se face prin intermediul unei proceduri deschise, obiective, transparente, nediscriminatorii și proporționale, în cel mult 3 săptămâni de la primirea unei cereri complete, însoțită de toate documentele necesare în acest sens, în cazul resurselor de numerotație a căror destinație a fost stabilită prin Planul național de numerotație, cu excepția acelor licențe care se acordă printr-o procedură de selecție competitivă sau comparativă, pentru care termenul este de cel mult 6 săptămâni.

(2) ANCOM poate decide motivat ca alocarea anumitor resurse de numerotație să se realizeze în urma unor proceduri alternative, cu respectarea termenelor și principiilor prevăzute la alin. (1).

(3) ANCOM acordă licențe de utilizare a resurselor de numerotație ori de câte ori primește o cerere justificată în acest sens, luând în considerare natura serviciului în cauză, necesitatea obținerii resurselor de numerotație respective, respectarea condițiilor de utilizare a resurselor de numerotație și asigurarea unei utilizări eficiente a acestora, precum și necesitatea de a satisface solicitările de resurse de numerotație pe termen lung.

(4) După consultarea părților interesate, în condițiile legii, ANCOM poate decide acordarea anumitor categorii de numere, a căror valoare economică este deosebită, prin intermediul unor proceduri de selecție competitivă sau comparativă.

Art. 43. – (1) ANCOM poate impune titularilor de licențe de utilizare a resurselor de numerotație plata unui tarif de utilizare a acestor resurse.

(2) Tarifele prevăzute la alin. (1) trebuie să asigure utilizarea optimă a resurselor de numerotație, să fie obiectiv justificate, transparente, nediscriminatorii și proporționale cu scopul pentru care sunt destinate.

Art. 44. – (1) Resursele de numerotație prevăzute în licență pot fi cesionate, total sau parțial, unui terț, numai cu acordul prealabil al ANCOM și numai cu asumarea tuturor obligațiilor ce decurg din dreptul de utilizare a resurselor de numerotație, precum și cu respectarea condițiilor prevăzute în licență cu privire la cesionarea acestora.

(2) Orice acord având ca obiect cesionarea dreptului de utilizare a resurselor de numerotație încheiat fără respectarea prevederilor alin. (1) este nul de drept.

(3) Cesionarea dreptului de utilizare a resurselor de numerotație nu trebuie să aibă ca efect restrângerea, împiedicarea sau denaturarea concurenței.

(4) Cesionarea dreptului de utilizare a resurselor de numerotație se aduce la cunoștința publicului de către ANCOM.

Art. 45. – (1) Dreptul de utilizare a resurselor tehnice necesare în vederea furnizării serviciilor de comunicații electronice destinate publicului sau operării rețelelor publice de comunicații electronice se acordă numai de către ANCOM.

(2) Autoritatea de reglementare stabilește procedura de acordare, modificare, încetare și cesionare a dreptului de utilizare a codurilor de identificare, semnalizare și rutare, fără a se limita doar la acestea, precum și drepturile și obligațiile titularilor dreptului de utilizare a acestor resurse tehnice.

CAPITOLUL IV

Securitatea și integritatea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice

Art. 46. – (1) Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului au obligația de a lua toate măsurile tehnice și organizatorice adecvate pentru a administra riscurile care pot afecta securitatea rețelelor și serviciilor.

(2) Măsurile luate potrivit alin. (1) trebuie să asigure un nivel de securitate corespunzător riscului identificat și să prevină sau să minimizeze impactul incidentelor de securitate asupra utilizatorilor și rețelelor interconectate, având în vedere cele mai noi tehnologii.

(3) Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice au obligația de a lua măsurile necesare pentru a garanta integritatea rețelelor și pentru a asigura continuitatea furnizării serviciilor prin intermediul acestor rețele.

(4) Acolo unde este cazul, furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului colaborează pentru implementarea măsurilor prevăzute de prezentul articol.

Art. 47. – (1) Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului au obligația de a notifica ANCOM, în cel mai scurt timp, cu privire la orice încălcare a securității sau pierdere a integrității care are un impact semnificativ asupra furnizării rețelelor sau serviciilor.

(2) ANCOM poate informa publicul cu privire la existența cazului prevăzut la alin. (1) sau poate solicita furnizorului să informeze publicul cu privire la existența acestui caz, atunci când consideră că este în interesul public.

(3) Acolo unde consideră necesar, ANCOM informează autoritățile naționale de reglementare în comunicații din alte state membre ale Uniunii Europene și Agenția Europeană pentru Securitatea Rețelelor Informatice și a Datelor cu privire la încălcarea securității rețelelor și serviciilor sau pierderea integrității rețelelor.

(4) ANCOM transmite anual un raport succint Comisiei Europene și Agenției Europene pentru Securitatea Rețelelor Informatice și a Datelor cu privire la notificările primite potrivit alin. (1) și măsurile adoptate în aceste cazuri.

Art. 48. – ANCOM poate stabili modalitatea de implementare a dispozițiilor art. 46 și 47, cu respectarea procedurii de consultare publică prevăzute la art. 135.

Art. 49. – (1) În vederea aplicării prevederilor prezentului capitol, ANCOM poate solicita furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului:

a) să furnizeze toate informațiile necesare evaluării securității și integrității rețelelor și serviciilor, inclusiv politicile interne de securitate aplicabile;

b) să se supună, pe cheltuiala proprie, unui audit de securitate realizat de un organism independent sau de o altă autoritate competentă și să transmită ANCOM rezultatele auditului.

(2) ANCOM poate verifica și evalua măsurile stabilite de furnizori pentru a garanta securitatea și integritatea rețelelor și serviciilor, precum și respectarea acestora în cazurile de încălcare a securității rețelelor și serviciilor sau pierdere a integrității rețelelor, putând impune măsuri în acest sens.

CAPITOLUL V

Drepturile utilizatorilor finali

Secțiunea 1

Contractele

Art. 50. – (1) Contractele încheiate de consumatori pentru a beneficia de servicii de acces și conectare la rețele publice de comunicații electronice ori de servicii de comunicații electronice destinate publicului pot fi încheiate pentru o perioadă contractuală inițială de cel mult 24 de luni.

(2) Consumatorilor li se va oferi și posibilitatea de a încheia contracte pentru a beneficia de serviciile prevăzute la alin. (1) cu o durată de cel mult 12 luni.

~~(3) La cerere, alți utilizatori finali pot încheia contracte în condițiile alin. (1) și (2) și ale art. 51.~~

(3) La cerere, alți utilizatori finali pot încheia contracte în condițiile alin. (1) și (2).

(alineat modificat la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

(4) Contractelor reglementate de prezenta secțiune li se aplică în mod corespunzător prevederile Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și celelalte acte normative din domeniul protecției consumatorilor.

Paragraful 1

Cadrul general

Art. 51. – (1) ~~Contractele încheiate de consumatori pentru a beneficia de servicii de acces și conectare la rețele publice de comunicații electronice ori de servicii de comunicații electronice destinate publicului vor conține, într-o formă clară, inteligibilă și ușor accesibilă, următoarele clauze minime privitoare la:~~ Contractele încheiate de utilizatorii finali pentru a beneficia de servicii de acces și conectare la rețele publice de comunicații electronice ori de servicii de comunicații electronice destinate publicului vor conține, într-o formă clară, inteligibilă și ușor accesibilă, următoarele clauze minime privitoare la:

(parte introductivă modificată la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

a) datele de identificare a furnizorului;

b) serviciile furnizate;

c) în cazul contractelor încheiate pentru furnizarea de servicii de telefonie destinate publicului, opțiunea abonatului de a include sau de a nu include datele sale cu caracter personal în baze de date în vederea furnizării de servicii de informații privind abonații sau de registre ale abonaților, precum și, în cazul în care acesta optează pentru includerea în registrul abonaților, indicarea datelor în cauză;

~~d) prețurile și tarifele aferente fiecărui serviciu sau produs contractat împreună cu serviciul, modul de aplicare a acestora, modalitățile prin care pot fi obținute informații actualizate privind totalitatea tarifelor practicate, modalitățile de plată, precum și precizarea dacă există eventuale diferențe de cost datorate modalităților diferite de plată;~~

d) prețurile și tarifele aferente fiecărui serviciu sau pachet de servicii contractat, precum și, dacă este cazul, prețul fiecărui produs contractat împreună cu serviciul, modul de aplicare a acestora, modalitățile prin care pot fi obținute informații actualizate privind totalitatea tarifelor practicate, modalitățile de plată, precum și precizarea dacă există eventuale diferențe de cost datorate modalităților diferite de plată;

(literă modificată la data de 26 iulie 2012 potrivit articolului unic pct. 7 din Legea nr. 140/2012)

e) durata contractului, condițiile privind reînnoirea și încetarea furnizării serviciilor și a contractului, precum și condițiile în care operează suspendarea furnizării serviciului;

f) despăgubirile aplicabile și procedura de acordare a acestora în cazul nerespectării nivelurilor de calitate convenite și a celorlalte clauze contractuale;

g) metodele prin care se poate iniția procedura de soluționare a litigiilor prevăzută la art. 118;

h) categoriile de măsuri ce pot fi luate de furnizori în cazul apariției unor incidente, amenințări și vulnerabilități privind securitatea sau integritatea rețelei sau serviciilor.

(2) Clauza prevăzută la alin. (1) lit. b) va stabili, printre altele:

a) dacă se oferă sau nu acces la numărul unic pentru apeluri de urgență 112 și dacă este transmisă informația de localizare a apelantului pentru asigurarea serviciilor de urgență, precum și dacă există limitări în ceea ce privește accesul la numărul unic pentru apeluri de urgență 112, realizat potrivit prevederilor art. 70;

b) informații privind orice alte condiții care limitează accesul sau utilizarea anumitor servicii și aplicații;

c) nivelurile minime de calitate a serviciilor oferite, incluzând cel puțin termenul de conectare inițială la rețeaua și/sau serviciile oferite de furnizor, termenul de remediere a deranjamentelor, termenul de soluționare a reclamațiilor, precum și, dacă este cazul, nivelul minim al altor parametri de calitate stabiliți de ANCOM;

d) informații privind procedurile de măsurare și gestionare a traficului în scopul de a evita congestionarea segmentelor de rețea sau utilizarea acestora la capacitate maximă, precum și privind impactul acestor proceduri asupra calității serviciului;

e) tipurile de servicii de asistență tehnică și de servicii de relații cu clienții oferite, precum și modalitățile prin care aceste servicii pot fi contactate;

f) dacă este cazul, restricțiile impuse de furnizor în ceea ce privește utilizarea echipamentului terminal.

(3) Clauza prevăzută la alin. (1) lit. e) include, atunci când este cazul:

~~a) durata contractuală minimă sau perioada minimă de utilizare a serviciilor pentru a beneficia de anumite promoții sau avantaje;~~

a) orice utilizare sau durată minimă necesară pentru a beneficia de anumite promoții sau avantaje;

(literă modificată la data de 26 iulie 2012 potrivit articolului unic pct. 8 din Legea nr. 140/2012)

b) orice tarife legate de asigurarea portabilității numerelor și a altor identificatori;

c) toate sumele datorate de abonați la încetarea contractului, inclusiv, dacă este cazul, recuperarea anumitor costuri legate de echipamentul terminal contractat.

~~(4) Contractele prevăzute la alin. (1), cu excepția celor privind serviciile furnizate prin intermediul cartelelor preplătite sau al altor mijloace de plată asimilate, se încheie în scris, pe hârtie sau alt suport durabil, vizibil și ușor de citit, cu un font având mărimea de cel puțin 12p, sau, după caz, prin mijloace de comunicație la distanță, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege. În cazul contractelor încheiate în scris, culoarea de fond a hârtiei trebuie să fie în contrast cu cea a fontului utilizat.~~

(4) Contractele prevăzute la alin. (1), cu excepția celor privind serviciile furnizate prin intermediul cartelelor preplătite sau al altor mijloace de plată asimilate, se încheie în scris, cu un font lizibil, având mărimea de cel puțin 10p, pe hârtie sau alt suport durabil, vizibil și ușor de citit sau, dacă utilizatorul final este de acord, în formă electronică ori, după caz, prin mijloace de comunicație la distanță, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege. În cazul contractelor încheiate în scris, culoarea de font a hârtiei trebuie să fie în contrast cu cea a fontului utilizat.

(alineat modificat la data de 26 iulie 2012 potrivit articolului unic pct. 9 din Legea nr. 140/2012)

(5) La momentul achiziționării serviciilor pentru care plata se face în avans, se pun la dispoziția utilizatorilor finali condițiile generale privind furnizarea acestora, care vor conține informațiile corespunzătoare clauzelor minime prevăzute la alin. (1)–(3) și vor fi redactate în scris, pe hârtie sau alt suport durabil, vizibil și ușor de citit, iar culoarea de fond a hârtiei trebuie să fie în contrast cu cea a fontului utilizat.

(6) ANCOM poate solicita includerea în contractele prevăzute la alin. (1) a informațiilor furnizate în acest scop de către autoritățile publice competente referitoare la utilizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice în scopul implicării în activități ilegale sau în scopul diseminării de conținut dăunător, precum și a informațiilor referitoare la mijloacele de protecție împotriva riscurilor la adresa siguranței personale, a vieții private și a prelucrării datelor cu caracter personal, menționate la art. 60 alin. (11), relevante pentru serviciile furnizate.

~~(7) În cazul în care contractul încheiat prevede pentru furnizor posibilitatea modificării unilaterale, acesta este obligat să notifice în avans abonatul cu privire la intenția sa, astfel încât acesta să beneficieze de un termen de cel puțin 30 de zile pentru exercitarea dreptului~~

~~de denunțare unilaterală a contractului, în cazul în care nu este de acord cu modificările propuse, fără plata niciunor penalități sau despăgubiri.~~

(7) În toate cazurile în care contractul încheiat prevede pentru furnizor posibilitatea modificării unilaterale, acesta este obligat să notifice în avans abonatului cu privire la intenția sa și la modificările pe care urmează să le efectueze. Începând cu momentul primirii notificării, abonatul trebuie să beneficieze de un termen de cel puțin 30 de zile pentru exercitarea cu bună-credință a dreptului de denunțare unilaterală a contractului, în cazul în care nu este de acord cu modificările impuse de furnizor, fără plata niciunor penalități sau despăgubiri.

(alineat modificat la data de 26 iulie 2012 potrivit articolului unic pct. 9 din Legea nr. 140/2012)

(8) Notificarea se va realiza prin mijloace care să asigure transmiterea acesteia către fiecare abonat.

(9) În cuprinsul notificării se va prevedea expres dreptul abonatului de a denunța unilateral contractul în condițiile prevăzute la alin. (7).

(10) În cazul în care consideră că furnizorii nu implementează în mod corespunzător prevederile alin. (7)–(9), ANCOM va stabili, prin decizie a președintelui ANCOM, formatul și modalitățile de transmitere a notificării.

Paragraful 2

~~Încheierea contractelor la distanță~~

Încheierea contractelor la distanță și a contractelor în afara spațiilor comerciale

(titlu modificat la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

NOTĂ: Potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014 prevederile prezentului paragraf, astfel cum au fost modificate și completate de actul normativ mai sus precizat, se aplică numai contractelor încheiate după data de 13 iunie 2014.

~~**Art. 52.** (1) Prevederile Ordonanței Guvernului nr. 130/2000 privind protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor la distanță, republicată, cu~~

~~modificările ulterioare, nu se aplică în ceea ce privește contractele reglementate de prezentul paragraf.~~

~~(2) Prevederile prezentului paragraf se completează cu cele ale Legii nr. 365/2002, republicată.~~

Art. 52. – (1) Prevederile prezentului paragraf se aplică numai în cazul contractelor încheiate la distanță și al contractelor în afara spațiilor comerciale de către utilizatorii finali, persoane juridice.

(2) Prin excepție de la alin. (1), contractelor încheiate în afara spațiilor comerciale de către utilizatorii finali persoane juridice, pe baza unor oferte individuale privind prețuri sau servicii, propuse în cadrul unor negocieri directe, nu li se aplică dispozițiile art. 56-592.

(3) Prevederile prezentului paragraf nu se aplică acelor contracte încheiate cu furnizorii de servicii de comunicații electronice prin telefoane publice cu plată, pentru utilizarea acestora, sau încheiate pentru utilizarea unei conexiuni unice care presupune executarea unei singure prestații realizată simultan încheierii contractului și nemijlocit prin intermediul telefonului, internetului sau faxului, ca urmare a solicitării utilizatorului final.

(articol modificat la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

~~**Art. 53.** – (1) Înainte de încheierea unui contract la distanță, utilizatorul final trebuie să fie informat, în timp util și în mod clar, corect și complet, cel puțin asupra următoarelor elemente:~~

~~a) datele de identificare a furnizorului, iar, în cazul convorbirilor telefonice, și scopul comercial al comunicării;~~

~~b) caracteristicile esențiale ale serviciilor oferite, precum și perioada de valabilitate a ofertei sau a tarifelor;~~

~~c) contravaloarea planului tarifar, precizând numărul de minute, creditul sau traficul de date inclus, dacă este cazul, extra opțiunile disponibile și contravaloarea acestora, tarifele pentru apeluri și pentru minutele ori traficul de date suplimentar, după caz, tariful de conectare sau instalare, precum și valoarea totală aferentă întregii perioade contractuale inițiale, cu toate taxele incluse;~~

~~e) contravaloarea planului tarifar, precizând numărul de minute, creditul sau traficul de date inclus, dacă este cazul, extraopțiunile disponibile și contravaloarea acestora, tarifele~~

~~pentru apeluri și pentru minutele ori traficul de date suplimentar, după caz, tariful de conectare sau instalare, cu toate taxele incluse;~~

~~(literă modificată la data de 26 iulie 2012 potrivit articolului unic pct. 10 din Legea nr. 140/2012)~~

~~d) condițiile de utilizare a minutelor incluse, a creditului sau traficului inclus, după caz;~~

~~e) dacă este cazul, prețul echipamentului terminal oferit, modalitățile de efectuare a plății, precum și modalitatea și costurile de livrare a acestuia;~~

~~f) data la care este considerat încheiat contractul, în condițiile alin. (2);~~

~~g) data activării serviciului contractat, precum și, în cazul livrării unor echipamente terminale, data livrării acestora;~~

~~h) dacă este cazul, durata contractuală minimă, precum și condițiile de încetare a contractului înainte de termen și penalitățile aplicabile;~~

~~i) dreptul de a denunța unilateral contractul și termenul de exercitare a acestuia;~~

~~j) modalitățile prin care pot fi obținute informații detaliate privind oferta comercială a furnizorului.~~

~~(2) Dacă părțile nu au convenit altfel, data încheierii contractului la distanță este data primirii de către utilizatorul final a mesajului de confirmare referitor la comanda sa.~~

Art. 53. – (1) Înainte ca un contract la distanță sau în afara spațiilor comerciale sau orice ofertă similară să producă efecte obligatorii asupra utilizatorului final, furnizorul trebuie să îi furnizeze utilizatorului final următoarele informații în mod clar și inteligibil:

a) identitatea furnizorului, cum ar fi denumirea sa comercială;

b) caracteristicile esențiale ale serviciilor oferite, precum și perioada de valabilitate a ofertei sau a tarifelor;

c) adresa poștală la care furnizorul este stabilit, precum și, în cazul în care există, numărul de telefon, numărul de fax și adresa de poștă electronică ale acestuia la care poate fi efectiv contactat, pentru a-i permite utilizatorului final să ia rapid legătura cu furnizorul și să comunice cu acesta în mod eficient și, dacă este cazul, adresa poștală și identitatea furnizorului în numele căruia acționează;

d) în cazul în care este diferită de adresa furnizată în conformitate cu lit. c), adresa poștală a locului în care furnizorul își desfășoară activitatea și, după caz, adresa poștală a furnizorului în numele căruia acționează, la care utilizatorul final poate trimite eventualele reclamații;

e) prețul total al echipamentelor terminale și al serviciilor cu toate taxele incluse sau, în cazul în care prețul nu poate fi calculat dinainte în mod rezonabil dată fiind natura echipamentelor terminale sau a serviciilor, modalitatea de calcul al prețului și, după caz, toate costurile suplimentare de transport, de livrare, taxele poștale sau de orice altă natură sau, în cazul în care acestea nu pot fi calculate dinainte în mod rezonabil, menționarea faptului că aceste costuri suplimentare ar putea fi suportate de utilizatorul final; contravaloarea planului tarifar, cu precizarea numărului de minute, a creditului sau a traficului de date inclus, precum și a condițiilor de utilizare a acestora, dacă este cazul, extraopțiunile disponibile și contravaloarea acestora, tarifele pentru apeluri și pentru minutele ori traficul de date suplimentar, după caz, tariful de conectare sau instalare, cu toate taxele incluse. În cazul unui contract pe durată nedeterminată sau al unui contract care include un abonament, prețul total va include costurile totale pe perioada de facturare. În cazul în care prețul acestor contracte este exprimat printr-un tarif fix, prețul total va cuprinde și costurile lunare totale. În cazul în care costul total nu poate fi calculat dinainte, trebuie indicat modul în care se calculează prețul;

f) costul de utilizare a mijloacelor de comunicare la distanță în vederea încheierii contractului, atunci când este calculat pe baza unui alt tarif decât tariful de bază;

g) modalitățile de plată, livrare, executare, data până la care furnizorul se angajează să presteze serviciile sau să livreze echipamentul terminal în cazul în care furnizarea serviciului include și livrarea unui echipament terminal, precum și procedura furnizorului de soluționare a reclamațiilor;

h) în cazul în care există un drept de retragere, condițiile, termenele și procedurile de exercitare a dreptului de retragere, în conformitate cu art. 58 alin. (1);

i) acolo unde este cazul, informația potrivit căreia utilizatorul final va trebui să suporte costul aferent returnării echipamentului terminal în caz de retragere și, dacă echipamentul terminal, prin însăși natura lui, nu poate fi, în mod normal, returnat prin poștă, costul aferent returnării acestuia;

j) în cazul în care utilizatorul final își exercită dreptul de retragere după formularea unei cereri în conformitate cu art. 54 alin. (3) sau cu art. 55 alin. (8), informația potrivit căreia utilizatorul final este obligat să achite furnizorului costuri rezonabile, în conformitate cu art. 592 alin. (3);

k) în cazul în care dreptul de retragere nu este prevăzut în conformitate cu art. 593, informația conform căreia utilizatorul final nu va beneficia de un drept de retragere sau, după caz, circumstanțele în care utilizatorul final își pierde dreptul de retragere;

l) o mențiune referitoare la existența unei garanții legale privind conformitatea produselor;

m) acolo unde este cazul, existența și condițiile de asistență după vânzare acordată utilizatorului final, serviciile prestate după vânzare și garanțiile comerciale;

n) existența codurilor de conduită relevante și modalitatea în care pot fi obținute copii ale acestora, după caz;

o) durata minimă a contractului, după caz, sau, dacă contractul este încheiat pe durată nedeterminată ori urmează să fie prelungit în mod automat, condițiile de încetare a contractului înainte de termen și penalitățile aplicabile, dacă este cazul;

p) acolo unde este cazul, durata minimă de valabilitate a obligațiilor care revin utilizatorului final conform contractului;

q) acolo unde este cazul, existența și condițiile aferente avansurilor sau altor garanții financiare care trebuie plătite sau oferite de utilizatorul final la cererea furnizorului;

r) acolo unde este cazul, posibilitatea și modalitatea de a recurge la un mecanism extrajudiciar de depunere și soluționare a reclamațiilor căruia i se supune furnizorul.

(2) Informațiile menționate la alin. (1) fac parte integrantă din contractul la distanță sau din contractul în afara spațiilor comerciale și nu pot fi modificate decât în cazul în care părțile contractante decid altfel în mod explicit.

(3) În cazul în care furnizorul nu îndeplinește cerințele în materie de informare cu privire la costuri suplimentare, conform celor menționate la alin. (1) lit. e), sau la costurile aferente returnării produselor, conform celor menționate la alin. (1) lit. i), utilizatorul final nu suportă respectivele costuri.

(4) Informațiile contractuale se prezintă în limba română într-o formă accesibilă, astfel încât acestea să fie înțelese cu ușurință de utilizatorul final, fără a exclude prezentarea acestora și în alte limbi.

(5) Cerințele în materie de informare prevăzute în prezenta ordonanță de urgență completează cerințele de informare conținute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2009 privind libertatea de stabilire a prestatorilor de servicii și libertatea de a furniza servicii în România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010, și, respectiv,

Legea nr. 365/2002, republicată, cu modificările ulterioare. Fără a aduce atingere primului paragraf, dacă o dispoziție privind conținutul și modul în care trebuie furnizate informațiile în cazul comerțului electronic din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 49/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 68/2010, contravine unei dispoziții din prezenta ordonanță de urgență, prevalează dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(6) Sarcina probei în ceea ce privește îndeplinirea cerințelor în materie de informare stabilite în prezentul articol revine furnizorului.

(articol modificat la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

~~**Art. 54.** Utilizatorului final trebuie să i se transmită în scris, în formă tipărită sau pe un alt suport durabil la dispoziția sa și la care acesta are acces, sau, dacă se solicită astfel, în formă electronică, cel mai târziu în termen de 5 zile lucrătoare de la data încheierii contractului, următoarele informații:~~

~~Utilizatorului final trebuie să i se transmită în scris, în formă tipărită sau pe un alt suport durabil la dispoziția sa și la care acesta are acces sau, dacă utilizatorul final este de acord, în formă electronică, cel mai târziu în termen de 5 zile lucrătoare de la data încheierii contractului, următoarele informații:~~

~~(parte introductivă modificată la data de 26 iulie 2012 potrivit articolului unic pct. 11 din Legea nr. 140/2012)~~

- ~~a) informațiile prevăzute la art. 53 alin. (1);~~
- ~~b) informațiile prevăzute la art. 51 alin. (1)–(3), suplimentare față de cele prevăzute la lit. a);~~
- ~~c) condițiile de exercitare a dreptului de denunțare unilaterală, în conformitate cu art. 55;~~
- ~~d) condițiile de returnare a echipamentelor, în cazul în care utilizatorul final își exercită dreptul de denunțare unilaterală, potrivit art. 55;~~
- ~~e) adresa, numărul de telefon sau fax, precum și adresa de e-mail la care utilizatorul final poate depune o reclamație;~~
- ~~f) informațiile privind service-ul postvânzare;~~
- ~~g) garanțiile oferite pentru echipamentele terminale livrate.~~

Art. 54. – (1) În cazul contractelor în afara spațiilor comerciale, furnizorul transmite informațiile prevăzute la art. 53 alin. (1) utilizatorului final, persoană juridică, pe suport hârtie sau, în cazul în care utilizatorul final este de acord, pe un alt suport durabil. Aceste informații sunt lizibile și redactate într-un limbaj simplu și inteligibil.

(2) Furnizorul pune la dispoziția utilizatorului final un exemplar original al contractului semnat sau confirmarea contractului pe suport hârtie sau, dacă utilizatorul final este de acord, pe un alt suport durabil.

(3) În cazul în care utilizatorul final dorește ca prestarea unor servicii să înceapă în timpul perioadei de retragere prevăzute la art. 56 alin. (2), furnizorul solicită utilizatorului final să formuleze o astfel de cerere expresă pe un suport durabil.

(4) Îndeplinirea obligației de la alin. (1) nu este necesară în cazul în care exemplarul original al contractului sau confirmarea contractului pe suport hârtie, sau, dacă utilizatorul final este de acord, pe un alt suport durabil, care trebuie puse la dispoziția utilizatorului final potrivit prevederilor alin. (2), conțin informațiile prevăzute la art. 53 alin. (1).

(articol modificat la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

~~**Art. 55.** – (1) Utilizatorul final are dreptul de a denunța unilateral contractul încheiat la distanță, fără plata vreunor penalități sau despăgubiri și fără invocarea vreunui motiv, în termen de 14 zile lucrătoare:~~

~~(2) Termenul prevăzut la alin. (1) începe să curgă:~~

~~a) în cazul furnizării de servicii, de la data încheierii contractului sau de la data transmiterii informațiilor prevăzute la art. 54, dacă aceasta este ulterioară încheierii contractului, cu condiția ca transmiterea să fie efectuată în interiorul termenului de 90 de zile prevăzut la alin. (3);~~

~~b) în cazul în care furnizarea serviciului include și livrarea unui echipament terminal, de la data livrării acestuia;~~

~~(3) Prin excepție de la alin. (1), în cazul în care informațiile prevăzute la art. 54 nu au fost transmise utilizatorului final, termenul în care utilizatorul final are dreptul de a denunța unilateral contractul încheiat la distanță, fără plata vreunor penalități sau despăgubiri și fără invocarea vreunui motiv este de 90 de zile și începe să curgă de la data încheierii contractului sau, după caz, de la data livrării echipamentului terminal.~~

~~(4) Dacă, în perioada prevăzută la alin. (3), informațiile prevăzute la art. 54 sunt transmise utilizatorului final, termenul de 14 zile lucrătoare pentru denunțarea unilaterală a contractului începe să curgă din acel moment.~~

~~(5) În cazul în care utilizatorul final decide să denunțe unilateral contractul în condițiile alin. (1) și utilizează serviciul înainte să își exercite acest drept, acesta va achita contravaloarea serviciilor de care a beneficiat în perioada dintre data activării serviciului și data încetării contractului și, dacă este cazul, costurile directe ale returnării echipamentului terminal.~~

~~(6) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (5), în cazul în care utilizatorul final își exercită dreptul de denunțare unilaterală potrivit dispozițiilor prezentului articol și, după caz, returnează echipamentul terminal în condițiile stabilite de furnizor, acesta din urmă are obligația să ramburseze sumele plătite de utilizatorul final în avans, fără a-i solicita acestuia cheltuielile aferente rambursării sumelor. Rambursarea sumelor se va face în cel mult 30 de zile de la data denunțării unilaterale a contractului de către utilizatorul final.~~

Art. 55. – (1) În cazul contractelor la distanță, furnizorul transmite informațiile prevăzute la art. 53 alin. (1) sau pune la dispoziția utilizatorului final respectivele informații într-un mod adecvat mijlocului de comunicare la distanță utilizat, folosind un limbaj simplu și inteligibil. În măsura în care respectiva informație este prezentată pe un suport durabil, aceasta trebuie să fie lizibilă.

(2) Dacă un contract la distanță care urmează să fie încheiat prin mijloace electronice obligă utilizatorul final să plătească, furnizorul aduce la cunoștința utilizatorului final de o manieră clară și foarte vizibilă, în mod direct, înainte ca acesta să facă comanda, informațiile prevăzute la art. 53 alin. (1) lit. b), e), o) și p). Furnizorul se asigură că, atunci când utilizatorul final face comanda, acesta din urmă recunoaște în mod explicit că această comandă implică o obligație de a plăti. Dacă pentru a face comanda este necesar să se activeze un buton sau o funcție similară, butonul sau funcția similară este etichetat/ă de o manieră lizibilă doar cu mențiunea "comandă ce implică o obligație de plată" sau o formulare neambiguă corespunzătoare, care să indice că a face comanda implică obligația de a plăti furnizorului. Dacă furnizorul încalcă prevederile prezentului alineat, utilizatorul final nu are nicio obligație în temeiul contractului sau al comenzii.

(3) Site-urile comerciale indică clar și lizibil, cel mai târziu la începutul procesului de formulare a comenzii, dacă se aplică vreo restricție în ceea ce privește livrarea și care sunt mijloacele de plată acceptate.

(4) În cazul în care contractul este încheiat printr-un mijloc de comunicare la distanță ce permite un spațiu sau un timp limitat pentru afișarea informației, furnizorul transmite prin mijlocul de comunicare respectiv, înaintea încheierii contractului, cel puțin informațiile precontractuale referitoare la principalele caracteristici ale produsului sau serviciului, identitatea furnizorului, prețul total, dreptul la retragere, durata contractului și, în cazul contractelor pe durată nedeterminată, modalitățile de încetare a contractului, prevăzute la art. 53 alin. (1) lit. a), b), e), h) și o). Celelalte informații menționate la art. 53 alin. (1) sunt furnizate utilizatorului final de furnizor într-un mod adecvat, în conformitate cu alin. (1) din prezentul articol.

(5) Fără a aduce atingere alin. (4), în cazul în care furnizorul apelează telefonic utilizatorul final în vederea încheierii unui contract la distanță, furnizorul își declină identitatea la începutul conversației cu utilizatorul final și, dacă este cazul, declină identitatea persoanei în numele căreia a efectuat apelul telefonic și specifică scopul comercial al apelului.

(6) În cazul în care urmează să se încheie un contract la distanță prin intermediul telefonului, furnizorul trebuie să confirme oferta utilizatorului final, al cărui angajament începe doar după ce acesta a semnat oferta sau după ce și-a trimis consimțământul scris. Aceste confirmări trebuie făcute pe un suport durabil.

(7) Furnizorul transmite utilizatorului final confirmarea încheierii contractului, pe un suport durabil, într-un termen rezonabil din momentul încheierii contractului la distanță și cel târziu la momentul livrării echipamentului terminal sau înainte de începerea prestării serviciului solicitat. Respectiva confirmare include:

a) toate informațiile menționate la art. 53 alin. (1), cu excepția cazului în care furnizorul a transmis deja informațiile respective utilizatorului final, pe un suport durabil, înaintea încheierii contractului la distanță;

b) acolo unde este cazul, confirmarea acordului prealabil expres al utilizatorului final.

(8) În cazul în care utilizatorul final dorește ca prestarea unor servicii să înceapă în timpul perioadei de retragere prevăzute la art. 56 alin. (2), furnizorul solicită utilizatorului final să facă o cerere expresă în acest sens.

(9) Momentul încheierii contractului la distanță îl constituie momentul confirmării, pe un suport durabil, de către furnizor a acceptării comenzii transmise de utilizatorul final.

(10) Prezentul articol nu aduce atingere dispozițiilor privind încheierea prin mijloace electronice a contractelor și comenzile prin internet, astfel cum sunt stabilite la art. 7 și 9 din Legea nr. 365/2002, republicată, cu modificările ulterioare.

(articol modificat la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

~~**Art. 56.** — Sarcina probei privind îndeplinirea obligațiilor de informare a utilizatorului final, existența consimțământului utilizatorului final la încheierea contractului, precum și sarcina verificării ori stabilirii identității utilizatorului final cu care este încheiat contractul la distanță revin furnizorului de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului.~~

Art. 56. – (1) Cu excepția cazurilor prevăzute la art. 59³, utilizatorul final beneficiază de o perioadă de 14 zile pentru a se retrage dintr-un contract la distanță sau dintr-un contract în afara spațiilor comerciale, fără a fi nevoit să justifice decizia de retragere și fără a suporta alte costuri decât cele prevăzute la art. 59¹ alin. (3) și la art. 59².

(2) Fără a aduce atingere art. 57, perioada de retragere menționată la alin. (1) din prezentul articol expiră în termen de 14 zile de la:

a) data încheierii contractului, în cazul contractelor de prestări servicii;

b) ziua în care utilizatorul final sau o parte terță alta decât transportatorul și care este indicată de utilizatorul final intră în posesia fizică a produselor, în cazul contractelor de vânzare, sau:

(i) în cazul în care utilizatorul final comandă printr-o singură comandă produse multiple care vor fi livrate separat, ziua în care utilizatorul final sau o parte terță, alta decât transportatorul și care este indicată de utilizatorul final, intră în posesia fizică a ultimului produs;

(ii) în cazul livrării unui produs care constă din mai multe loturi sau piese, ziua în care utilizatorul final sau o parte terță, alta decât transportatorul și care este indicată de utilizatorul final, intră în posesia fizică a ultimului produs sau piesă;

(iii) în cazul contractelor pentru livrarea periodică de produse pe o perioadă de timp determinată, ziua în care utilizatorul final sau o parte terță, alta decât transportatorul și care este indicată de utilizatorul final, intră în posesia fizică a primului produs;

(3) Părțile contractante își îndeplinesc obligațiile contractuale pe parcursul perioadei de retragere conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

(articol modificat la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

~~**Art. 57.** — (1) Cu excepția cazului în care părțile au convenit altfel, începerea furnizării serviciului și, după caz, livrarea echipamentului terminal se realizează în termen de cel mult 30 de zile de la data încheierii contractului.~~

~~(2) În cazul în care nu poate executa contractul în cauză deoarece serviciul sau echipamentul respectiv nu este disponibil, furnizorul trebuie să informeze utilizatorul final despre această indisponibilitate, precum și, dacă este cazul, să ramburseze sumele deja achitate de utilizatorul final în termen de cel mult 30 de zile de la data informării cu privire la indisponibilitate.~~

Art. 57. — (1) În cazul în care furnizorul nu a transmis utilizatorului final informațiile privind dreptul de retragere conform art. 53 alin. (1) lit. h), perioada de retragere expiră la 12 luni de la sfârșitul perioadei inițiale de retragere, astfel cum este stabilită în conformitate cu art. 56 alin. (2).

(2) În cazul în care furnizorul a transmis utilizatorului final informațiile prevăzute la alin. (1) din prezentul articol în termen de 12 luni de la data menționată la art. 56 alin. (2), perioada de retragere expiră în 14 zile de la data la care utilizatorul final primește informațiile respective.

(articol modificat la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

~~**Art. 58.** — (1) În cazul furnizării de servicii sau livrării de echipamente terminale fără consimțământul utilizatorului final, acesta este exonerat de efectuarea oricărei contraprestații.~~

~~(2) Lipsa răspunsului din partea utilizatorului final nu poate fi considerată consimțământ.~~

~~(3) În cazul prevăzut la alin. (1), cheltuielile de returnare a echipamentului terminal sunt suportate de către furnizor.~~

Art. 58. – (1) Înainte de expirarea perioadei de retragere, utilizatorul final informează furnizorul cu privire la decizia sa de retragere din contract. În acest scop, utilizatorul final poate utiliza orice declarație neechivocă în care își exprimă decizia de retragere din contract.

(2) Utilizatorul final și-a exercitat dreptul de retragere în perioada de retragere menționată la art. 56 alin. (2) și la art. 57 în cazul în care comunicarea cu privire la exercitarea dreptului de retragere este transmisă de către utilizatorul final înaintea expirării perioadei respective.

(3) Furnizorul poate, în plus față de posibilitatea menționată la alin. (1), să acorde utilizatorului final opțiunea de a completa și de a transmite în format electronic, pe site-ul furnizorului, declarația neechivocă în care își exprimă decizia de retragere din contract. În aceste cazuri, furnizorul comunică utilizatorului final, fără întârziere, pe un suport durabil, confirmarea de primire a declarației de retragere.

(4) Sarcina probei privind exercitarea dreptului de retragere în conformitate cu dispozițiile din prezentul articol revine utilizatorului final.

(articol modificat la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

~~**Art. 59.** — Sunt considerate mijloace de comunicație la distanță, printre altele, următoarele:~~

- ~~a) imprimatul neadresat;~~
- ~~b) imprimatul adresat;~~
- ~~c) scrisoarea tipizată;~~
- ~~d) publicitatea tipărită cu bon de comandă;~~
- ~~e) catalogul;~~
- ~~f) telefonul cu intervenție umană;~~
- ~~g) telefonul fără intervenție umană (automat de apel, audiotext);~~
- ~~h) videofonul (telefon cu imagine);~~
- ~~i) videotextul (microordinator, ecran tv cu tastatură sau ecran tactil);~~
- ~~j) mijloacele electronice;~~
- ~~k) telecopiatorul (fax).~~

Art. 59. – Exercițarea dreptului de retragere pune capăt obligațiilor părților contractuale, după caz:

a) de a executa contractul la distanță sau contractul în afara spațiului comercial;

b) de a încheia un contract la distanță sau în afara spațiului comercial, în cazul în care utilizatorul final a efectuat o comandă.

(articol modificat la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

Art. 59¹. – (1) Furnizorul rambursează toate sumele pe care le-a primit drept plată din partea utilizatorului final, inclusiv, după caz, costurile livrării, fără întârziere nejustificată și, în orice caz, nu mai târziu de 14 zile de la data la care este informat de decizia de retragere din contract a utilizatorului final în conformitate cu art. 58.

(2) Furnizorul rambursează sumele menționate la alin. (1) utilizând aceleași modalități de plată ca și cele folosite de utilizatorul final pentru tranzacția inițială, cu excepția cazului în care utilizatorul final a fost de acord cu o altă modalitate de plată și cu condiția de a nu cădea în sarcina utilizatorului final plata de comisioane în urma rambursării.

(3) Fără a aduce atingere alin. (1), furnizorul nu este obligat să ramburseze costurile suplimentare în cazul în care utilizatorul final a ales în mod explicit un alt tip de livrare decât livrarea standard oferită de furnizor.

(4) Cu excepția cazului în care furnizorul s-a oferit să recupereze el însuși produsele, în cazul contractelor de vânzare, furnizorul poate amâna rambursarea până la data recepționării produselor care au făcut obiectul vânzării sau până la momentul primirii unei dovezi din partea utilizatorului final conform căreia acesta a trimis produsele către furnizor, luându-se în considerare data cea mai apropiată.

(articol introdus la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

Art. 59². – (1) Cu excepția cazului în care furnizorul s-a oferit să recupereze el însuși produsele, utilizatorul final returnează produsele sau le înmânează furnizorului sau unei persoane autorizate de furnizor să recepționeze produsele, fără întârziere nejustificată și în decurs de cel mult 14 zile de la data la care acesta a comunicat furnizorului decizia sa de

retragere din contract în conformitate cu art. 58. Termenul este respectat dacă produsele sunt trimise înapoi de utilizatorul final înainte de expirarea perioadei de 14 zile.

(2) Utilizatorul final suportă doar costurile directe legate de returnarea produselor, cu excepția cazului în care furnizorul acceptă să suporte acele costuri sau în care furnizorul nu a informat utilizatorul final că aceste costuri trebuie suportate de utilizatorul final. În cazul contractelor în afara spațiilor comerciale, în cazul cărora produsele au fost livrate la domiciliul utilizatorului final la momentul încheierii contractului, furnizorul preia produsele pe cheltuiala sa, dacă produsele, prin natura lor, nu pot fi returnate în mod normal prin poștă.

(3) Utilizatorul final este responsabil doar în ceea ce privește diminuarea valorii produselor rezultată din manipularea acestora, diferit de ceea ce este necesar pentru determinarea naturii, caracteristicilor și funcționării produselor. Diminuarea valorii produselor nu trebuie să fie descurajantă pentru utilizatorul final în a-și exercita dreptul de retragere. Indiferent de situație, utilizatorul final nu este responsabil pentru diminuarea valorii produselor în cazul în care furnizorul a omis să îl informeze cu privire la dreptul de retragere în conformitate cu art. 53 alin. (1) lit. h).

(4) Furnizorul trebuie să poată face dovada diminuării valorii produselor care rezultă diferit de ceea ce este necesar pentru determinarea naturii, caracteristicilor și funcționării produselor.

(5) Atunci când utilizatorul final își exercită dreptul de retragere după transmiterea cererii în conformitate cu art. 54 alin. (3) sau cu art. 55 alin. (8), utilizatorul final plătește furnizorului o sumă proporțională cu ceea ce s-a furnizat până la momentul în care utilizatorul final a informat furnizorul cu privire la exercitarea dreptului de retragere, în raport cu acoperirea totală a contractului. Suma proporțională care trebuie plătită furnizorului de către utilizatorul final este calculată pe baza prețului total convenit în contract. Dacă prețul total este excesiv, suma proporțională este calculată pe baza valorii de piață a ceea ce s-a furnizat.

(6) Utilizatorul final nu suportă costurile pentru prestarea serviciilor în cursul perioadei de retragere, în una dintre următoarele situații:

a) furnizorul nu a furnizat informații în conformitate cu art. 53 alin. (1) lit. h) sau i);

b) utilizatorul final nu a cerut expres ca prestarea să înceapă în timpul perioadei de retragere în conformitate cu art. 54 alin. (3) și cu art. 55 alin. (8);

(7) Cu excepția celor prevăzute la art. 59¹ alin. (3) și la prezentul articol, exercitarea dreptului de retragere nu atrage răspunderea utilizatorului final.

(articol introdus la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

Art. 59³. – Sunt exceptate de la dreptul de retragere prevăzut la art. 56-59² în ceea ce privește contractele la distanță și contractele în afara spațiilor comerciale contractele de prestări servicii, după prestarea completă a serviciilor, dacă executarea a început cu acordul prealabil expres al utilizatorului final și după ce acesta a confirmat că a luat cunoștință de faptul că își va pierde dreptul la retragere după executarea completă a contractului de către furnizor.

(articol introdus la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

Art. 59⁴. – (1) Cu excepția cazului în care părțile au convenit altfel cu privire la momentul livrării, furnizorul livrează produsele transferând posesia fizică sau controlul asupra produselor către utilizatorul final, fără întârziere nejustificată și în orice caz în decurs de cel mult 30 de zile de la încheierea contractului.

(2) În cazul în care furnizorul nu și-a îndeplinit obligația de a livra produsele în momentul convenit cu utilizatorul final sau în termenul stabilit la alin. (1), utilizatorul final îi solicită să efectueze livrarea într-un termen suplimentar, corespunzător circumstanțelor. În cazul în care furnizorul nu livrează produsele în termenul suplimentar respectiv, utilizatorul final are dreptul, după caz, la rezoluțiunea sau rezilierea contractului.

(3) Alineatul (2) nu se aplică contractelor de vânzare în cazul în care furnizorul a refuzat să livreze produsele sau în cazul în care livrarea în termenul convenit este esențială având în vedere toate circumstanțele existente la încheierea contractului sau în cazul în care utilizatorul final informează furnizorul, înainte de încheierea contractului, că livrarea înainte de sau la o dată precizată este esențială. În aceste cazuri, dacă furnizorul nu livrează produsele în momentul convenit cu utilizatorul final sau în termenul stabilit la alin. (1), utilizatorul final are dreptul, după caz, la rezoluțiunea sau rezilierea contractului.

(4) Prin excepție de la art. 1.549-1.554 din Codul civil, la rezoluțiunea sau, după caz, la rezilierea contractului, furnizorul rambursează fără întârzieri nejustificate toate sumele

plătite în temeiul contractului de către utilizatorul final și în decurs de cel mult 7 zile de la data la care utilizatorul final a comunicat furnizorului decizia sa de terminare a contractului.

(5) În plus față de rezoluțiunea sau rezilierea contractului în conformitate cu alin. (2), utilizatorul final poate recurge la alte căi de atac prevăzute de legislația în vigoare.

(articol introdus la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

Art. 59⁵. – (1) În cazul în care un furnizor operează o linie telefonică pentru a putea fi contactat prin telefon cu privire la contractul încheiat, utilizatorul final nu este obligat să plătească, la contactarea furnizorului, mai mult decât tariful de bază.

(2) Alineatul (1) nu aduce atingere dreptului furnizorilor de servicii de comunicații de a taxa aceste apeluri.

(articol introdus la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

Art. 59⁶. – Înainte ca un utilizator final să încheie un contract sau să accepte o ofertă, furnizorul solicită consimțământul explicit din partea utilizatorului final cu privire la orice plată suplimentară față de prețul stabilit anterior pentru obligația contractuală principală a furnizorului. În cazul în care furnizorul nu a obținut consimțământul expres al utilizatorului final, însă la dedus utilizând opțiuni incluse în mod automat pe care utilizatorul final trebuie să le respingă pentru a evita plata suplimentară, utilizatorul final poate pretinde rambursarea acestei plăți.

(articol introdus la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

Art. 59⁷. – (1) În cazul furnizării de servicii sau livrării de echipamente terminale fără consimțământul utilizatorului final, acesta este exonerat de efectuarea oricărei contraprestații.

(2) Lipsa răspunsului din partea utilizatorului final nu poate fi considerată consimțământ.

(3) În cazul prevăzut la alin. (1), cheltuielile de returnare a echipamentului terminal sunt suportate de către furnizor.

(articol introdus la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

Art. 59⁸. – În cazul contractelor în care furnizorul livrează produsele către utilizatorul final, riscul de pierdere sau de deteriorare a produselor este transferat utilizatorului final în momentul în care acesta sau o parte terță desemnată de acesta, alta decât transportatorul, intră în posesia fizică a produselor. Cu toate acestea, riscul este transferat utilizatorului final în momentul livrării produselor către transportator, dacă transportatorul a fost însărcinat de către utilizatorul final să transporte produsele, iar această opțiune nu a fost oferită de către furnizor, fără a aduce atingere drepturilor utilizatorului final față de transportator.

(articol introdus la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

Secțiunea a 2-a

Transparența

Art. 60. – (1) Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului au obligația de a pune la dispoziția publicului informații transparente, comparabile, adecvate și actualizate privind prețurile și tarifele aplicabile, sumele percepute la momentul încetării contractului, dacă este cazul, precum și celelalte condiții privind accesul la serviciile oferite și utilizarea acestora, pentru a asigura posibilitatea utilizatorilor finali de a decide în cunoștință de cauză.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) vor privi:

a) datele de identificare a furnizorului;

b) serviciile oferite;

c) mecanismele de soluționare a litigiilor, inclusiv cele puse la dispoziție de furnizori;

d) asigurarea unor servicii din sfera serviciului universal, inclusiv, dacă este cazul,

facilitățile și serviciile prevăzute la art. 84 alin. (3)–(12);

(3) Informațiile prevăzute la alin. (2) lit. b) vor fi detaliate în ceea ce privește:

a) descrierea serviciilor oferite;

b) tarifele de conectare, acces și utilizare, întreținere și reparații, facilitățile tarifare standard, sistemele de tarifare speciale și particularizate pentru un anumit tip de utilizator sau de necesități, precum și orice alte tarife, inclusiv cele legate de echipamentul terminal;

c) cazurile, procedura de acordare și modul de calcul al despăgubirilor sau al sumelor de restituit utilizatorilor finali;

d) tipurile de servicii de asistență tehnică oferite;

e) termenii și condițiile contractuale standard, durata contractuală minimă, dacă este cazul, condițiile de încetare a contractului, precum și, acolo unde este cazul, procedurile și tarifele legate în mod direct de portabilitatea numerelor și a altor identificatori.

(4) Informațiile vor fi aduse la cunoștința publicului într-o formă clară, accesibilă și comprehensibilă.

(5) ANCOM poate detalia categoriile de informații prevăzute la alin. (1) și poate stabili în legătură cu acestea informații suplimentare care trebuie aduse la cunoștința publicului, precum și modalitățile în care aceste informații vor fi publicate.

(6) ANCOM poate oferi în mod direct sau prin intermediul unor terți informații comparative privind tarifele și condițiile de furnizare a serviciilor de comunicații electronice destinate publicului.

(7) Alte persoane au dreptul de a utiliza, în mod gratuit, informațiile publicate de furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și de furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului, în scopul de a oferi ghiduri comparative privind tarifele și condițiile de furnizare a serviciilor de comunicații electronice destinate publicului sau aplicații similare.

(8) ANCOM poate impune furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice și de servicii de comunicații electronice destinate publicului următoarele obligații:

a) să informeze abonații cu privire la tarifele speciale aplicabile pentru accesul la anumite numere sau servicii; pentru anumite categorii de servicii, ANCOM poate impune ca informațiile referitoare la tarif să fie furnizate imediat înainte de realizarea conexiunii apelului;

b) să informeze abonații despre orice modificare privind accesul la numărul unic pentru apeluri de urgență sau asigurarea informațiilor de localizare a apelantului, în cadrul serviciilor la care aceștia au subscris;

c) să informeze abonații cu privire la orice modificare a condițiilor ce limitează accesul sau utilizarea anumitor servicii sau aplicații, acolo unde astfel de condiții sunt permise de cadrul legal;

d) să pună la dispoziția publicului informații referitoare la procedurile de măsurare și gestionare a traficului pentru a evita congestionarea unor segmente de rețea sau utilizarea acestora la capacitate maximă, precum și la impactul acestor proceduri asupra calității serviciului;

e) să informeze abonații cu privire la dreptul de a opta pentru includerea sau neinclusiunea datelor lor cu caracter personal în baze de date în vederea furnizării de servicii de informații privind abonații sau de registre ale abonaților, precum și, în cazul în care abonații optează pentru includere, de a stabili datele cu caracter personal ce vor fi incluse, în conformitate cu prevederile legislației în domeniul prelucrării datelor cu caracter personal;

f) să informeze în mod detaliat, într-o formă accesibilă și cu regularitate abonații cu dizabilități cu privire la serviciile sau echipamentele care le sunt destinate.

(9) Din proprie inițiativă sau la solicitarea autorităților publice competente, ANCOM poate solicita furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice și furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului să pună la dispoziția publicului informații de interes general, prin aceleași modalități utilizate în comunicarea cu propriii abonați.

(10) Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului au obligația să pună la dispoziția publicului, în mod gratuit, informațiile prevăzute la alin. (9), în condițiile stabilite de ANCOM.

(11) Solicitățile autorităților publice competente, prevăzute la alin. (9), vor fi transmise ANCOM într-o formă standardizată și vor cuprinde, în special:

a) cele mai frecvente modalități de utilizare a serviciilor de comunicații electronice în scopul angajării în activități ilicite sau diseminării de conținut dăunător, în special în cazul în care astfel de activități pot aduce atingere drepturilor și libertăților cetățenilor, inclusiv drepturilor de proprietate intelectuală și drepturilor conexe, precum și consecințele juridice ale încălcării acestora;

b) mijloacele de protecție împotriva riscurilor la adresa siguranței personale, a vieții private și a datelor cu caracter personal, aferente utilizării serviciilor de comunicații electronice.

Art. 61. – (1) ANCOM poate impune furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice și furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului, după parcurgerea procedurii de consultare prevăzute la art. 135, obligația de a publica informații comparabile, adecvate și actualizate privind calitatea serviciilor oferite, precum și măsurile adoptate pentru a asigura accesul în condiții echivalente al utilizatorilor finali cu dizabilități. La cererea ANCOM, aceste informații îi vor fi furnizate înainte de a fi publicate.

(2) ANCOM poate stabili conținutul, forma și modalitatea în care informațiile prevăzute la alin. (1) vor fi publicate, pentru a se asigura că utilizatorii finali, inclusiv cei cu dizabilități, beneficiază de informații complete, corecte, comparabile și ușor accesibile.

(3) ANCOM poate stabili parametrii de calitate ce urmează să fie măsurați și orice alte elemente necesare pentru evaluarea calității serviciilor oferite, inclusiv eventuale mecanisme de certificare a calității, ținând cont, dacă este cazul, de indicatorii de calitate, definițiile și metodele de măsurare prevăzute în anexa nr. 1.

(4) Pentru a preveni degradarea serviciului și obstrucționarea sau încetinirea traficului prin rețele, ANCOM poate impune furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice și furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului un set minim de cerințe privind calitatea serviciului.

(5) Înainte de adoptarea măsurilor prevăzute la alin. (4), ANCOM va transmite Comisiei Europene și Organismului autorităților europene de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice, denumit în continuare *OAREC*, un rezumat al motivelor acțiunii, măsurile propuse și obiectivele urmărite.

(6) ANCOM poate adopta măsura prevăzută la alin. (4), cu luarea în considerare a observațiilor și recomandărilor Comisiei Europene.

Secțiunea a 3-a

Disponibilitatea serviciilor și echipamentelor

Art. 62. – (1) Furnizorii de servicii de telefonie destinate publicului prin intermediul rețelelor publice de comunicații electronice fixe și mobile au obligația de a lua toate măsurile necesare pentru a asigura disponibilitatea maximă a acestor servicii, în caz de perturbare gravă a funcționării rețelei sau în caz de forță majoră.

(2) Furnizorii de servicii de telefonie destinate publicului și furnizorii de rețele publice de comunicații electronice au obligația de a lua toate măsurile necesare pentru a asigura în mod neîntrerupt posibilitatea efectuării de apeluri de urgență.

(3) ANCOM poate să impună furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice și furnizorilor de servicii de telefonie destinate publicului măsurile minime pe care aceștia trebuie să le ia în vederea îndeplinirii în mod corespunzător a obligațiilor care le revin în temeiul alin. (1) și (2).

Art. 63. – (1) ANCOM ia măsuri specifice, acolo unde este cazul, pentru a asigura accesul și posibilitatea utilizatorilor finali cu dizabilități de a beneficia de servicii de comunicații electronice destinate publicului adaptate nevoilor lor și în condiții echivalente celor de care beneficiază ceilalți utilizatori finali.

(2) ANCOM poate lua măsuri specifice pentru a asigura că utilizatorii finali cu dizabilități beneficiază de posibilitatea alegerii furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului, precum și a serviciilor oferite de aceștia, în condiții echivalente cu cele disponibile pentru majoritatea utilizatorilor finali.

(3) În scopul de a stabili și de a implementa măsuri specifice pentru utilizatorii finali cu dizabilități, ANCOM poate adopta măsuri pentru a încuraja punerea la dispoziția acestora a unor echipamente terminale care oferă servicii și funcții adaptate nevoilor acestora.

Art. 64. – În scopul promovării liberei circulații a informațiilor, pluralismului media și diversității culturale, ANCOM poate adopta măsuri pentru a încuraja:

a) furnizorii de servicii de televiziune digitală interactivă destinate publicului prin intermediul platformelor de televiziune digitală interactivă, indiferent de modul de transmisie, să utilizeze interfețe deschise de programare a aplicației;

b) furnizorii de echipamente de televiziune digitală avansată instalate în vederea recepționării serviciilor de televiziune digitală interactivă prin intermediul platformelor de televiziune digitală interactivă să asigure conformitatea cu o interfață deschisă de programare a aplicației, cu respectarea cerințelor minimale prevăzute în specificațiile sau standardele tehnice relevante.

Art. 65. – Fără a aduce atingere măsurilor ce pot fi dispuse de ANCOM în conformitate cu prevederile art. 100 alin. (2) lit. c), proprietarii interfețelor de programare a aplicației cooperează cu furnizorii de servicii de televiziune digitală interactivă, punând la dispoziția acestora, în condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii și în schimbul unei remunerații corespunzătoare, informațiile necesare pentru a permite acestora să ofere toate serviciile care se bazează pe interfețele de programare a aplicațiilor într-o formă complet funcțională.

Art. 66. – Toate echipamentele destinate consumatorilor care permit recepționarea semnalelor de televiziune digitală convenționale vândute, închiriate sau puse la dispoziție în oricare alt mod, capabile să decodeze semnalele digitale de televiziune, trebuie să posede următoarele capacități:

a) să permită decodarea acestor semnale conform algoritmului comun european de codare, administrat de o organizație europeană de standardizare recunoscută;

b) să reproducă semnalele care au fost transmise în clar, cu condiția ca, în cazul în care un astfel de echipament este închiriat, locatarul să respecte contractul de locațiune încheiat.

Art. 67. – Orice receptor de televiziune analogic cu un ecran cu afișaj integral, cu o diagonală vizibilă mai mare de 42 cm, introdus pe piață în vederea vânzării sau închirierii, trebuie să fie dotat cu cel puțin un conector exterior de interfață, standardizat de o organizație europeană de standardizare recunoscută, care să permită conectarea simplă a echipamentelor periferice, în special a decodoarelor suplimentare și a receptoarelor digitale.

Art. 68. – (1) Orice receptor de televiziune digital cu un ecran cu afișaj integral, cu o diagonală vizibilă mai mare de 30 cm, introdus pe piață în vederea vânzării sau închirierii, trebuie să fie dotat cu cel puțin un conector exterior de interfață, care să permită conectarea simplă a echipamentelor periferice și să fie capabil să transfere toate elementele unui semnal digital de televiziune, inclusiv informațiile privind serviciile interactive și de acces restricționat.

(2) Conectorul exterior de interfață prevăzut la alin. (1) trebuie să fie standardizat de o organizație europeană de standardizare recunoscută sau conform unui standard adoptat de

o asemenea organizație ori conform unei specificații acceptate de întregul sector industrial în cauză.

Art. 69. – (1) Toți abonații la serviciile de telefonie destinate publicului au dreptul de a fi incluși în baze de date în vederea furnizării serviciilor de informații privind abonații sau a registrelor abonaților prevăzute la art. 80 și de a le fi puse informațiile proprii la dispoziția furnizorilor de servicii de informații privind abonații sau de registre ale abonaților, în conformitate cu dispozițiile alin. (2).

(2) Furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului care atribuie numere de telefon abonaților au obligația de a pune la dispoziție furnizorilor de servicii de informații privind abonații sau de registre ale abonaților, la cererea rezonabilă a acestora, toate informațiile relevante, într-o formă convenită cu solicitantul, în condiții echitabile, obiective, orientate către costuri și nediscriminatorii.

(3) Toți utilizatorii finali care beneficiază de servicii de telefonie destinate publicului au dreptul de acces la serviciile de informații privind abonații.

(4) ANCOM poate impune în sarcina furnizorilor care controlează accesul la utilizatorii finali, cu respectarea principiilor obiectivității, echitabilității, nediscriminării și transparenței, obligații și condiții cu privire la disponibilitatea accesului la serviciile de informații privind abonații, în conformitate cu dispozițiile art. 100.

(5) Utilizatorii finali au dreptul de a accesa, în mod direct, vocal sau prin intermediul mesajelor scurte scrise, serviciile de informații privind abonații furnizate în alte state membre ale Uniunii Europene, în condițiile stabilite la art. 73.

(6) Prevederile prezentului articol nu aduc atingere dispozițiilor legale din domeniul prelucrării datelor cu caracter personal și protecției vieții private.

Art. 70. – (1) Toți utilizatorii finali ai serviciilor prevăzute la alin. (2), inclusiv utilizatorii de posturi telefonice publice cu plată, au dreptul de a iniția, în mod gratuit și fără a folosi niciun mijloc de plată, apeluri către numărul unic pentru apeluri de urgență 112.

(2) ANCOM ia măsurile necesare pentru a se asigura că furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului care asigură servicii de origine a apelurilor către un număr sau numere din Planul național de numerotație oferă acces utilizatorilor finali la numărul unic pentru apeluri de urgență 112.

(3) Apelurile către numărul unic pentru apeluri de urgență 112 trebuie să fie tratate și să primească un răspuns adecvat, conform cadrului legislativ național privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență.

(4) Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice au obligația de a asigura rutarea apelurilor către numărul unic pentru apeluri de urgență 112, conform cadrului legislativ național privind organizarea și funcționarea Sistemului național unic pentru apeluri de urgență, indiferent dacă aceste apeluri sunt inițiate în rețeaua proprie sau în alte rețele publice de comunicații electronice. Rutarea apelurilor către numărul unic pentru apeluri de urgență 112 va fi asigurată cu prioritate și la un grad de serviciu acceptat conform prevederilor art. 21 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2008.

(5) Apelurile de urgență inițiate de la echipamentele terminale ale utilizatorilor aflați într-o zonă din afara ariei de acoperire a propriei rețele vor fi preluate de către furnizorii de servicii de comunicații electronice la puncte mobile destinate publicului care asigură furnizarea serviciului în acea zonă, cu condiția ca echipamentul terminal să fie compatibil din punct de vedere tehnic cu rețeaua din zona respectivă.

(6) Furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului au obligația de a lua măsuri astfel încât utilizatorii finali cu dizabilități să beneficieze de acces la numărul unic pentru apeluri de urgență 112 în condiții echivalente celor de care beneficiază ceilalți utilizatori finali.

(7) ANCOM poate stabili măsurile pe care furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului trebuie să le ia în vederea asigurării respectării prevederilor alin. (6).

(8) ANCOM ia măsuri în vederea facilitării accesului utilizatorilor finali cu dizabilități din străinătate la serviciile de urgență atunci când aceștia călătoresc în România, având în vedere îndeosebi standardele sau specificațiile relevante prevăzute la art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările ulterioare.

(9) Furnizorii prevăzuți la alin. (2) au obligația de a pune la dispoziția administratorului Sistemului național unic pentru apeluri de urgență, în mod gratuit, informații de localizare a apelantului la momentul inițierii apelului către numărul unic pentru apeluri de urgență 112.

(10) ANCOM stabilește condițiile de furnizare a informațiilor de localizare a apelantului potrivit alin. (9), astfel încât să se asigure acuratețea și fiabilitatea acestora.

(11) ANCOM ia măsurile necesare pentru a asigura informarea corespunzătoare a publicului cu privire la existența și utilizarea numărului unic pentru apeluri de urgență 112, inclusiv prin inițiative care vizează în mod specific persoanele care călătoresc între statele membre ale Uniunii Europene.

Art. 71. – (1) Prefixul internațional este „00”.

(2) Apelurile între puncte geografice apropiate, aflate de o parte și de alta a frontierei de stat a României, pot fi efectuate pe baza unor acorduri speciale.

(3) Furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului au obligația de a informa în mod prompt și complet utilizatorii finali din locațiile respective despre existența și conținutul acordurilor menționate la alin. (2).

(4) Furnizorii de servicii de telefonie destinate publicului care permit efectuarea de apeluri internaționale au obligația de a transmite la destinație toate apelurile efectuate către și dinspre Spațiul european de numerotație telefonică, la tarife cu amănuntul similare cu cele aplicate pentru apelurile către și dinspre alte state membre ale Uniunii Europene.

Art. 72. – (1) Numerele naționale scurte de forma 116(xyz) sunt rezervate pentru furnizarea serviciilor armonizate cu caracter social la nivel european.

(2) ANCOM ia măsurile necesare pentru a asigura alocarea și utilizarea tuturor numerelor naționale scurte pentru servicii armonizate cu caracter social, în special pentru a asigura utilizarea și accesibilitatea numărului 116000, ca linie telefonică de urgență pentru copii dispăruți.

(3) ANCOM adoptă măsuri specifice pentru a se asigura că utilizatorii finali cu dizabilități beneficiază în cea mai mare măsură de accesul la serviciile armonizate cu caracter social.

(4) Măsurile luate potrivit alin. (3), în special pentru facilitarea accesului utilizatorilor finali cu dizabilități la numerele prevăzute la alin. (1) atunci când călătoresc în alte state membre ale Uniunii Europene, se vor baza pe respectarea standardelor sau a specificațiilor relevante prevăzute la art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările ulterioare.

(5) ANCOM ia măsurile necesare pentru a asigura informarea corespunzătoare a publicului cu privire la existența și utilizarea numerelor naționale scurte de forma 116(xyz), inclusiv prin inițiative care vizează în mod specific persoanele care călătoresc între statele membre ale Uniunii Europene.

Art. 73. – (1) Furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului au obligația de a oferi abonaților posibilitatea de a limita, din motive comerciale, accesul apelanților din anumite arii geografice situate în afara teritoriului României la numerele care le-au fost asignate.

(2) În măsura în care este tehnic și economic fezabil, cu excepția situației prevăzute la alin. (1), ANCOM poate lua toate măsurile necesare pentru a se asigura că utilizatorii finali:

a) pot accesa și utiliza servicii furnizate prin intermediul numerelor nongeografice în cadrul Uniunii Europene; și

b) pot accesa toate numerele utilizate în Uniunea Europeană, indiferent de tehnologia și echipamentele utilizate de operator, inclusiv numerele din planurile naționale de numerotație ale altor state membre ale Uniunii Europene, numerele din Spațiul european de numerotație telefonică și numerele universale internaționale gratuite.

(3) Din proprie inițiativă sau, după caz, la cererea autorităților competente, ANCOM poate solicita furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice și furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului să blocheze, de la caz la caz, accesul la anumite resurse de numerotație sau la anumite servicii, în caz de fraudă sau abuz.

(4) În cazul prevăzut la alin. (3), ANCOM poate solicita furnizorilor să rețină veniturile relevante aferente interconectării sau altor servicii.

Secțiunea a 4-a

Asigurarea unor facilități suplimentare

Art. 74. – (1) Fără a aduce atingere obligațiilor privind serviciul universal ce pot fi impuse conform art. 84 alin. (3)–(12), ANCOM poate impune furnizorilor de servicii de telefonie destinate publicului și furnizorilor care oferă servicii de acces și conectare la rețelele publice de comunicații electronice obligația de a asigura facilitățile prevăzute la alin. (2) și (4).

(2) Obligațiile impuse potrivit alin. (1) pot viza, acolo unde este tehnic fezabil și economic viabil:

a) servicii de semnalizare de tip multifrecvență bitonală (DTMF), potrivit standardelor europene sau standardelor naționale care implementează în statele membre ale Uniunii Europene acest standard;

b) servicii de identificare a liniei care apelează, în condițiile prevăzute la art. 7 din Legea nr. 506/2004, cu completările ulterioare.

(3) În măsura în care este tehnic fezabil, furnizorii de rețele publice de comunicații electronice furnizează date și semnale pentru a facilita furnizarea serviciilor prevăzute la alin.

(1) între statele membre ale Uniunii Europene.

(4) ANCOM poate impune furnizorilor prevăzuți la alin. (1) obligația de a oferi una sau mai multe dintre facilitățile prevăzute la art. 84 alin. (3)–(12).

(5) ANCOM poate retrage obligațiile impuse potrivit alin. (1)–(4), pe întregul teritoriu național sau pe o parte a acestuia, în cazul în care consideră, după consultarea prevăzută la art. 135, că aceste facilități sunt larg accesibile.

Art. 75. – (1) Furnizorii de servicii de comunicații electronice destinate publicului au obligația de a asigura abonaților lor cărora li s-au asignat numere din Planul național de numerotație, la cerere, posibilitatea de a-și păstra aceste numere, indiferent de furnizorul serviciului, astfel:

a) la un anumit punct geografic, în cazul numerelor geografice;

b) la orice punct geografic, în cazul numerelor nongeografice.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul transferului numerelor între servicii de comunicații electronice la puncte fixe și servicii de comunicații electronice la puncte mobile.

(3) ANCOM poate stabili condițiile de realizare a procesului de portare a numerelor, ținând cont de dispozițiile legale privind contractele, fezabilitatea tehnică, necesitatea de a menține continuitatea serviciului pentru abonat și celeritatea procesului de portare.

(4) ANCOM impune obligații specifice pentru ca tarifele practicate între furnizorii de rețele de comunicații electronice ori între furnizorii de servicii de comunicații electronice legate de furnizarea serviciului de portabilitate a numerelor să fie fundamentate în funcție de costuri și, dacă este cazul, pentru ca sumele datorate de abonați pentru acest serviciu să nu constituie un mijloc de descurajare în ceea ce privește schimbarea furnizorului.

(5) ANCOM nu poate impune la furnizarea cu amănuntul a serviciului de portabilitate a numerelor tarife care să aducă atingere concurenței, precum tarife specifice sau tarife comune.

(6) Abonaților care au încheiat un contract care implică asigurarea serviciului de portabilitate a numărului li se va activa numărul în termen de o zi lucrătoare, fără ca întreruperea serviciului de comunicații electronice în timpul procesului de portare să poată depăși o zi lucrătoare.

(7) ANCOM ia, acolo unde este necesar, măsuri adecvate pentru a asigura protecția abonaților pe parcursul procesului de portare și pentru a se asigura că aceștia nu sunt transferați la un alt furnizor împotriva voinței lor, putând stabili inclusiv despăgubiri pentru cazurile în care termenul de portare a fost depășit sau în cazul portării abuzive.

(8) Fără a aduce atingere perioadei contractuale minime, procedura și condițiile de încetare a contractelor prevăzute la art. 50 nu pot fi utilizate ca un mijloc pentru a descuraja asigurarea serviciului de portabilitate a numerelor.

CAPITOLUL VI

Serviciul universal

Secțiunea 1

Serviciile incluse în sfera serviciului universal

Art. 76. – (1) Dreptul de acces la serviciul universal reprezintă dreptul tuturor utilizatorilor finali de pe teritoriul României de a beneficia de serviciile stabilite de prezenta secțiune, la un anumit nivel de calitate, indiferent de localizarea geografică și la tarife accesibile.

(2) Orice persoană are dreptul de acces la serviciile incluse în sfera serviciului universal.

Art. 77. – (1) Ministerul Comunicațiilor și Societății Informaționale, denumit în continuare *MCSI*, adoptă politica și strategia privind implementarea serviciului universal, cu respectarea principiilor transparenței, obiectivității, proporționalității și nediscriminării.

(2) Pe baza politicii și strategiei prevăzute la alin. (1), ANCOM stabilește condițiile și procedura pe care le aplică pentru a desemna unul sau mai mulți furnizori de rețele sau de servicii de comunicații electronice ca furnizori de serviciu universal, astfel încât să asigure dreptul de acces la serviciul universal pe întregul teritoriu al României. În acest scop, ANCOM poate desemna unul sau mai mulți furnizori de serviciu universal care să presteze unul sau mai multe servicii din sfera serviciului universal, în anumite zone sau pe întreg teritoriul României.

(3) La stabilirea condițiilor și procedurii prevăzute la alin. (2), autoritatea de reglementare acționează în vederea limitării posibilelor efecte negative asupra concurenței, în special cu privire la furnizarea serviciilor din sfera serviciului universal la tarife sau în condiții comerciale care diferă de cele practicate în condiții comerciale normale, protejând în același timp interesul public.

(4) Condițiile și procedura de desemnare a furnizorilor de serviciu universal se stabilesc de către ANCOM, cu respectarea principiilor eficienței, obiectivității, transparenței și nediscriminării, niciun furnizor de rețele sau de servicii de comunicații electronice nefiind *a priori* exclus.

(5) Procedura de desemnare trebuie să asigure furnizarea serviciilor din sfera serviciului universal într-o modalitate eficientă din punctul de vedere al costurilor și poate fi utilizată ca instrument pentru determinarea costului net al obligațiilor privind serviciul universal în conformitate cu art. 86.

(6) Desemnarea furnizorilor de serviciu universal se poate realiza pentru o perioadă de până la 10 ani.

(7) ANCOM notifică în cel mai scurt timp Comisiei Europene furnizorii de serviciu universal și obligațiile privind serviciul universal impuse, precum și orice modificări ale acestora.

Art. 78. – (1) Fără a aduce atingere obligațiilor care îi incumbă în ceea ce privește operațiunile de concentrare economică, atunci când un furnizor de serviciu universal, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 77, intenționează să transfere, cu orice titlu, o parte substanțială sau totalitatea activelor aferente rețelei de acces unei persoane juridice distincte controlate, direct sau indirect, de un proprietar diferit, acesta informează ANCOM în avans, în condițiile stabilite de aceasta.

(2) ANCOM evaluează efectele transferului asupra furnizării serviciilor din sfera serviciului universal pentru care respectivul furnizor de serviciu universal a fost desemnat și poate impune, modifica sau retrage anumite obligații, astfel încât să se asigure respectarea obligațiilor privind serviciul universal.

Art. 79. – (1) ANCOM ia toate măsurile necesare și stabilește condițiile, astfel încât cererile rezonabile ale utilizatorilor finali privind accesul și conectarea, la un punct fix, la rețele publice de comunicații electronice să fie asigurate de cel puțin un furnizor de rețele sau servicii de comunicații electronice.

(2) Conexiunea furnizată trebuie să asigure utilizatorilor finali posibilitatea de a efectua comunicații vocale, comunicații prin fax și comunicații de date, la o viteză de transfer suficientă pentru a permite accesul funcțional la internet, având în vedere tehnologiile utilizate preponderent de majoritatea abonaților și fezabilitatea tehnologică.

(3) ANCOM ia toate măsurile necesare și stabilește condițiile, astfel încât cererile rezonabile ale utilizatorilor finali privind furnizarea de servicii de telefonie destinate publicului prin intermediul conexiunii prevăzute la alin. (1), care să permită inițierea și primirea de apeluri naționale și internaționale, să fie acoperite de cel puțin un furnizor de rețele sau servicii de comunicații electronice.

(4) Furnizorii de serviciu universal desemnați să presteze serviciile prevăzute la alin. (1) și (3) au obligația să rezolve cererile tuturor utilizatorilor finali, într-un termen determinat, în condițiile impuse de ANCOM.

Art. 80. – (1) ANCOM desemnează furnizorii de serviciu universal care au obligația să pună la dispoziția utilizatorilor finali cel puțin un registru complet al abonaților, în formă tipărită, electronică sau în ambele forme. Registrul trebuie actualizat periodic, dar cel puțin o dată pe an, iar forma acestuia se aprobă în prealabil de către ANCOM.

(2) ANCOM desemnează furnizorii de serviciu universal care au obligația să pună la dispoziție utilizatorilor finali, inclusiv celor care utilizează posturi telefonice publice cu plată sau alte puncte de acces publice la serviciile de telefonie, cel puțin un serviciu de informații complet privind abonații.

(3) Registrul abonaților prevăzut la alin. (1) și serviciul de informații privind abonații prevăzut la alin. (2) vor conține informații cu privire la numerele de telefon și datele cu

caracter personal ale tuturor abonaților serviciilor de telefonie destinate publicului, cu respectarea prevederilor art. 11 din Legea nr. 506/2004, cu completările ulterioare.

(4) Furnizorii de serviciu universal care pun la dispoziție utilizatorilor finali registrele abonaților sau serviciile de informații privind abonații, în condițiile alin. (1)–(3), au obligația să aplice principiul nediscriminării în tratamentul informațiilor care le-au fost puse la dispoziție.

Art. 81. – (1) ANCOM poate desemna furnizorii de serviciu universal care au obligația de a asigura, în vederea satisfacerii necesităților rezonabile ale utilizatorilor finali, accesul la posturi telefonice publice cu plată sau la alte puncte de acces publice la serviciile de telefonie.

(2) ANCOM poate impune în sarcina furnizorilor de serviciu universal obligația de a asigura un anumit număr de posturi telefonice publice cu plată sau de alte puncte de acces publice la serviciile de telefonie, o acoperire geografică corespunzătoare a acestora, un anumit nivel de calitate a serviciilor furnizate, precum și de a asigura accesibilitatea acestor dispozitive pentru persoanele cu dizabilități, în funcție de deficiențele acestora.

(3) ANCOM poate să nu impună obligațiile prevăzute la alin. (1) și (2) cu privire la întreg teritoriul național sau la o parte a acestuia, în cazul în care consideră că serviciile prevăzute la alin. (1) sau alte servicii comparabile sunt larg accesibile. În luarea acestei măsuri, ANCOM va respecta procedura de consultare prevăzută la art. 135.

(4) Furnizorii de serviciu universal desemnați să presteze serviciile prevăzute la alin. (1) și (2) au obligația să asigure utilizatorilor finali posibilitatea de a iniția, în mod gratuit și fără a folosi niciun mijloc de plată, apeluri de urgență de la posturile telefonice publice cu plată sau de la alte puncte de acces la serviciile de telefonie utilizând numărul unic pentru apeluri de urgență 112.

Art. 82. – (1) Cu excepția situației în care au fost luate măsuri cu efect echivalent în vederea protejării drepturilor utilizatorilor finali cu dizabilități în temeiul art. 63, ANCOM ia măsuri specifice, acolo unde este cazul, pentru a asigura accesul și posibilitatea utilizatorilor finali cu dizabilități de a beneficia de serviciile prevăzute la art. 79–81, în condiții echivalente celor de care beneficiază ceilalți utilizatori finali, inclusiv măsuri cu privire la asigurarea accesibilității anumitor echipamente terminale.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) pot fi dispuse de ANCOM numai în urma evaluării nevoilor generale și a cerințelor specifice, inclusiv a sferei de aplicare și a formei concrete a acestor măsuri destinate utilizatorilor finali cu dizabilități.

(3) ANCOM poate lua măsuri pentru a asigura că utilizatorii finali cu dizabilități pot beneficia de aceeași ofertă de servicii disponibilă pentru majoritatea utilizatorilor finali.

(4) La adoptarea măsurilor prevăzute la alin. (1) și (3), ANCOM încurajează respectarea standardelor sau specificațiilor tehnice relevante publicate în conformitate cu dispozițiile art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările ulterioare.

Art. 83. – (1) ANCOM monitorizează evoluția și nivelul tarifelor serviciilor oferite potrivit art. 79–82, prestate de furnizorii de serviciu universal sau disponibile pe piață, dacă pentru respectivele servicii nu a fost desemnat niciun furnizor de serviciu universal, în special în legătură cu nivelul general al prețurilor și al veniturilor consumatorilor.

(2) ANCOM poate obliga furnizorii de serviciu universal, ținând seama de circumstanțele naționale, să ofere consumatorilor opțiuni tarifare sau pachete tarifare diferite de cele practicate în condiții comerciale normale, în special pentru a se asigura că persoanele cu venituri reduse sau cu nevoi sociale speciale au acces și utilizează serviciile prevăzute la art. 79–82. MCSI poate stabili în strategia prevăzută la art. 77 alin. (1) categoriile de persoane care beneficiază de opțiunile tarifare sau pachetele tarifare oferite.

(3) ANCOM poate obliga furnizorii de serviciu universal să aplice tarife comune, inclusiv prin stabilirea unei medii pe zone geografice, pe teritoriul național, având în vedere condițiile specifice, sau să respecte anumite plafoane tarifare sau formule de control al creșterii tarifelor.

(4) În afara măsurilor prevăzute la alin. (2) și (3), ANCOM poate stabili măsuri suplimentare de sprijin pentru persoanele cu venituri reduse sau cu nevoi sociale speciale.

(5) Condițiile în care utilizatorii finali beneficiază de tarifele prevăzute la alin. (2) și (3) trebuie să fie transparente, se publică și vor fi aplicate în mod nediscriminatoriu de către furnizorii de serviciu universal cărora li s-a impus obligația de a practica asemenea tarife.

(6) ANCOM poate impune modificarea sau renunțarea la anumite tarife sau scheme tarifare, cu respectarea procedurii de consultare prevăzute la art. 135.

Art. 84. – (1) Prestarea de către furnizorii de serviciu universal a serviciilor în condițiile prevăzute la art. 79–82 nu poate fi condiționată de oferirea unor facilități sau servicii suplimentare ce nu sunt necesare pentru furnizarea serviciului solicitat.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul în care serviciile sau facilitățile suplimentare au fost solicitate în mod expres de către abonați.

(3) Furnizorii cărora li s-au impus obligații privind serviciul universal potrivit art. 79–82 și art. 83 alin. (2) sunt obligați să asigure următoarele facilități, astfel încât abonații să-și poată monitoriza și controla cheltuielile și să evite deconectarea nejustificată:

a) la cerere, gratuit, facturarea detaliată;

b) la cerere, gratuit, restricționarea selectivă a originării de apeluri, a mesajelor scurte scrise sau a mesajelor video cu tarif special, sau, acolo unde este posibil din punct de vedere tehnic, a altor aplicații similare de anumite categorii sau către anumite categorii de numere;

c) modalități de plată în avans;

d) plata eșalonată a tarifelor de conectare la rețeaua publică de comunicații electronice;

e) măsuri specifice aplicabile în caz de neplată a facturilor;

f) consiliere privind planurile tarifare;

g) modalități de control al costurilor.

(4) ANCOM poate stabili, cu respectarea prevederilor art. 6 din Legea nr. 506/2004, cu completările ulterioare, informațiile minime pe care trebuie să le conțină factura detaliată gratuită care va fi emisă de către furnizorii de serviciu universal potrivit alin. (3) lit. a), astfel încât abonații:

a) să poată verifica și controla tarifele de acces la rețeaua publică de comunicații electronice sau pentru serviciile de telefonie destinate publicului furnizate;

b) să poată monitoriza în mod adecvat utilizarea și cheltuielile, asigurându-se un control rezonabil asupra sumelor datorate.

(5) Acolo unde este cazul, abonaților le pot fi oferite informații suplimentare față de cele stabilite potrivit alin. (4), în mod gratuit sau la un tarif rezonabil, aprobat în prealabil de ANCOM. Apelurile gratuite inițiate de abonați, inclusiv apelurile de urgență, nu vor fi cuprinse în factura detaliată.

(6) ANCOM poate impune furnizorilor de serviciu universal stabilirea unor modalități prin care utilizatorii finali au posibilitatea de a plăti în avans tariful de acces la rețeaua publică de comunicații electronice și pentru serviciile de telefonie destinate publicului.

(7) ANCOM poate impune furnizorilor de serviciu universal stabilirea unor modalități prin care utilizatorii finali au posibilitatea de a plăti eşalonat tariful de conectare la rețeaua publică de comunicații electronice.

(8) ANCOM aprobă măsurile specifice pe care furnizorii de serviciu universal le pot lua în cazul neplății facturilor telefonice. Aceste măsuri se publică, trebuie să fie proporționale și se aplică în mod nediscriminatoriu.

(9) În măsura în care este posibil din punct de vedere tehnic, măsurile prevăzute la alin. (8) trebuie să asigure că orice suspendare a furnizării serviciului este limitată la serviciul în cauză. Fac excepție cazurile de fraudă, de întârzieri repetate ale plății sau de persistență în neplata facturii telefonice.

(10) În toate cazurile, suspendarea furnizării, la un punct fix, a serviciului de telefonie destinat publicului sau deconectarea de la rețeaua publică de comunicații electronice, în caz de neplată a facturii telefonice, se va realiza doar în urma notificării abonatului de către furnizor. Deconectarea de la rețeaua publică de comunicații electronice nu poate avea loc mai devreme de 60 de zile de la suspendare, perioadă în care este permisă doar inițierea sau primirea de apeluri care nu presupun nicio plată de către abonat.

(11) ANCOM poate impune furnizorilor de serviciu universal obligația de a pune la dispoziția abonaților, la solicitarea acestora, informații referitoare la planuri tarifare alternative, cu tarife mai scăzute, dacă acestea există în cadrul unor oferte publice.

(12) ANCOM poate impune furnizorilor de serviciu universal obligația de a oferi și alte facilități de control al costurilor, inclusiv transmiterea gratuită de mesaje de avertizare către utilizatorii finali în cazul unor modele de consum anormale sau excesive.

(13) ANCOM poate decide să nu impună sau poate să retragă obligațiile prevăzute la alin. (3)–(12) pe întregul teritoriu național sau pe o parte a acestuia, în cazul în care aceste facilități sunt larg accesibile.

Art. 85. – (1) Furnizorii de serviciu universal au obligația să publice și să actualizeze periodic, dar cel puțin o dată pe an, informații privind nivelul de calitate al serviciilor din sfera

serviciului universal pe care le prestează, bazate pe indicatorii de calitate, definițiile și metodele de măsurare prevăzute în anexa nr. 1.

(2) ANCOM poate stabili indicatori de calitate suplimentari pentru furnizarea serviciilor incluse în sfera serviciului universal, printre altele pentru furnizarea anumitor servicii către utilizatorii finali cu dizabilități.

(3) Furnizorii de serviciu universal au obligația să publice și să actualizeze informațiile privind parametrii aferenți indicatorilor stabiliți de ANCOM în conformitate cu prevederile alin. (2).

(4) Furnizorii de serviciu universal sunt obligați să transmită ANCOM informațiile publicate potrivit alin. (1) și (3), în condițiile stabilite de aceasta.

(5) ANCOM stabilește conținutul, forma, termenele și modul de publicare a informațiilor prevăzute la alin. (1) și (3), pentru ca utilizatorii finali să beneficieze de informații complete, comparabile și ușor accesibile.

(6) ANCOM poate impune furnizorilor de serviciu universal îndeplinirea anumitor obiective de performanță privind calitatea serviciilor din sfera serviciului universal pe care sunt obligați să le presteze, cu respectarea procedurii de consultare prevăzute la art. 135.

(7) ANCOM poate dispune verificarea datelor privind nivelurile de calitate sau obiectivele de performanță publicate sau stabilite în temeiul prezentului articol printr-un audit independent, pe cheltuiala furnizorului de serviciu universal în cauză, pentru a asigura exactitatea și comparabilitatea datelor furnizate de acesta.

Secțiunea a 2-a

Mecanismele de finanțare a obligațiilor privind serviciul universal

Art. 86. – (1) În cazul în care estimează că furnizarea serviciului universal în condițiile art. 79–85 poate constitui o sarcină injustă pentru furnizorii de serviciu universal, ANCOM va determina costul net al furnizării acestor servicii.

(2) În acest scop, ANCOM poate recurge la următoarele metode:

a) calcularea costului net pe care îl presupune îndeplinirea obligațiilor de furnizare a serviciilor din sfera serviciului universal, în conformitate cu metodologia stabilită de ANCOM, luând în considerare toate beneficiile comerciale ce pot fi realizate de furnizorul de serviciu universal;

b) utilizarea costului net rezultat în urma aplicării procedurii de desemnare a furnizorului de serviciu universal, stabilită potrivit art. 77 alin. (4) și (5).

Art. 87. – (1) Costul net al obligațiilor privind serviciul universal se calculează ca diferență dintre costul net suportat de un furnizor de serviciu universal ca urmare a obligațiilor privind serviciul universal și costul net al aceluiași furnizor, în cazul în care și-ar desfășura activitatea fără a avea obligațiile privind serviciul universal.

(2) Calculul costului net ia în considerare toate elementele relevante, precum beneficiile furnizorului de serviciu universal, inclusiv beneficiile intangibile, gradul de dezvoltare a rețelelor la nivel național și principiul eficienței costurilor.

(3) Determinarea costului net se bazează pe următoarele categorii de costuri:

a) costuri aferente unor elemente ale obligațiilor privind serviciul universal care pot fi furnizate doar în pierdere sau în condiții de cost în afara condițiilor comerciale normale;

b) costuri aferente unor utilizatori finali specifici sau grupuri de utilizatori finali cărora, având în vedere costurile de furnizare a unei anumite categorii de rețele și servicii, veniturile generate și orice tarife comune impuse, stabilite pe baza unei medii pe zone geografice, nu le poate fi asigurat accesul decât în pierdere sau în condiții de cost în afara condițiilor comerciale normale.

(4) Calcularea costului net pentru elementele obligațiilor privind serviciul universal se realizează în mod separat, astfel încât să se evite dubla contabilizare a anumitor beneficii sau costuri, directe sau indirecte.

(5) Pentru un anumit furnizor de serviciu universal, costul net total este determinat ca suma costurilor nete aferente elementelor individuale ale obligațiilor privind serviciul universal, luând în calcul toate beneficiile intangibile.

(6) Informațiile contabile și orice alte informații utilizate pentru calcularea costului net al obligațiilor privind serviciul universal, conform prezentului articol, se verifică de către ANCOM sau de către un auditor independent, auditul fiind aprobat de ANCOM. Rezultatele calculării costului și concluziile auditului vor fi puse la dispoziția publicului de către ANCOM.

Art. 88. – (1) În cazul în care constată, pe baza determinării costului net în conformitate cu prevederile art. 86 și 87, că prestarea serviciilor din sfera serviciului universal

reprezintă o sarcină injustă pentru furnizorul de serviciu universal, ANCOM decide, la cererea furnizorului de serviciu universal, compensarea costului net astfel determinat.

(2) ANCOM determină mecanismul de compensare a costului net al obligațiilor privind serviciul universal, cu respectarea principiilor transparenței, minimei atingeri aduse concurenței, nediscriminării și proporționalității, bazat pe contribuții ale furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice. În acest scop, ANCOM stabilește:

a) furnizorii de rețele de comunicații electronice și furnizorii de servicii de comunicații electronice care au obligația să contribuie la compensare;

b) cuantumul contribuțiilor datorate și baza de calcul a acestor contribuții, astfel încât să se evite dubla impunere a anumitor categorii de venituri;

c) modalitatea și termenul de plată;

d) orice alte elemente necesare în vederea funcționării acestui mecanism.

(3) ANCOM poate stabili ca furnizorii având o cifră de afaceri sub un anumit prag să nu contribuie la compensarea costului net al furnizării serviciilor din sfera serviciului universal.

(4) Orice contribuție la compensarea costului net al furnizării serviciilor din sfera serviciului universal trebuie identificată separat pentru fiecare furnizor.

(5) Prin intermediul mecanismului de compensare prevăzut la alin. (2) nu pot fi finanțate decât serviciile furnizate în condițiile prevăzute la art. 79–85.

Art. 89. – Contribuțiile pentru compensarea costului net al obligațiilor privind serviciul universal se administrează de ANCOM, fiind evidențiate, în mod distinct, în cadrul bugetului de venituri și cheltuieli.

Art. 90. – (1) ANCOM face public și comunică Comisiei Europene mecanismul de compensare a costului net stabilit în conformitate cu prevederile art. 88.

(2) În cazul în care s-a realizat compensarea costului net al furnizării serviciilor din sfera serviciului universal, ANCOM publică un raport anual privind acest cost, contribuțiile efectuate de către furnizorii de rețele și de servicii de comunicații electronice stabiliți potrivit art. 88 alin. (2), precum și avantajele comerciale care au putut fi realizate de furnizorul de serviciu universal în legătură cu serviciile din sfera serviciului universal pe care este obligat să le presteze.

Art. 91. – (1) Contribuțiile datorate de către furnizorii de rețele și servicii de comunicații electronice pentru compensarea costului net al furnizării serviciilor din sfera serviciului universal constituie creanțe bugetare administrate de ANCOM, fiind aplicabile în mod corespunzător dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția cazului în care prin lege specială se dispune altfel.

(2) Dacă, în termen de 60 de zile de la data scadenței, furnizorul nu achită contribuția și accesoriile acesteia, ANCOM îi poate suspenda sau retrage dreptul de a mai furniza rețele sau servicii de comunicații electronice pe baza autorizației generale.

CAPITOLUL VII

Promovarea concurenței pe piață

Secțiunea 1

Analizele de piață

Art. 92. – (1) ANCOM identifică, ținând seama de recomandarea Comisiei Europene privind piețele de produse și de servicii din sectorul comunicațiilor electronice ale căror caracteristici pot justifica impunerea unor obligații specifice în sarcina furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice cu putere semnificativă pe piață, prevăzută la art. 15 alin. (1) din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind cadrul comun de reglementare pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice, cu modificările ulterioare, denumită în continuare *Directiva-cadru*, și de instrucțiunile Comisiei Europene pentru efectuarea analizelor de piață și determinarea puterii semnificative pe piață, prevăzute la art. 15 alin. (2) din Directiva-cadru, piețele relevante din sectorul comunicațiilor electronice corespunzătoare circumstanțelor naționale, în special piețele geografice relevante de pe teritoriul național.

(2) ANCOM poate identifica piețe relevante din sectorul comunicațiilor electronice diferite de cele cuprinse în recomandarea prevăzută la alin. (1).

(3) Pe piețele relevante identificate în conformitate cu prevederile alin. (1) sau (2), ANCOM, în conformitate cu instrucțiunile prevăzute la alin. (1), efectuează analize de piață,

în scopul determinării situației concurențiale pe aceste piețe și al impunerii, menținerii, modificării ori retragerii obligațiilor specifice prevăzute în cuprinsul paragrafului 3 din secțiunea a 2-a a prezentului capitol sau al secțiunii a 3-a a prezentului capitol.

(4) Identificarea piețelor relevante din sectorul comunicațiilor electronice și realizarea analizelor de piață pe piețele identificate se realizează cu respectarea principiilor dreptului concurenței. În cazul analizelor de piață, acolo unde se impune, ANCOM solicită colaborarea Consiliului Concurenței.

(5) Adoptarea măsurilor privind identificarea piețelor relevante din sectorul comunicațiilor electronice în conformitate cu alin. (1) și (2) ori efectuarea analizelor de piață potrivit alin. (3) se realizează numai după parcurgerea procedurilor prevăzute la art. 97, 98 și 135.

Art. 93. – (1) În cazul în care ANCOM trebuie să se pronunțe cu privire la necesitatea impunerii, menținerii, modificării sau retragerii unor obligații specifice prevăzute în cuprinsul paragrafului 3 din secțiunea a 2-a a prezentului capitol sau al secțiunii a 3-a a prezentului capitol, aceasta stabilește pe baza unei analize de piață realizate în conformitate cu art. 92 alin. (3) dacă pe piața relevantă există concurență efectivă.

(2) Dacă în urma unei analize de piață ANCOM stabilește că pe o piață relevantă din sectorul comunicațiilor electronice nu există concurență efectivă, va identifica furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice care au, potrivit art. 94 sau 95, putere semnificativă pe piață și va impune acestora, în mod corespunzător, una ori mai multe dintre obligațiile prevăzute la art. 92 alin. (3) sau va menține ori va modifica aceste obligații, acolo unde acestea există deja.

(3) Dacă în urma unei analize de piață ANCOM stabilește că o piață din sectorul comunicațiilor electronice nu mai prezintă caracteristici care pot justifica impunerea unor obligații specifice în sarcina furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice cu putere semnificativă ori că pe o piață relevantă există concurență efectivă, nu va impune niciuna dintre obligațiile specifice prevăzute la art. 92 alin. (3) sau le va retrage în cazul în care acestea există. Decizia președintelui ANCOM prin care se retrag obligații impuse unui furnizor de rețele sau de servicii de comunicații electronice va stabili un termen corespunzător de la care încetează obligațiile respective, pentru a permite persoanelor care sunt afectate prin luarea acestei măsuri să se adapteze la noile condiții.

(4) În cazul în care o piață transnațională identificată de Comisia Europeană, în conformitate cu art. 15 alin. (4) din Directiva-cadru, acoperă parțial sau total teritoriul României, ANCOM, împreună cu celelalte autorități naționale de reglementare în comunicații implicate, va realiza analizele de piață, va identifica furnizorii cu putere semnificativă pe piață și va decide în mod concertat cu aceste autorități asupra impunerii, menținerii, modificării sau retragerii obligațiilor specifice prevăzute la art. 92 alin. (3).

(5) Măsurile prevăzute la alin. (1)–(4) pot fi luate numai în urma parcurgerii procedurilor prevăzute la art. 97, 98 și 135.

Art. 94. – (1) Un furnizor de rețele sau de servicii de comunicații electronice este considerat ca având putere semnificativă pe o anumită piață dacă, individual sau împreună cu alți asemenea furnizori, se bucură pe piața respectivă de o poziție echivalentă unei poziții dominante.

(2) Prin *poziție dominantă pe o anumită piață* se înțelege situația în care un furnizor de rețele sau de servicii de comunicații electronice este capabil, într-o măsură apreciabilă, să se comporte independent față de concurenți, clienți și consumatori.

(3) 2 sau mai mulți furnizori de rețele sau servicii de comunicații electronice pot fi considerați că dețin în comun putere semnificativă pe o piață relevantă dacă, chiar în absența unor legături structurale sau alte tipuri de legături între acești furnizori, aceștia operează pe o piață relevantă caracterizată de lipsa concurenței efective și în care niciun furnizor nu deține putere semnificativă individuală.

(4) Pentru a determina dacă 2 sau mai mulți furnizori de rețele sau de servicii de comunicații electronice dețin în comun putere semnificativă pe o piață relevantă, potrivit alin. (3), ANCOM ține seama de instrucțiunile prevăzute la art. 92 alin. (1) și de caracteristicile specifice ale pieței relevante supuse analizei. Dintre aceste caracteristici, printre altele, ANCOM poate avea în vedere:

- a) concentrarea pieței;
- b) elasticitatea scăzută a cererii;
- c) cotele de piață similare;
- d) barierele legale sau economice ridicate la intrarea pe piață;
- e) integrarea pe verticală coroborată cu refuzul colectiv de furnizare;
- f) absența puterii de contracarare a cumpărătorilor;

g) absența concurenței potențiale.

Art. 95. – (1) Dacă un furnizor de rețele sau de servicii de comunicații electronice are putere semnificativă pe o anumită piață, el poate fi considerat a avea putere semnificativă și pe o piață aflată în strânsă legătură cu cea dintâi, cu condiția ca legăturile dintre cele două piețe să permită ca puterea de piață deținută pe una dintre piețe să fie utilizată pe cealaltă piață, determinând astfel o creștere a puterii de piață a furnizorului.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), ANCOM poate impune furnizorului cu putere semnificativă pe a doua piață una sau mai multe dintre obligațiile specifice prevăzute la art. 106, 107, 108 sau 110 și, în cazul în care aceste obligații nu sunt suficiente, una sau mai multe dintre obligațiile prevăzute la secțiunea a 3-a a prezentului capitol.

Art. 96. – (1) ANCOM realizează analize de piață în conformitate cu dispozițiile art. 93 și aplică procedura de notificare prevăzută la art. 97 cu privire la aceste proiecte de măsuri, astfel:

a) în termen de 3 ani de la data adoptării măsurilor pe baza analizei anterioare pe piața corespunzătoare. În mod excepțional, acest termen poate fi extins cu până la 3 ani, dacă ANCOM notifică o propunere justificată de prelungire Comisiei Europene, iar aceasta nu obiectează în termen de o lună de la transmiterea notificării;

b) în termen de 2 ani de la adoptarea unei noi recomandări de către Comisia Europeană, în conformitate cu dispozițiile art. 15 alin. (1) din Directiva-cadru, pentru piețele care nu au fost notificate anterior Comisiei.

(2) Dacă ANCOM nu a realizat analizele piețelor prevăzute în recomandarea adoptată potrivit art. 15 alin. (1) din Directiva-cadru în termenele prevăzute la alin. (1), poate solicita OAREC să-i furnizeze asistență în vederea finalizării analizei piețelor relevante și impunerii obligațiilor specifice corespunzătoare.

(3) În cazul prevăzut la alin. (2), ANCOM notifică Comisiei Europene proiectele măsurilor corespunzătoare în termen de 6 luni, potrivit art. 97.

Art. 97. – (1) După parcurgerea procedurii prevăzute la art. 135, cu excepția cazurilor prevăzute în recomandarea sau instrucțiunile adoptate potrivit art. 7b din Directiva-cadru, dacă ANCOM intenționează să ia o măsură dintre cele prevăzute la art. 92, 93, 100 sau 105,

care ar afecta comerțul între statele membre ale Uniunii Europene, notifică în același timp Comisiei Europene, OAREC și autorităților naționale de reglementare în comunicații din celelalte state membre ale Uniunii Europene proiectul acestei măsuri, împreună cu motivele care stau la baza adoptării acesteia. Dispozițiile art. 121 alin. (6) se aplică în mod corespunzător.

(2) După primirea comentariilor și observațiilor transmise de către Comisia Europeană, OAREC și celelalte autorități naționale de reglementare în comunicații din statele membre ale Uniunii Europene ori, în caz contrar, după expirarea unui termen de o lună de la notificare, ANCOM poate adopta măsura prevăzută la alin. (1).

(3) În cazul în care măsura prevăzută la alin. (1) are ca obiect identificarea unei piețe relevante diferită de cele identificate în recomandarea Comisiei Europene prevăzută la art. 15 alin. (1) din Directiva-cadru sau determinarea situației concurențiale pe o piață relevantă, în sensul existenței sau nu a unor furnizori de rețele ori de servicii de comunicații electronice cu putere semnificativă pe piață, și această măsură ar afecta comerțul între statele membre ale Uniunii Europene, iar comentariile și observațiile Comisiei Europene transmise ANCOM potrivit alin. (2) indică faptul că această măsură ar crea o barieră pentru piața unică sau existența unor rezerve serioase în ceea ce privește compatibilitatea acestei măsuri cu dreptul Uniunii Europene și, în special, cu obiectivele prevăzute la art. 4–6¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările ulterioare, ANCOM nu va putea adopta măsura propusă pentru o perioadă de două luni.

(4) În cazul în care Comisia Europeană, în perioada prevăzută la alin. (3), adoptă o decizie prin care solicită ANCOM retragerea notificării măsurii propuse, aceasta modifică sau retrage măsura propusă în termen de 6 luni de la data adoptării deciziei. Dacă ANCOM decide să modifice măsura propusă, realizează o nouă consultare publică, potrivit dispozițiilor art. 135, și renotifică proiectul măsurii.

(5) Cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (3) și (4), ANCOM poate adopta măsura propusă, având în vedere comentariile și observațiile primite din partea Comisiei Europene, autorităților naționale de reglementare în comunicații din celelalte state membre ale Uniunii Europene și OAREC, în termenul prevăzut la alin. (2). Măsura adoptată va fi comunicată de către ANCOM Comisiei Europene și OAREC.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (1)–(5), atunci când este necesară intervenția urgentă, în vederea protejării concurenței și a intereselor utilizatorilor finali, ANCOM poate

lua măsuri temporare, cu respectarea principiului proporționalității, comunicând în cel mai scurt timp aceste măsuri, împreună cu motivele care au stat la baza adoptării acestora, Comisiei Europene, autorităților naționale de reglementare în comunicații din celelalte state membre ale Uniunii Europene și OAREC.

(7) Prelungirea aplicării măsurilor prevăzute la alin. (6) sau aplicarea definitivă a acestora nu poate fi realizată decât în urma parcurgerii procedurii prevăzute la alin. (1)–(5).

Art. 98. – (1) În cazul în care măsura pe care ANCOM intenționează să o adopte vizează impunerea, modificarea sau retragerea unei obligații specifice în conformitate cu art. 93 coroborat cu dispozițiile art. 100, 106-110 sau al secțiunii a 3-a a prezentului capitol, autoritatea de reglementare nu poate adopta pentru o perioadă de 3 luni respectiva măsură dacă în termenul stabilit la art. 97 alin. (2) Comisia Europeană transmite o notificare asupra motivelor pentru care aceasta consideră că măsura ar crea o barieră pentru piața unică sau asupra existenței unor rezerve serioase în ceea ce privește compatibilitatea măsurii cu dreptul Uniunii Europene.

(2) În absența notificării prevăzute la alin. (1), ANCOM poate adopta măsura propusă, având în vedere comentariile și observațiile primite din partea Comisiei Europene, autorităților naționale de reglementare în comunicații din alte state membre ale Uniunii Europene și OAREC.

(3) În perioada prevăzută la alin. (1), ANCOM cooperează cu Comisia Europeană și OAREC pentru a identifica măsura cea mai eficientă și adecvată cu respectarea obiectivelor prevăzute la art. 4–6¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările ulterioare, ținând seama de punctele de vedere exprimate de persoanele interesate și de nevoia de a asigura o practică de reglementare armonizată.

(4) Dacă OAREC agreează opinia Comisiei Europene exprimată în notificarea transmisă potrivit alin. (1), ANCOM cooperează îndeaproape cu aceasta pentru a identifica cea mai eficientă și adecvată măsură. Înainte de expirarea perioadei de 3 luni, ANCOM poate:

a) să modifice sau să retragă măsura propusă având în vedere notificarea Comisiei Europene și opinia OAREC;

b) să mențină măsura propusă.

(5) În termen de o lună de la adoptarea unei recomandări de către Comisia Europeană prin care solicită modificarea sau retragerea măsurii propuse sau a unei decizii de ridicare a rezervelor exprimate potrivit alin. (1), adoptate în perioada de o lună de la încetarea perioadei de 3 luni, ANCOM comunică Comisiei Europene și OAREC măsura adoptată. Această perioadă poate fi prelungită pentru a permite respectarea procedurii de consultare prevăzute la art. 135.

(6) Dacă ANCOM decide să nu modifice sau să nu retragă măsura propusă în conformitate cu recomandarea Comisiei Europene prevăzută la alin. (5), transmite o justificare motivată.

(7) ANCOM poate retrage măsura propusă în orice etapă a procedurii stabilite de prezentul articol.

Secțiunea a 2-a

Promovarea concurenței pe piețele de gros

Art. 99. – Prevederile prezentei secțiuni nu sunt aplicabile accesului la rețelele și serviciile de comunicații electronice realizat de către utilizatorii finali.

Paragraful 1

Asigurarea accesului și interconectării

Art. 100. – (1) Autoritatea de reglementare ia toate măsurile necesare pentru a încuraja și, acolo unde este cazul, a asigura, în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență, accesul și interconectarea în condiții adecvate, precum și interoperabilitatea serviciilor, exercitându-și atribuțiile într-un mod care să promoveze eficiența economică, concurența durabilă, investițiile eficiente și inovarea și să asigure maximizarea beneficiilor utilizatorilor finali.

(2) Măsurile adoptate potrivit alin. (1) pot viza, în special, impunerea următoarelor obligații, fără a aduce atingere măsurilor ce ar putea fi luate în conformitate cu prevederile art. 105 față de operatorii cu putere semnificativă pe piață:

a) obligații în sarcina operatorilor care controlează accesul la utilizatorii finali, inclusiv, acolo unde este cazul, obligația de a asigura interconectarea rețelelor acestora, dacă

impunerea acestor obligații este necesară pentru asigurarea conectivității între utilizatorii finali;

b) în situații justificate și, în măsura în care acest lucru este necesar, obligații în sarcina operatorilor care controlează accesul la utilizatorii finali de a asigura interoperabilitatea serviciilor;

c) obligația operatorilor de a furniza accesul la interfețe de programare a aplicației sau ghidurile electronice de programe, în condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii, dacă impunerea acestei obligații este necesară pentru a asigura accesul utilizatorilor finali la serviciile de difuzare în format digital a programelor de radio sau de televiziune.

(3) Obligațiile și condițiile impuse potrivit prevederilor alin. (1) și (2) trebuie să fie obiective, transparente, proporționale și nediscriminatorii, iar impunerea lor trebuie să se realizeze în urma parcurgerii procedurilor prevăzute la art. 97, 98 și 135.

(4) În luarea unei decizii în conformitate cu prezentul articol, autoritatea de reglementare va avea în vedere asigurarea unor condiții de acces și interconectare echivalente pentru servicii echivalente, precum și imposibilitatea condiționării încheierii acordului de acces sau de interconectare de acceptarea unor clauze care nu au legătură cu obiectul acordului.

Paragraful 2

Sistemele de acces condiționat și alte facilități

Art. 101. – Sistemele de acces condiționat operate pe piață trebuie să aibă capacitatea tehnică necesară pentru un transcontrol cu costuri scăzute, care să permită operatorilor de rețele publice de comunicații electronice să dețină, la nivel local sau regional, controlul complet asupra serviciilor care utilizează astfel de sisteme de acces condiționat.

~~**Art. 102.** – Furnizorii de servicii de acces condiționat, indiferent de mijloacele de transmisie utilizate, care asigură accesul la serviciile de difuzare în format digital a programelor de radio și televiziune, de ale căror servicii de acces depind radiodifuzorii pentru a oferi servicii de radio și televiziune oricărui grup de potențiali consumatori de astfel de servicii, au obligația să ofere tuturor radiodifuzorilor, în condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii, compatibile cu principiile dreptului concurenței, servicii tehnice care să~~

~~permite recepționarea de către utilizatorii autorizați a serviciilor în format digital a programelor de radio și televiziune, prin intermediul decodoarelor administrate de furnizorii de servicii.~~

Furnizorii de servicii de acces condiționat, indiferent de mijloacele de transmisie utilizate, care asigură accesul, în format digital, la serviciile de programe de televiziune/radiodifuziune, de ale căror servicii de acces depind radiodifuzorii pentru a oferi serviciile de programe de televiziune/radiodifuziune oricărui grup de potențiali consumatori de astfel de servicii, au obligația:

a) să ofere tuturor radiodifuzorilor, în condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii, compatibile cu principiile dreptului concurenței, servicii tehnice care să permită recepționarea, în format digital, de către utilizatorii autorizați, a serviciilor de programe de televiziune/radiodifuziune, prin intermediul decodoarelor administrate de furnizorii de servicii;

b) să țină evidența contabilă separată, în cadrul contabilității interne de gestiune, pentru activitățile legate de furnizarea de servicii de acces condiționat.

(articol modificat la data de 26 iulie 2012 potrivit articolului unic pct. 12 din Legea nr. 140/2012)

~~**Art. 103.** – Furnizorii de servicii de acces condiționat prevăzuți la art. 102 au obligația să țină evidența contabilă separată, în cadrul contabilității interne de gestiune, pentru activitățile legate de furnizarea de servicii de acces condiționat.~~

(1) Titularii drepturilor de proprietate industrială asupra unor echipamente și sisteme de acces condiționat, atunci când acordă licențe producătorilor de echipamente destinate consumatorilor, aplică condiții echitabile, rezonabile și nediscriminatorii.

(2) Luând în considerare factorii tehnici și comerciali, titularii drepturilor prevăzute la alin. (1) nu pot condiționa acordarea respectivelor licențe de elemente care să interzică, să împiedice sau să descurajeze includerea în același echipament:

a) a unei interfețe comune care să permită conectarea cu alte sisteme de acces; sau

b) a unor mijloace specifice altui sistem de acces, sub rezerva respectării de către titularul de licență a condițiilor relevante și rezonabile care să asigure în ceea ce îl privește securitatea tranzacțiilor furnizorilor de sisteme de acces condiționat.

(articol modificat la data de 26 iulie 2012 potrivit articolului unic pct. 13 din Legea nr. 140/2012)

Art. 104. – (1) Autoritatea de reglementare poate realiza analize de piață, în conformitate cu prevederile secțiunii 1 a prezentului capitol, în scopul menținerii, modificării sau retragerii condițiilor impuse furnizorilor de servicii de acces condiționat, în conformitate cu prevederile prezentului paragraf.

(2) Dacă, în urma analizei de piață realizate potrivit prevederilor alin. (1), ANCOM constată că unul sau mai mulți furnizori de servicii de acces condiționat nu au putere semnificativă pe piața relevantă, poate modifica sau retrage condițiile impuse acestora, numai în măsura în care:

a) accesul utilizatorilor finali la serviciile și programele de radio și televiziune prevăzute la art. 82 din Legea nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare, nu va fi afectat în mod negativ în urma acestei modificări sau retrageri; și

b) această decizie nu are consecințe negative asupra concurenței efective de pe piața cu amănuntul a serviciilor de difuzare în format digital a programelor de radio și televiziune și de pe piața sistemelor de acces condiționat și a altor facilități asociate.

(3) Măsurile prevăzute la alin. (2) pot fi luate numai în urma parcurgerii procedurilor prevăzute la art. 97 și 135.

Paragraful 3

Obligații impuse furnizorilor cu putere semnificativă pe piețele de gros

Art. 105. – (1) Dacă, în urma unei analize de piață realizate în conformitate cu prevederile secțiunii 1 a prezentului capitol, un operator este desemnat ca având putere semnificativă pe o piață relevantă de gros din sectorul comunicațiilor electronice, autoritatea de reglementare impune acestuia, în mod corespunzător, una sau mai multe dintre obligațiile prevăzute la art. 106–110.

(2) În măsura în care legea nu dispune altfel și fără a se aduce atingere prevederilor art. 13, art. 24 alin. (2) lit. h), art. 71, 73, 75, 100 și 101–104, cadrului legal privind exercitarea dreptului de acces pe proprietăți, dispozițiilor relevante ale Legii nr. 506/2004, cu completările ulterioare, sau obligațiilor rezultate din acordurile internaționale la care România este parte, autoritatea de reglementare nu poate impune obligațiile prevăzute la art. 106–110 operatorilor care nu au fost desemnați ca având putere semnificativă pe piață potrivit alin. (1).

(3) În cazuri excepționale, dacă autoritatea de reglementare intenționează să impună în sarcina unui operator desemnat ca având putere semnificativă pe piață potrivit alin. (1) alte obligații în legătură cu accesul și interconectarea decât cele prevăzute la art. 106–110, aceasta transmite Comisiei Europene o solicitare în acest sens. Decizia Comisiei Europene de autorizare sau de respingere a măsurii propuse se publică pe pagina de internet a ANCOM.

(4) Obligațiile impuse în conformitate cu prevederile alin. (1) și (3) trebuie să se bazeze pe natura problemei identificate, să fie proporționale și justificate, având în vedere obiectivele autorității de reglementare prevăzute la art. 4–6¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările ulterioare, iar impunerea acestora trebuie să se realizeze în urma parcurgerii procedurilor prevăzute la art. 97, 98 și 135.

(5) Atunci când este necesară impunerea unor obligații pentru respectarea unor acorduri internaționale, măsurile prin care se impun, se modifică sau se retrag astfel de obligații în legătură cu accesul sau interconectarea se notifică Comisiei Europene, în conformitate cu procedura prevăzută la art. 97.

Art. 106. – (1) ANCOM poate impune operatorilor, în conformitate cu prevederile art. 105, obligații de transparență în legătură cu interconectarea rețelelor publice de comunicații electronice ori cu accesul la aceste rețele sau la facilitățile asociate. Aceste obligații pot viza aducerea la cunoștința publicului a anumitor informații, precum specificații tehnice, caracteristici ale rețelei, informații contabile și tarife practicate, modalități și condiții de furnizare și utilizare a serviciilor, inclusiv orice condiții care limitează accesul sau utilizarea serviciilor și aplicațiilor, cu respectarea cadrului legal în vigoare.

(2) În cazul în care unui operator i-au fost impuse obligații de nediscriminare, autoritatea de reglementare poate impune aceluși operator obligația de a publica o ofertă de referință care trebuie să fie suficient de detaliată pentru a asigura că solicitanții nu trebuie să plătească pentru resurse care nu sunt necesare serviciului pe care l-au solicitat.

(3) Oferta de referință va cuprinde o descriere suficient de detaliată a serviciilor oferite, potrivit necesităților pieței, precum și condițiile tehnice și comerciale, inclusiv de preț, corespunzătoare fiecăruia dintre aceste servicii.

(4) Autoritatea de reglementare poate impune modificări ale ofertei de referință, pentru a asigura implementarea corespunzătoare a obligațiilor impuse în conformitate cu dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență.

(5) Autoritatea de reglementare poate preciza ce informații trebuie aduse la cunoștința publicului, nivelul de detaliu cerut și modalitatea de publicare.

(6) În cazul în care unui operator i s-au impus obligații, potrivit art. 109, în legătură cu furnizarea accesului la elemente de infrastructură, autoritatea de reglementare impune acestuia obligația de a publica o ofertă de referință, care va conține cel puțin elementele prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 107. – Autoritatea de reglementare poate impune operatorilor, în conformitate cu prevederile art. 105, obligații de nediscriminare în legătură cu interconectarea rețelelor ori cu accesul la aceste rețele sau la facilitățile asociate, prin care să se asigure, în special, că operatorii:

a) aplică condiții echivalente în circumstanțe echivalente altor persoane care furnizează servicii echivalente;

b) pun la dispoziția terților servicii și informații în aceleași condiții, inclusiv în ceea ce privește calitatea, cu cele oferite pentru propriile servicii sau pentru serviciile furnizate filialelor, sediilor secundare ori partenerilor lor.

Art. 108. – (1) ANCOM poate impune operatorilor, în conformitate cu prevederile art. 105, obligații privind evidența contabilă separată, în cadrul contabilității interne de gestiune, pentru anumite activități care au legătură cu interconectarea rețelelor ori cu accesul la aceste rețele sau la facilitățile asociate.

(2) Autoritatea de reglementare poate, în special, să impună unui operator integrat pe verticală să urmărească distinct în evidența corespunzătoare tarifele la vânzarea de gros și tarifele de transfer intern, pentru a asigura, între altele, îndeplinirea obligației de nediscriminare impuse în conformitate cu prevederile art. 107 sau pentru a împiedica subvenționarea încrucișată. Autoritatea de reglementare poate stabili formatul și metodologia contabilă ce trebuie utilizate în vederea respectării acestei obligații, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(3) Pentru a facilita verificarea îndeplinirii obligațiilor de transparență și de nediscriminare, autoritatea de reglementare poate să impună operatorilor obligația de a furniza, la cerere, înregistrări contabile, inclusiv date provenind de la terți privitoare la venituri, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(4) În scopul promovării unei piețe deschise și concurențiale, autoritatea de reglementare poate publica informațiile contabile obținute, în condițiile legii.

Art. 109. – (1) Autoritatea de reglementare poate impune operatorilor, în conformitate cu prevederile art. 105, obligația de a permite accesul și utilizarea unor elemente specifice ale rețelei ori unor facilități asociate, în special în cazul în care se consideră că refuzul de a acorda accesul ori impunerea unor clauze care au efect similar ar conduce la împiedicarea dezvoltării unei piețe concurențiale la nivel cu amănuntul sau la prejudicierea intereselor utilizatorilor finali.

(2) Obligațiile prevăzute la alin. (1) pot viza, printre altele:

a) acordarea către un terț a dreptului de acces la elemente specifice ale rețelei sau la facilități asociate, inclusiv a accesului la elementele de rețea care nu sunt active și a accesului necondiționat la bucla locală, în vederea asigurării, printre altele, a furnizării serviciilor de selectare sau preselectare a transportatorului, precum și a revânzării serviciului de acces la rețea;

b) negocierea, cu bună-credință, cu orice terț care solicită accesul;

c) neretragerea dreptului de acces deja acordat;

d) furnizarea anumitor servicii, prin vânzarea de gros a acestora, în vederea revânzării de către terți;

e) acordarea accesului liber la interfețele tehnice, protocoalele sau alte tehnologii esențiale care sunt indispensabile pentru interoperabilitatea serviciilor, inclusiv a serviciilor de rețele virtuale;

f) furnizarea colocării sau a altor forme de utilizare partajată a facilităților asociate;

g) furnizarea unor servicii determinate, necesare pentru asigurarea interoperabilității serviciilor destinate utilizatorilor finali, inclusiv a resurselor destinate serviciilor de rețea inteligente sau a serviciului de roaming în rețelele mobile;

h) acordarea accesului la sistemele de asistență operațională sau la alte sisteme software similare, necesare pentru asigurarea unei concurențe loiale în furnizarea serviciilor;

- i) interconectarea rețelelor sau a elementelor rețelelor;
- j) acordarea accesului la serviciile asociate, precum serviciile de localizare, identificare și prezență.

(3) ANCOM poate atașa obligațiilor prevăzute la alin. (1) condiții referitoare la echitatea, rezonabilitatea și celeritatea îndeplinirii acestora.

(4) La impunerea obligațiilor prevăzute la alin. (1), autoritatea de reglementare ia în considerare, în special:

a) viabilitatea tehnică și economică a utilizării sau instalării unor facilități alternative, în condițiile gradului de dezvoltare a pieței, pe baza naturii și tipului interconectării sau accesului în cauză, inclusiv viabilitatea asigurării altor forme de acces în amonte, cum ar fi accesul la canalizație;

b) fezabilitatea furnizării accesului solicitat, în funcție de capacitatea disponibilă;

c) investiția inițială realizată de proprietarul infrastructurii, având în vedere atât investițiile publice realizate, cât și riscurile implicate în angajarea unei asemenea investiții;

d) necesitatea promovării concurenței pe termen lung, îndeosebi a concurenței eficiente din punct de vedere economic, bazate pe infrastructuri;

e) existența anumitor drepturi de proprietate intelectuală, dacă este cazul;

f) furnizarea de servicii paneuropene.

(5) Atunci când impune obligațiile prevăzute de prezentul articol, ANCOM poate stabili și condițiile tehnice sau operaționale pe care furnizorul sau beneficiarii accesului trebuie să le îndeplinească în vederea asigurării unor condiții normale de exploatare a rețelei. Obligațiile referitoare la respectarea anumitor standarde tehnice sau specificații vor fi stabilite cu respectarea dispozițiilor art. 8 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările ulterioare.

Art. 110. – (1) Dacă o analiză de piață realizată în condițiile legii indică absența concurenței efective, care presupune că operatorul în cauză este capabil să mențină tarifele la un nivel excesiv de înalt sau că diferența dintre tarifele pentru serviciile cu amănuntul și tarifele de gros percepute furnizorilor care oferă servicii cu amănuntul similare este de așa natură încât produce efecte anticoncurențiale, în detrimentul utilizatorilor finali, atunci autoritatea de reglementare poate, în conformitate cu prevederile art. 105, să impună obligații referitoare la recuperarea costurilor și controlul tarifelor, inclusiv obligații de

fundamentare a tarifelor în funcție de costuri și obligații privind implementarea unor sisteme de contabilitate a costurilor, pentru furnizarea anumitor forme de acces sau de interconectare. În vederea încurajării investițiilor, îndeosebi a celor în rețelele de generație viitoare, autoritatea de reglementare ia în considerare investiția eficientă făcută de operatorul în cauză și va permite existența unei rate rezonabile de recuperare a capitalului investit, ținând seama de riscurile specifice asociate unui proiect nou de investiții în rețea.

(2) Orice mecanism de acoperire a costurilor sau orice metodologie de tarifare, impuse/impusă în condițiile alin. (1), trebuie să promoveze eficiența economică și concurența și să maximizeze beneficiul consumatorilor. În acest scop, autoritatea de reglementare poate să ia în considerare tarifele practicate pe piețele concurențiale comparabile.

(3) În cazul în care un operator are obligația să își fundamenteze tarifele în funcție de costuri, proba faptului că tarifele respective sunt determinate în funcție de costuri, inclusiv o rată rezonabilă de recuperare a investiției, se află în sarcina operatorului în cauză. În vederea calculării costului furnizării eficiente a serviciilor, autoritatea de reglementare poate utiliza sisteme de contabilitate a costurilor, altele decât cele utilizate de operator. Autoritatea de reglementare poate cere unui operator să furnizeze toate informațiile care au stat la baza determinării unor tarife și poate impune, dacă este cazul, ajustări ale acestora.

(4) În cazul în care controlul tarifelor se realizează prin impunerea implementării unui sistem de contabilitate a costurilor, descrierea acestui sistem trebuie făcută publică, indicându-se cel puțin principalele categorii în care sunt grupate costurile și regulile utilizate pentru alocarea costurilor. Îndeplinirea obligațiilor de implementare a sistemului contabil trebuie auditată anual de un organism independent, rezultatele acestui audit urmând să fie publicate în condițiile stabilite de autoritatea de reglementare.

Art. 111. – (1) În cazuri excepționale, atunci când autoritatea de reglementare consideră că obligațiile impuse în temeiul art. 106–110 nu sunt suficiente pentru a asigura concurența efectivă și că există în continuare probleme concurențiale importante și persistente în ceea ce privește furnizarea la nivelul piețelor de gros a anumitor servicii de acces, aceasta poate impune operatorilor integrați pe verticală, cu respectarea prevederilor art. 105 alin. (3), obligația de a transfera activitățile aferente furnizării la nivelul piețelor de gros a unor servicii de acces relevante unei entități economice care funcționează independent.

(2) Entitatea economică prevăzută la alin. (1) va avea obligația de a furniza servicii de acces tuturor solicitanților, inclusiv altor entități din cadrul societății-mamă, utilizând aceleași sisteme și procese și respectând aceleași durate, termene și condiții, inclusiv referitoare la tarife și la nivelul serviciilor furnizate.

(3) Atunci când autoritatea de reglementare intenționează să impună obligația de separare funcțională, aceasta transmite Comisiei Europene o propunere care cuprinde:

a) dovezi care să susțină concluziile autorității de reglementare, astfel cum acestea sunt prevăzute la alin. (1);

b) o evaluare motivată care să arate că, pentru o perioadă rezonabilă, nu există sau există premise reduse pentru concurența bazată pe infrastructuri, efectivă și sustenabilă;

c) o analiză a impactului preconizat asupra autorității de reglementare, asupra operatorului, în special asupra forței de muncă a operatorului cărui i se impune această obligație, asupra pieței de comunicații electronice în general și asupra stimulentei pentru investiții pe această piață, în special în ceea ce privește necesitatea asigurării coeziunii sociale și teritoriale, precum și impactul asupra altor părți interesate, în special impactul preconizat asupra concurenței și orice efecte potențiale asupra consumatorilor;

d) o analiză care justifică de ce impunerea acestei obligații ar reprezenta modalitatea cea mai eficientă de a pune în aplicare obligațiile impuse pentru a remedia problemele concurențiale identificate.

(4) Proiectul unei măsuri care vizează impunerea obligației de separare funcțională cuprinde următoarele elemente:

a) natura și gradul exact de separare, menționând în special statutul juridic al entității economice separate;

b) identificarea activelor entității economice separate și a serviciilor care urmează să fie furnizate de aceasta;

c) clauze privind conducerea entității care să asigure independența personalului acesteia, precum și structura corespunzătoare a sistemului de stimulente și de remunerare;

d) reguli care să asigure respectarea obligațiilor impuse;

e) reguli care să asigure transparența procedurilor operaționale, în special față de celelalte părți interesate;

f) procedura de monitorizare a îndeplinirii obligațiilor, inclusiv prin publicarea unui raport anual.

(5) Pe baza deciziei Comisiei Europene de autorizare a măsurilor propuse, potrivit art. 105 alin. (3), ANCOM realizează o analiză coordonată a diferitelor piețe asociate rețelei de acces, în conformitate cu prevederile secțiunii 1 a prezentului capitol. Pe baza acestei analize, autoritatea de reglementare impune, menține, modifică sau retrage obligațiile specifice, cu respectarea prevederilor art. 97, 98 și 135.

(6) Operatorului căruia i s-a impus obligația de separare funcțională i se pot impune oricare dintre obligațiile prevăzute la art. 106–110 pe piețele relevante pe care a fost desemnat ca având putere semnificativă sau oricare alte obligații autorizate de Comisia Europeană, potrivit art. 105 alin. (3).

Art. 112. – (1) Fără a aduce atingere obligațiilor care le incumbă în ceea ce privește operațiunile de concentrare economică, operatorii integrați pe verticală care, în conformitate cu dispozițiile secțiunii 1 a prezentului capitol, au fost desemnați ca având putere semnificativă pe una sau mai multe piețe relevante din sectorul comunicațiilor electronice, și care intenționează să transfere o parte substanțială ori totalitatea activelor aferente rețelei de acces unei persoane juridice distincte, controlată, direct sau indirect, de un proprietar diferit, sau să înființeze o entitate economică separată prin intermediul căreia să asigure altor furnizori care activează la nivelul pieței cu amănuntul, inclusiv propriei sale activități cu amănuntul, servicii de acces echivalente au obligația de a informa autoritatea de reglementare, în avans și într-un termen rezonabil, cu privire la această intenție, pentru a permite autorității de reglementare să evalueze, conform alin. (4), efectele măsurilor planificate.

(2) Orice modificare a intențiilor comunicate conform prevederilor alin. (1), precum și rezultatul final al măsurilor planificate vor fi transmise în cel mai scurt timp autorității de reglementare.

(3) Operatorul prevăzut la alin. (1) are obligația de a transmite autorității de reglementare toate informațiile necesare pentru evaluarea impactului măsurilor planificate.

(4) În cel mult 12 luni de la data primirii informării prevăzute la alin. (1) sau a modificărilor comunicate potrivit alin. (2), autoritatea de reglementare evaluează efectul măsurilor planificate asupra obligațiilor specifice impuse în conformitate cu prevederile prezentului capitol. În acest scop, autoritatea de reglementare realizează o analiză coordonată a diferitelor piețe asociate rețelei de acces, putând impune, menține, modifica

sau retrage una sau mai multe dintre obligațiile prevăzute de prezentul capitol, cu respectarea procedurilor prevăzute la art. 97, 98 și 135.

(5) În vederea atingerii obiectivelor prevăzute la art. 4–6¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările ulterioare, ANCOM poate solicita modificarea măsurilor planificate.

(6) Persoanei juridice sau entității economice rezultate în urma aplicării măsurilor prevăzute la alin. (1), indiferent de statutul juridic al acesteia, i se pot impune oricare dintre obligațiile prevăzute la art. 106–110 pe piețele relevante pe care a fost desemnată ca având putere semnificativă sau oricare alte obligații autorizate de Comisia Europeană, potrivit art. 105 alin. (3).

(7) Măsurile adoptate de ANCOM conform dispozițiilor prezentului articol vor avea în vedere, acolo unde este cazul, obligațiile impuse de către Consiliul Concurenței în cadrul procedurii de autorizare a concentrărilor economice.

Secțiunea a 3-a

Promovarea concurenței pe piețele cu amănuntul

Art. 113. – (1) Dacă, în urma unei analize de piață realizate în conformitate cu prevederile secțiunii 1 a prezentului capitol, ANCOM stabilește că, pe o anumită piață la nivelul furnizării serviciilor cu amănuntul, nu există concurență efectivă, iar obligațiile impuse în conformitate cu prevederile art. 106–110 nu sunt suficiente pentru atingerea obiectivelor prevăzute la art. 4–6¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările ulterioare, aceasta poate impune furnizorilor cu putere semnificativă pe piața respectivă, în mod corespunzător, obligațiile necesare în scopul protejării intereselor utilizatorilor finali și al promovării unei concurențe efective.

(2) Obligațiile impuse de ANCOM potrivit alin. (1) pot include:

a) interzicerea practicării de prețuri excesive în raport cu costurile pe care le implică furnizarea serviciilor;

b) interzicerea practicării unor prețuri de ruinare, având ca efect limitarea intrării pe piață sau restrângerea concurenței;

c) interzicerea favorizării nejustificate a anumitor utilizatori finali în comparație cu alții;

d) interzicerea condiționării furnizării serviciului de acceptarea de către utilizatorii finali a unor prestații suplimentare, fără legătură cu serviciul solicitat.

(3) ANCOM poate impune, de asemenea, unui furnizor cu putere semnificativă pe o piață cu amănuntul:

a) plafoane tarifare sau formule de control al creșterii tarifelor la furnizarea serviciilor cu amănuntul;

b) măsuri de control al tarifelor individuale;

c) măsuri de fundamentare a tarifelor în funcție de costuri sau pe baza prețurilor ori tarifelor practicate pe piețe comparabile.

(4) Obligațiile impuse potrivit prezentului articol trebuie să fie corespunzătoare naturii problemei identificate, proporționale și necesare pentru atingerea obiectivelor prevăzute la art. 4–6¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările ulterioare.

Art. 114. – (1) Atunci când este adecvat și necesar, ANCOM impune acelor furnizori cărora le-au fost impuse obligații potrivit art. 113 obligația de a implementa un sistem de contabilitate a costurilor. ANCOM poate stabili formatul și metodologia contabilă ce vor fi folosite.

(2) Îndeplinirea obligațiilor de implementare a sistemului de contabilitate a costurilor trebuie auditată anual de un organism independent, rezultatele acestui audit urmând să fie publicate în condițiile stabilite de autoritatea de reglementare.

Art. 115. – ANCOM nu impune obligațiile stabilite de prezenta secțiune pe anumite piețe geografice sau pentru anumite categorii de utilizatori, dacă stabilește că există concurență efectivă.

CAPITOLUL VIII

Soluționarea litigiilor

Art. 116. – (1) În situația apariției unui litigiu între furnizori de rețele sau de servicii de comunicații electronice în legătură cu obligațiile impuse acestora prin dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență, ale regulamentelor Uniunii Europene din domeniul comunicațiilor

electronice sau impuse de către ANCOM în conformitate cu aceste dispoziții ori între astfel de furnizori și persoane având calitatea de furnizori în alte state membre ale Uniunii Europene care solicită sau beneficiază de acces ori interconectare în temeiul prezentei ordonanțe de urgență, partea interesată poate sesiza ANCOM în vederea soluționării litigiului.

(2) Partea interesată se va adresa ANCOM printr-o cerere scrisă, transmisă în două exemplare. În vederea dezbaterii pe fond a litigiului, ANCOM va invita părțile în fața sa, comunicându-le, într-un termen rezonabil, data întâlnirii. În funcție de complexitatea cazului, părțile pot fi invitate la întâlniri ulterioare. Dezbaterile din cadrul întâlnirilor vor fi consemnate în scris și comunicate părților.

(3) Părțile își pot exercita drepturile personal, pot fi asistate sau reprezentate. Reprezentanții părților trebuie să prezinte înscrisurile care le atestă această calitate.

(4) Atunci când apreciază că, în urma analizării tuturor informațiilor și a punctelor de vedere exprimate în cauză, litigiul poate fi soluționat pe fond, ANCOM va transmite părților o soluție preliminară. Oricare dintre părți poate formula o cerere motivată în vederea reanalizării soluției preliminare.

(5) Atunci când este sesizată în conformitate cu alin. (1), în cazuri justificate, ANCOM poate dispune și repararea prejudiciului patrimonial efectiv suferit.

(6) În situații excepționale, când o parte poate suferi grave prejudicii care, în lipsa unor măsuri cu caracter provizoriu, nu ar putea fi reparate în mod corespunzător în ipoteza unei soluționări pe fond a litigiului favorabile părții care solicită dispunerea respectivelor măsuri, partea în cauză poate solicita ANCOM dispunerea unor măsuri cu caracter provizoriu, în vederea evitării producerii prejudiciilor sau limitării întinderii acestora. Măsurile provizorii vor fi dispuse de către președintele ANCOM prin decizie motivată. Decizia de soluționare a cererii privind dispunerea de măsuri provizorii va fi emisă în termen de cel mult 30 de zile de la data introducerii cererii.

(7) În soluționarea litigiilor prevăzute la alin. (1), ANCOM va avea în vedere obiectivele menționate la art. 4–6¹ din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările ulterioare.

(8) Litigiul va fi soluționat prin decizie a președintelui ANCOM în termen de cel mult 4 luni de la data sesizării, în afara situațiilor excepționale, în care, în funcție de complexitatea litigiului sau de impactul acestuia asupra pieței comunicațiilor electronice, un termen mai lung este necesar pentru buna soluționare a cazului.

(9) Decizia de soluționare a litigiului va cuprinde cel puțin următoarele elemente: denumirea și sediul, respectiv numele și domiciliul părților, obiectul litigiului, desfășurarea procedurii, motivarea în fapt și în drept pe care se întemeiază, măsurile dispuse și modalitățile de aducere la îndeplinire a acestora, precum și căile de atac împotriva acesteia.

(10) Decizia de soluționare a litigiului se comunică părților și se publică pe pagina de internet a ANCOM, cu respectarea principiului confidențialității.

(11) Deciziile emise de președintele ANCOM în condițiile prezentului articol constituie acte administrativ-jurisdicționale, putând fi atacate în contencios administrativ, în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările ulterioare.

(12) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului persoanelor de a se adresa instanțelor judecătorești competente, în condițiile legii.

Art. 117. – (1) În situația apariției unui litigiu între furnizori de rețele sau de servicii de comunicații electronice care provin din România și dintr-un alt stat membru al Uniunii Europene, în legătură cu obligațiile impuse acestora în temeiul legislațiilor naționale, în cazul în care litigiul este de competența ANCOM și a uneia sau mai multor autorități naționale de reglementare în comunicații din alte state membre ale Uniunii Europene, partea interesată se poate adresa ANCOM sau oricăreia dintre autoritățile naționale de reglementare în comunicații competente, în vederea soluționării litigiului.

(2) Dacă ANCOM este sesizată în condițiile alin. (1), în vederea soluționării litigiului colaborează cu autoritatea sau, după caz, cu autoritățile naționale de reglementare în comunicații din celelalte state membre ale Uniunii Europene și ia în considerare punctul de vedere exprimat de acestea, astfel încât să se asigure o soluționare unitară a litigiului.

(3) Atunci când apreciază ca fiind necesar pentru soluționarea temeinică a litigiului, ANCOM poate solicita punctul de vedere al OAREC. În acest caz, litigiul va fi soluționat cu luarea în considerare a punctului de vedere exprimat de OAREC, fără a aduce atingere competenței ANCOM de a dispune măsuri provizorii.

(4) Prevederile art. 116 alin. (2)–(12) se aplică în mod corespunzător.

Art. 118. – (1) Utilizatorii finali se pot adresa ANCOM în vederea soluționării litigiilor ocazionate de aplicarea prezentei ordonanțe de urgență și în legătură cu clauzele privind

exercitarea drepturilor conferite de prezenta ordonanță de urgență, prevăzute în contractele reglementate la cap. V secțiunea 1, ori în legătură cu executarea acestor clauze și care nu au fost rezolvate pe cale amiabilă cu furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului.

(2) ANCOM stabilește o procedură facultativă în scopul soluționării echitabile și prompte a litigiilor prevăzute la alin. (1). Procedura trebuie să fie transparentă, nediscriminatorie, imparțială, simplă și necostisitoare.

(3) Procedura de soluționare a litigiilor prevăzută de prezentul articol are caracter scris. Atunci când consideră necesar, ANCOM poate convoca părțile la întâlniri, separat sau împreună, dezbaterile din cadrul acestora fiind consemnate în scris și comunicate părților.

(4) În cazul în care, în termen de 60 de zile de la transmiterea unei sesizări în condițiile alin. (1), litigiul nu a fost soluționat pe cale amiabilă, ANCOM va transmite părților propunerea sa de soluționare a litigiului, motivată în mod corespunzător. Propunerea ANCOM de soluționare a litigiului va avea în vedere susținerile și documentele depuse de părți și are caracter de recomandare.

(5) ANCOM poate stabili un sistem de rambursare a cheltuielilor făcute de utilizatorii finali sau de despăgubire pentru prejudiciile suferite de aceștia în raporturile cu furnizorii de rețele publice de comunicații electronice sau de servicii de comunicații electronice destinate publicului, aplicabil în cazuri întemeiate.

(6) În situația în care părțile implicate provin din mai multe state membre ale Uniunii Europene, ANCOM își va coordona eforturile cu autoritățile naționale de reglementare în comunicații competente, în vederea soluționării temeinice a litigiului.

(7) Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere dreptului persoanelor de a se adresa instanțelor judecătorești competente, în condițiile legii.

Art. 119. – (1) Procedurile facultative de soluționare a litigiilor prevăzute de prezentul capitol se stabilesc prin decizie a președintelui ANCOM.

(2) Accesul la procedurile de soluționare a litigiilor prevăzute de prezentul capitol este gratuit.

CAPITOLUL IX

Furnizarea de informații

Art. 120. – ~~(1) ANCOM are dreptul să solicite persoanelor care furnizează sau au furnizat rețele sau servicii de comunicații electronice ori facilități asociate informațiile, inclusiv de natură financiară, necesare în vederea exercitării atribuțiilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență sau de legislația specială din domeniul comunicațiilor electronice.~~

(1) ANCOM are dreptul să solicite persoanelor care furnizează sau au furnizat rețele sau servicii de comunicații electronice ori facilități asociate informațiile, inclusiv de natură financiară, necesare în vederea exercitării atribuțiilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, de legislația specială din domeniul comunicațiilor electronice sau de legislația din domeniul protecției consumatorilor în cazurile în care competența de monitorizare și verificare a acestor obligații aparține și ANCOM.

(alineat modificat la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) pot fi solicitate de ANCOM în special în următoarele scopuri:

~~a) verificarea respectării obligațiilor prevăzute de dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență sau ale legislației speciale din domeniul comunicațiilor electronice ori impuse de ANCOM în conformitate cu aceste dispoziții, precum și punerea în aplicare și executarea regulamentelor Uniunii Europene din domeniul comunicațiilor electronice, în special în ceea ce privește monitorizarea pieței și verificarea respectării obligațiilor furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice care decurg din aceste regulamente, în cazurile în care competența de monitorizare și verificare a acestor obligații aparține autorității naționale de reglementare;~~

a) verificarea respectării obligațiilor prevăzute de dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență, de legislația din domeniul protecției consumatorilor în cazurile în care competența de monitorizare și verificare a acestor obligații aparține și ANCOM sau ale legislației speciale din domeniul comunicațiilor electronice ori impuse de ANCOM în conformitate cu aceste dispoziții, precum și punerea în aplicare și executarea regulamentelor Uniunii Europene din domeniul comunicațiilor electronice, în special în ceea ce privește monitorizarea pieței și verificarea respectării obligațiilor furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații

electronice care decurg din aceste regulamente, în cazurile în care competența de monitorizare și verificare a acestor obligații aparține autorității naționale de reglementare;

(literă modificată la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 16 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

b) stabilirea tarifului de monitorizare anual, în conformitate cu prevederile cap. X;

c) stabilirea contribuțiilor pentru finanțarea serviciilor din sfera serviciului universal;

d) desemnarea furnizorilor de serviciu universal și impunerea în sarcina acestora a obligațiilor prevăzute în prezenta ordonanță de urgență;

e) identificarea piețelor relevante din sectorul comunicațiilor electronice, realizarea analizelor de piață și identificarea furnizorilor cu putere semnificativă, în conformitate cu prevederile cap. VII;

f) impunerea în sarcina furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice cu putere semnificativă pe piață a obligațiilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență;

g) acordarea resurselor limitate de spectru radio, numerotație ori a resurselor tehnice și impunerea de obligații cu privire la utilizarea acestora;

h) soluționarea litigiilor prevăzute la cap. VIII;

i) realizarea de statistici necesare exercitării atribuțiilor ANCOM;

j) elaborarea de rapoarte, studii și analize, în domeniul comunicațiilor electronice;

k) evaluarea necesității și oportunității emiterii de noi reglementări, în conformitate cu atribuțiile ANCOM;

l) evaluarea implementării reglementărilor în vigoare;

m) publicarea unor situații comparative privind calitatea și tarifele serviciilor, în vederea maximizării beneficiilor utilizatorilor finali;

n) asigurarea utilizării eficiente și efective a frecvențelor radio.

(3) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (1) și (2), ANCOM poate îndeosebi să solicite:

a) furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice și furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului, informații despre viitoare dezvoltări ale rețelei și ale serviciilor care ar putea avea impact asupra serviciilor oferite pe piața de gros competitorilor;

b) furnizorilor desemnați ca având putere semnificativă pe piețele relevante de gros din sectorul comunicațiilor electronice, date și informații contabile privind serviciile furnizate

pe piețele cu amănuntul care sunt asociate cu piețele de gros pe care aceștia au fost identificați de ANCOM ca având putere semnificativă.

(4) ANCOM poate impune furnizorilor de rețele publice de comunicații electronice și furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului obligația de a transmite periodic anumite categorii de informații, în vederea realizării unor rapoarte statistice cu privire la piața de comunicații electronice.

(5) Fără a aduce atingere obligațiilor de informare impuse prin actele normative sau individuale emise de ANCOM în conformitate cu dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență sau ale legislației speciale din domeniul comunicațiilor electronice, informațiile prevăzute la alin. (1) vor fi solicitate în scris și motivat, iar cantitatea și natura acestora trebuie să fie proporționale cu scopul pentru care au fost solicitate.

(6) Persoanele prevăzute la alin. (1) au obligația de a pune la dispoziție informațiile, în termenul și în condițiile indicate de ANCOM, după caz.

(7) ANCOM publică informațiile care ar putea contribui la dezvoltarea unei piețe deschise și concurențiale, inclusiv informații actualizate referitoare la aplicarea regulamentelor Uniunii Europene, cu respectarea principiului confidențialității și a prevederilor legale privind liberul acces la informațiile de interes public, precizând atât condițiile, cât și procedura de acces al persoanelor interesate la aceste informații.

(8) În cazul persoanelor care au furnizat rețele sau servicii de comunicații electronice, ANCOM poate solicita informații în conformitate cu alin. (1) într-un termen de maximum 3 ani de la data încetării calității de furnizor de rețele sau servicii de comunicații electronice.

(9) ANCOM are dreptul să solicite autorităților administrației publice centrale sau locale prevăzute la art. 13 alin. (2) toate documentele și informațiile necesare aplicării dispozițiilor art. 13 alin. (4) și (5).

(alineat introdus la data de 28 iulie 2016 potrivit art. 50 pct. 3 din Legea nr. 159/2016)

(10) În cazul în care documentele și informațiile transmise potrivit alin. (9) necesită completări sau clarificări, termenul prevăzut la art. 13 alin. (4) se suspendă de la data comunicării solicitării de completare sau clarificare, până la data primirii acestor completări sau clarificări de către ANCOM.

(alineat introdus la data de 28 iulie 2016 potrivit art. 50 pct. 3 din Legea nr. 159/2016)

Art. 121. – (1) ANCOM cooperează cu autorități de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice din străinătate, inclusiv pe baza unor acorduri de colaborare și schimb de informații, în vederea îndeplinirii atribuțiilor care îi revin în temeiul prezentei ordonanțe de urgență și al legislației speciale în domeniul comunicațiilor electronice, precum și pentru a facilita exercitarea de către aceste autorități a atribuțiilor ce le revin în temeiul legislației naționale aplicabile.

(2) ANCOM va transmite autorităților naționale de reglementare în comunicații din alte state membre ale Uniunii Europene informațiile solicitate motivat de acestea, în vederea îndeplinirii atribuțiilor acestora prevăzute în legislația Uniunii Europene.

(3) ANCOM va furniza Comisiei Europene, la cererea motivată a acesteia, toate informațiile necesare în vederea exercitării atribuțiilor sale. Natura și cantitatea informațiilor vor fi proporționale cu scopul pentru care au fost solicitate.

(4) Dacă informațiile solicitate de Comisia Europeană au fost transmise în prealabil de furnizorii de rețele sau de servicii de comunicații electronice în conformitate cu dispozițiile art. 120, ANCOM va informa furnizorii respectivi cu privire la transmiterea informațiilor.

(5) ANCOM poate solicita în mod expres și motivat Comisiei Europene să nu pună la dispoziția autorităților naționale de reglementare în comunicații din alte state membre ale Uniunii Europene informațiile transmise în conformitate cu prevederile alin. (3).

(6) Dacă informațiile transmise în conformitate cu prevederile alin. (2), (3) sau (5) sunt considerate confidențiale, în conformitate cu prevederile legislației naționale și a Uniunii Europene, ANCOM solicită Comisiei Europene și autorităților naționale de reglementare în comunicații din alte state membre ale Uniunii Europene respectarea caracterului confidențial.

(7) ANCOM poate solicita autorităților naționale de reglementare în comunicații din alte state membre ale Uniunii Europene informațiile necesare în vederea exercitării atribuțiilor prevăzute de prezenta ordonanță de urgență sau de legislația specială din domeniul comunicațiilor electronice, respectând, acolo unde este cazul, caracterul confidențial al informațiilor primite.

(8) În vederea revizuirii periodice a legislației Uniunii Europene din domeniul comunicațiilor electronice și a monitorizării sistemelor naționale de autorizare generală și de acordare a dreptului de utilizare pentru anumite resurse limitate, ANCOM va furniza Comisiei Europene toate informațiile solicitate.

Capitolul X

Tariful de monitorizare

Art. 122. – Orice persoană care are calitatea de furnizor de rețele publice de comunicații electronice, furnizor de servicii de comunicații electronice destinate publicului sau furnizor de servicii poștale are obligația de a plăti către ANCOM un tarif de monitorizare anual, în condițiile prevăzute în prezentul capitol, din momentul dobândirii calității de furnizor și până la încetarea acestei calități.

Art. 123. – (1) Tariful de monitorizare prevăzut la art. 122 va acoperi numai cheltuielile administrative ale ANCOM.

(2) Cheltuielile administrative ale ANCOM sunt cele aferente gestionării, controlării și aplicării regimului de autorizare generală, ale drepturilor de utilizare a resurselor limitate ori ale obligațiilor prevăzute de dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență sau ale legislației speciale din domeniul comunicațiilor electronice ori al serviciilor poștale sau care pot fi impuse de ANCOM în conformitate cu aceste dispoziții, inclusiv cele aferente exercitării atribuțiilor ANCOM în materia administrării resurselor limitate, putând include, printre altele:

- a) costuri pentru cooperare, armonizare și standardizare internațională;
- b) costuri cu realizarea analizelor de piață ori a impunerii obligațiilor în sarcina furnizorilor cu putere semnificativă;
- c) costuri cu asigurarea implementării serviciului universal, fără a se referi la compensarea costului net determinat de furnizarea serviciilor din sfera serviciului universal;
- d) costuri cu monitorizarea respectării obligațiilor prevăzute de cadrul legal ori impuse în conformitate cu acest cadru;
- e) costuri determinate de elaborarea și aplicarea legislației secundare în domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale din domeniul de competență al ANCOM.

Art. 124. – (1) Tariful de monitorizare prevăzut la art. 122 se calculează ca un procent din cifra de afaceri realizată în anul anterior celui pentru care se datorează, în cazul persoanelor care au avut calitatea de furnizor pe parcursul întregului an calendaristic anterior.

(2) În cazul persoanelor care nu au avut calitatea de furnizor pe parcursul întregului an calendaristic anterior, tariful de monitorizare prevăzut la alin. (1) se calculează ca un procent din cifra de afaceri înregistrată în lunile anului anterior celui pentru care se datorează, în care a avut calitatea de furnizor.

~~(3) Procentul prevăzut la alin. (1) și (2) se determină anual, fără a depăși 0,4%, ca raport între:~~

~~a) cheltuielile administrative prevăzute la art. 123 alin. (2), din care se scad veniturile din alte surse; și~~

~~b) cifra de afaceri cumulată a persoanelor prevăzute la alin. (1) și (2).~~

(3) Procentul prevăzut la alin. (1) și (2) se stabilește în cuantum de 3%, cu excepția serviciilor poștale și de curierat.

(alineat modificat la data de 29 decembrie 2018 potrivit art. 77 pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018)

(4) În vederea determinării diferenței prevăzute la alin. (3) lit. a), vor fi luate în considerare și sumele din excedentul anual rezultat din execuția bugetelor anilor precedenți.

(5) În cazul persoanelor prevăzute la alin. (1), suma luată în considerare pentru determinarea tarifului de monitorizare este întreaga cifră de afaceri prevăzută în situațiile financiare anuale întocmite pentru anul anterior celui pentru care se datorează tariful de monitorizare.

(6) Cifra de afaceri a persoanelor prevăzute la alin. (2) se determină prin cumularea veniturilor realizate în lunile din anul anterior celui pentru care se datorează tariful de monitorizare, în care acestea au avut calitatea de furnizor, luându-se în considerare inclusiv luna în care au dobândit această calitate.

(7) Pentru persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, cifrei de afaceri îi corespunde totalitatea veniturilor brute realizate în anul anterior celui pentru care se datorează tariful de monitorizare, respectiv totalitatea veniturilor brute realizate în lunile din anul anterior celui pentru care se datorează tariful de monitorizare, în care au avut calitatea de furnizor.

Art. 125. – (1) Cuantumul tarifului de monitorizare anual datorat de fiecare furnizor se stabilește prin aplicarea procentului prevăzut la art. 124 alin. (3) la cifra de afaceri prevăzută la art. 124 alin. (5), (6) sau (7), după caz.

(2) Cuantumul tarifului de monitorizare prevăzut la alin. (1) se stabilește la data determinării cifrei de afaceri cumulate prevăzute la art. 124 alin. (3) lit. b), dar nu mai târziu de data de 15 septembrie a anului respectiv, prin decizie a președintelui ANCOM, care se comunică fiecărui furnizor.

Art. 126. – (1) La încetarea calității de furnizor, indiferent de forma acesteia, orice furnizor are obligația de a achita tariful de monitorizare stabilit astfel:

a) în cazul în care încetarea calității de furnizor are loc înainte de determinarea tarifului de monitorizare anual potrivit art. 125 alin. (2), furnizorul datorează un tarif de monitorizare ce reprezintă produsul dintre procentul stabilit de ANCOM în condițiile art. 124 alin. (3) pentru anul anterior și cifra de afaceri realizată în anul anterior sau în lunile din anul anterior în care acesta a avut calitatea de furnizor, cumulată cu cifra de afaceri realizată în lunile în care a avut această calitate din anul în cursul căruia are loc încetarea;

b) în cazul în care încetarea calității de furnizor are loc după determinarea tarifului de monitorizare anual potrivit art. 125 alin. (2), pe lângă acest tarif, furnizorul datorează și un tarif suplimentar, calculat ca produs între procentul stabilit de ANCOM în condițiile art. 124 alin. (3) pentru anul în curs și cifra de afaceri realizată în lunile în care a avut această calitate din anul în cursul căruia are loc încetarea.

(2) Persoanele care datorează tariful de monitorizare prevăzut la alin. (1) au obligația de a transmite ANCOM, în termen de 15 zile de la data încetării calității de furnizor, o situație privind cifra de afaceri realizată în anul anterior sau în lunile din anul anterior în care a avut calitatea de furnizor, cumulată cu cifra de afaceri realizată în lunile în care a avut această calitate din anul în cursul căruia are loc încetarea sau, respectiv, privind cifra de afaceri realizată în lunile în care a avut această calitate din anul în cursul căruia are loc încetarea, în condițiile stabilite de ANCOM.

~~(3) În cazul în care persoanele prevăzute la alin. (1) nu comunică ANCOM, în termenul prevăzut la alin. (2), documentele prevăzute la alin. (2), ANCOM stabilește în sarcina acestor persoane obligația de plată a tarifului de monitorizare datorat la încetarea calității de furnizor prin luarea în considerare a ultimei cifre de afaceri cunoscute de către ANCOM, multiplicată cu 1/12 și cu numărul lunilor din anul în care au avut această calitate fără a se fi stabilit tariful de monitorizare.~~

(3) În cazul în care persoanele prevăzute la alin. (1), inclusiv cele a căror calitate de furnizor a încetat înainte de intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, nu comunică ANCOM, în termenul prevăzut la alin. (2), documentele prevăzute la alin. (2), ANCOM stabilește în sarcina acestor persoane obligația de plată a tarifului de monitorizare datorat la încetarea calității de furnizor, prin luarea în considerare a ultimei cifre de afaceri cunoscute de către ANCOM, multiplicată cu 1/12 și cu numărul lunilor din anul în care au avut această calitate, fără a se fi stabilit tariful de monitorizare, exclusiv luna în care calitatea a încetat, și a ultimului procent din cifra de afaceri stabilit de ANCOM, în vederea calculării tarifului de monitorizare anterior încetării calității.

(alineat modificat la data de 26 iulie 2012 potrivit articolului unic pct. 14 din Legea nr. 140/2012)

(4) Tariful de monitorizare datorat potrivit prevederilor alin. (1) lit. a) se stabilește prin decizie a președintelui ANCOM, iar diferența dintre acesta și plățile anticipate stabilite în condițiile art. 127 alin. (1) se achită în termenul prevăzut la art. 128 sau, după caz, se restituie de către ANCOM în condițiile Codului de procedură fiscală.

(5) Tariful de monitorizare datorat potrivit prevederilor alin. (1) lit. b) se stabilește prin decizie a președintelui ANCOM și se achită în termenul prevăzut la art. 128.

(6) Persoanele cărora le-a încetat calitatea de furnizor de rețele sau servicii de comunicații electronice ori cea de furnizor de servicii poștale în același an în care au dobândit această calitate datorează un tarif de monitorizare ce reprezintă produsul dintre procentul prevăzut la alin. (1) lit. a) sau, după caz, la alin.(1) lit. b) și cifra de afaceri realizată în lunile în care au avut această calitate, luându-se în considerare inclusiv luna în care au dobândit calitatea și exclusiv luna în care aceasta a încetat.

(7) Persoanelor prevăzute la alin. (6) li se aplică în mod corespunzător prevederile alin. (2)–(5).

(8) În cazul furnizorilor cărora le-a încetat calitatea ca urmare a fuziunii, tariful de monitorizare prevăzut la alin. (1) va fi stabilit în sarcina societăților absorbante sau nou-constituite, după caz.

Art. 127. – (1) ANCOM poate impune persoanelor prevăzute la art. 122 obligația de a efectua, în contul tarifului de monitorizare anual, plăți anticipate după cum urmează:

a) până la data de 15 martie a anului, dar nu mai puțin de 15 zile de la data comunicării deciziei președintelui ANCOM, o tranșă în cuantum de 30% din ultimul tarif de monitorizare datorat;

b) până la data de 15 iunie a anului, dar nu mai puțin de 15 zile de la data comunicării deciziei președintelui ANCOM, o nouă tranșă în cuantum de 30% din ultimul tarif de monitorizare datorat.

(2) Cuantumul plăților anticipate prevăzute la alin. (1) se stabilește până la data de 15 februarie prin decizie a președintelui ANCOM.

(3) Ultimul tarif de monitorizare datorat, pe baza căruia se determină plățile anticipate, este tariful de monitorizare stabilit în condițiile art. 125 alin. (2), fără a lua în calcul plățile anticipate efectuate în acel an.

(4) Diferența dintre tariful de monitorizare anual stabilit în condițiile art. 125 alin. (2) și eventualele plăți anticipate stabilite în condițiile alin. (1) se achită în termenul prevăzut la art. 128 sau, după caz, se restituie de către ANCOM în condițiile Codului de procedură fiscală.

Art. 128. – Termenul de plată a tarifelor prevăzute la art. 126 alin. (4) sau (5) și la art. 127 alin. (4) este data de 25 a lunii următoare celei în care s-a emis decizia, dar nu mai puțin de 15 zile de la data comunicării acesteia.

Art. 129. – (1) Persoanele prevăzute la art. 124 și la art. 126 alin. (1) și (6) pot solicita, în vederea determinării tarifului, luarea în considerare a veniturilor rezultate exclusiv din furnizarea de rețele sau de servicii de comunicații electronice ori din furnizarea de servicii poștale, în locul cifrei de afaceri, prevederile art. 124–126 aplicându-se în mod corespunzător.

(2) În vederea aplicării prevederilor alin.(1), furnizorii sunt obligați să țină contabilitatea în mod distinct în ceea ce privește veniturile obținute din activitățile de furnizare de rețele sau de servicii de comunicații electronice ori, după caz, de furnizare de servicii poștale. Certificarea acestor venituri se va realiza de către un auditor independent sau de către un expert contabil autorizat potrivit legii, în condițiile stabilite de ANCOM.

(3) Netransmiterea documentelor cuprinzând veniturile certificate în condițiile prevăzute la alin. (2) în vederea determinării tarifului de monitorizare are ca efect determinarea acestuia în funcție de cifra de afaceri prevăzută la art. 124 alin. (5).

Art. 130. – (1) Persoanele prevăzute la art. 124 alin. (1) și (2), cu excepția celor prevăzute la alin. (2), au obligația de a transmite ANCOM situațiile financiare anuale conținând cifrele de afaceri înscrise în contul de profit și pierdere, necesare pentru determinarea tarifului de monitorizare, în termen de 7 zile de la expirarea termenului legal de depunere a acestora la organele competente la care se înregistrează, potrivit legislației în vigoare.

(2) Persoanele fizice autorizate, întreprinderile familiale și întreprinderile individuale care datorează tariful de monitorizare prevăzut la art. 124 au obligația de a transmite ANCOM declarațiile financiare anuale privind veniturile brute realizate, necesare pentru determinarea tarifului de monitorizare, în termen de 7 zile de la expirarea termenului legal de depunere a acestora la organele competente la care se înregistrează, potrivit legislației în vigoare.

(3) Persoanele prevăzute la art. 124 alin. (2) au obligația de a transmite ANCOM, în termenul prevăzut la alin. (2), situația privind cifra de afaceri realizată în lunile din anul anterior în care acestea au avut calitatea de furnizor de rețele sau servicii de comunicații electronice ori de furnizor de servicii poștale.

(4) Netransmiterea în termenele și în condițiile prevăzute de dispozițiile legale a documentelor prevăzute la alin. (3) necesare în vederea determinării tarifului de monitorizare are ca efect determinarea acestuia în funcție de cifra de afaceri prevăzută la art. 124 alin. (5).

(5) Netransmiterea documentelor prevăzute la alin. (1) și (2) are ca efect determinarea tarifului de monitorizare, prin luarea în considerare a ultimei cifre de afaceri cunoscute de către ANCOM.

[\(alineat introdus la data de 26 iulie 2012 potrivit articolului unic pct. 15 din Legea nr. 140/2012\)](#)

Art. 131. – Prin excepție de la prevederile art. 122 și ale art. 126 alin. (1) și (6), furnizorii care înregistrează o cifră de afaceri care nu depășește echivalentul în lei a 100.000 de euro, la cursul de schimb valutar mediu al perioadei în care a fost realizată cifra de afaceri, calculat pe baza cursului de schimb valutar mediu lunar comunicat de Banca

Națională a României, nu au obligația de plată a tarifului de monitorizare, prevederile art. 122–130 aplicându-se în mod corespunzător.

Art. 132. – Procedura de aplicare a prevederilor art. 122–131 se stabilește prin decizie a președintelui ANCOM, cu respectarea principiilor obiectivității, transparenței și proporționalității.

Capitolul XI

Consultare, transparență și informare

Art. 133. – (1) În vederea aplicării prezentei ordonanțe de urgență, ANCOM are obligația de a crea, menține, dezvolta și actualiza permanent o pagină de internet proprie, prin intermediul căreia să se asigure informarea publicului într-o manieră accesibilă cu privire la:

- a) autoritățile publice competente să exercite atribuții în temeiul prezentei ordonanțe de urgență și a legislației speciale din domeniul comunicațiilor electronice;
- b) organizarea, funcționarea, obiectivele și atribuțiile ANCOM, precum și atribuțiile fiecărei structuri interne a ANCOM;
- c) datele necesare pentru a asigura comunicarea eficientă cu structurile interne ale ANCOM;
- d) legislația națională și internațională aplicabilă în domeniul comunicațiilor electronice;
- e) deciziile emise de președintele ANCOM aplicabile în domeniul comunicațiilor electronice;
- f) căile legale de atac împotriva deciziilor președintelui ANCOM;
- g) documentele a căror publicare este obligatorie în cadrul consultărilor lansate în condițiile art. 135;
- h) bugetul de venituri și cheltuieli al ANCOM;
- i) procedura de autorizare generală, de acordare a dreptului de utilizare a frecvențelor radio, a resurselor de numerotație și a resurselor tehnice;
- j) drepturile și obligațiile furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice, în conformitate cu regimul de autorizare generală;

k) drepturile și obligațiile titularilor de licențe de utilizare a frecvențelor radio și a licențelor de utilizare a resurselor de numerotație;

l) obligațiile impuse de ANCOM în conformitate cu prevederile cap. VII;

m) orice alte informații utile informării publicului, care au legătură cu activitatea ANCOM.

(2) ANCOM depune toate diligențele necesare pentru a asigura că informațiile publicate pe pagina de internet proprie sunt disponibile și în cel puțin o limbă de circulație internațională.

Art. 134. – (1) ANCOM va comunica Comisiei Europene măsurile adoptate în legislația națională în domeniul de reglementare al Directivei-cadru, al Directivei 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice, cu modificările ulterioare, al Directivei 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, cu modificările ulterioare, și al Directivei 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, cu modificările ulterioare, precum și orice modificări sau completări ale acestor măsuri.

(2) În special, autoritatea de reglementare notifică Comisiei Europene măsurile adoptate în temeiul cap. VII, precum și, în cel mai scurt timp, orice modificare a acestor măsuri.

~~**Art. 135.** – (1) Cu excepția măsurilor adoptate în temeiul prevederilor art. 97 alin. (6), art. 116 sau 117, ANCOM are obligația de a respecta procedura de consultare stabilită prin prezentul articol ori de câte ori intenționează să adopte măsuri în aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență ce sunt de natură să producă un impact semnificativ pe piața relevantă.~~

(1) Cu excepția măsurilor adoptate în temeiul prevederilor art. 13 alin. (4), art. 13¹ alin. (2), art. 97 alin. (6), art. 116 sau art. 117, ANCOM are obligația de a respecta procedura de consultare stabilită prin prezentul articol ori de câte ori intenționează să

adopte măsuri în aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență ce sunt de natura să producă un impact semnificativ pe piața relevantă.

(alineat modificat la data de 28 iulie 2016 potrivit art. 50 pct. 4 din Legea nr. 159/2016)

(2) ANCOM are obligația de a publica textul supus consultării pe pagina de internet proprie, precizând totodată și data publicării documentului, data la care expiră termenul de depunere a observațiilor și data estimativă la care intenționează să adopte măsura care face obiectul consultării. Toate persoanele interesate care au solicitat înscrierea adresei lor de poștă electronică pe lista de corespondență special constituită a ANCOM vor fi informate cu privire la lansarea consultării cel mai târziu la data publicării documentului.

(3) Din momentul în care textul supus consultării este publicat pe pagina de internet, ANCOM stabilește un termen de cel puțin 30 de zile pentru depunerea de observații, în scris, de către orice persoană interesată. În situațiile în care măsurile trebuie adoptate în regim de urgență, acest termen poate fi mai scurt de 30 de zile, însă nu mai scurt de 10 zile.

(4) Cel mai târziu la data publicării pe pagina de internet a măsurii adoptate, ANCOM are obligația de a publica și un material de sinteză a observațiilor primite, cu respectarea principiului confidențialității, care va preciza și poziția sa față de aceste observații.

Art. 136. – (1) În cadrul procedurii de consultare prevăzute la art. 135, în special atunci când intenționează să adopte măsuri în temeiul cap. V, ANCOM analizează punctele de vedere transmise de utilizatorii finali, inclusiv de persoanele cu dizabilități, de asociațiile acestora, de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, de producătorii de echipamente și de furnizorii de rețele și de servicii de comunicații electronice în legătură cu drepturile utilizatorilor finali referitoare la serviciile de comunicații electronice destinate publicului.

(2) La adoptarea măsurilor prevăzute la alin. (1), ANCOM ține cont în mod corespunzător de protejarea intereselor consumatorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului.

(3) Acolo unde este cazul, părțile interesate pot dezvolta, cu îndrumarea ANCOM, mecanisme de colaborare care pot implica consumatori, asociații ale utilizatorilor și furnizori,

în scopul de a îmbunătăți calitatea generală a serviciilor, prin elaborarea de coduri de conduită și standarde de operare, precum și prin monitorizarea aplicării acestora.

(4) ANCOM poate promova, în limitele atribuțiilor prevăzute de lege, cooperarea dintre furnizorii de rețele publice de comunicații electronice și de servicii de comunicații electronice destinate publicului și organismele care asigură protejarea drepturilor de proprietate intelectuală și a drepturilor conexe în ceea ce privește utilizarea serviciilor de comunicații electronice.

CAPITOLUL XII

Supraveghere, control și sancțiuni

Art. 137. – (1) Controlul respectării prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, ale legislației speciale din domeniul comunicațiilor electronice și ale actelor normative sau individuale emise de ANCOM în conformitate cu dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență ori ale legislației speciale din domeniul comunicațiilor electronice, precum și al respectării obligațiilor furnizorilor de rețele sau de servicii de comunicații electronice care decurg din regulamentele Uniunii Europene, acolo unde se stabilește competența de monitorizare sau de verificare a respectării acestor obligații de către autoritatea națională de reglementare, revine ANCOM, care acționează prin personalul de specialitate împuternicit în acest scop, denumit în continuare *personal de control*.

(2) Personalul de control, precum și atribuțiile acestuia se stabilesc prin decizie a președintelui ANCOM.

Art. 138. – (1) Personalul de control poate să efectueze acțiuni de control, inclusiv inopinate, în cadrul cărora poate să solicite, menționând temeiul legal și scopul solicitării, orice documente necesare pentru efectuarea controlului, să ridice copii de pe orice registre, acte financiar-contabile și comerciale ori alte acte sau documente, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(2) În cadrul acțiunilor de control, personalul de control poate să solicite și să primească, la fața locului sau la termenul solicitat, orice informații necesare pentru efectuarea controlului și poate stabili termene până la care aceste informații să îi fie

furnizate, sub sancțiunea prevăzută la art. 151 alin. (1) lit. c), cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(3) Rezultatul acțiunilor de control va fi consemnat într-o notă de control, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 144.

Art. 139. – (1) În cazul în care constată contravenția prevăzută la art. 142 pct. 10, personalul de control poate dispune încetarea imediată a încălcării și poate lua orice măsuri pe care le apreciază necesare pentru a asigura respectarea dispozițiilor legale. Măsurile vor fi adecvate și proporționale cu încălcarea săvârșită și vor prevedea un termen în care contravenientul trebuie să se conformeze acestora.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) vor fi consemnate în procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii.

Art. 140. – În vederea constatării contravențiilor prevăzute la art. 142 pct. 1, 7, 10, 11 și 14, dacă persoana în cauză refuză să se supună controlului prevăzut la art. 137 și 138, personalul de control are acces, în condițiile legii, la rețelele de comunicații electronice, respectiv la echipamentele și elementele rețelei de comunicații electronice.

Art. 141. – (1) În cazul descoperirii nerespectării de către un furnizor de rețele sau de servicii de comunicații electronice a unei obligații prevăzute în prezenta ordonanță de urgență sau în legislația specială din domeniul comunicațiilor electronice, în actele normative ori individuale emise de ANCOM în conformitate cu dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență sau ale legislației speciale din domeniul comunicațiilor electronice ori a unei obligații care decurge din regulamentele Uniunii Europene, atunci când competența de monitorizare și verificare a acestei obligații aparține autorității naționale de reglementare, înainte de aplicarea sancțiunii, ANCOM va transmite furnizorului în cauză o notificare prin care îi va aduce la cunoștință încălcarea constatată și sancțiunea aplicabilă, acordându-i un termen în vederea formulării unui punct de vedere.

(2) Procedura notificării prevăzută la alin. (1) nu se aplică:

a) în cazul nerespectării deciziilor președintelui ANCOM emise în temeiul art. 116 sau 117;

b) în cazul nerespectării obligației de a transmite în mod corect și complet informațiile solicitate de ANCOM în temeiul art. 120 alin. (2) lit. a) ori informațiile stabilite prin actele normative sau individuale emise de ANCOM;

~~e) în cazul nerespectării măsurilor dispuse de ANCOM în conformitate cu art. 73 alin. (3) și (4);~~

c) în cazul nerespectării măsurilor dispuse de ANCOM, în conformitate cu art. 73 alin. (3) și (4), art. 139 și 149;

(literă modificată la data de 26 iulie 2012 potrivit articolului unic pct. 16 din Legea nr. 140/2012)

d) în cazul contravențiilor prevăzute la art. 142 pct. 1, 7, 9, 10, 11, 16 și 41;

e) în cazul nerespectării obligațiilor de transparență impuse de ANCOM în conformitate cu prevederile art. 106;

f) în cazul nerespectării obligației de a se supune controlului prevăzut la art. 137 și 138.

Art. 142. – Următoarele fapte constituie contravenții:

1. furnizarea rețelelor sau a serviciilor de comunicații electronice de către o persoană care nu este autorizată în condițiile art. 6 pentru acel tip de activitate ori pe perioada în care dreptul de furnizare a rețelelor sau a serviciilor de comunicații electronice a fost suspendat sau retras;

2. nerespectarea condițiilor prevăzute în autorizația generală, în condițiile art. 8;

3. încălcarea obligației de negociere prevăzute la art. 12 alin. (1) lit. b);

4. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 12 alin. (3) și (4);

5. încălcarea obligației de nedivulgare prevăzute la art. 12 alin. (5);

6. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 13 alin. (7);

7. utilizarea frecvențelor radio fără obținerea licenței de utilizare în conformitate cu prevederile art. 23;

8. nerespectarea condițiilor și obligațiilor prevăzute în licențele de utilizare a frecvențelor radio acordate în condițiile cap. III;

9. nerespectarea condițiilor impuse de ANCOM în conformitate cu prevederile art. 23 alin. (3);

10. producerea de către orice persoană și în orice mod a unei interferențe prejudiciabile;

11. utilizarea resurselor de numerotație fără obținerea licenței de utilizare în conformitate cu prevederile cap. III;

12. nerespectarea condițiilor și obligațiilor privind utilizarea resurselor de numerotație sau a resurselor tehnice stabilite sau impuse de ANCOM;

13. nerespectarea prevederilor art. 37 alin. (4);

14. utilizarea resurselor tehnice fără obținerea dreptului de utilizare, potrivit art. 45 alin. (1);

15. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 46 alin. (1) și (3);

16. încălcarea obligației de notificare prevăzute la art. 47 alin. (1);

17. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 50 alin. (1)-(3);

18. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 51 alin. (1)-(5) și (7)-(9);

19. neinclusiunea în contracte a informațiilor furnizate de ANCOM potrivit prevederilor art. 51 alin. (6);

~~20. nerespectarea prevederilor art. 53 alin. (1);~~

20. nerespectarea cerinței de a furniza informații într-un mod clar și inteligibil conform părții introductive a art. 53 alin. (1);

(punct modificat la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

~~21. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 54;~~

21. nerespectarea prevederilor art. 53 alin. (1) referitoare la informațiile precontractuale;

(punct modificat la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

~~22. nerespectarea prevederilor art. 55;~~

22. nerespectarea prevederilor art. 53 alin. (2) referitoare la includerea informațiilor precontractuale în cadrul contractului și la situația în care aceste informații pot fi modificate;

(punct modificat la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

~~23. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 57;~~

23. nerespectarea prevederilor art. 53 alin. (3) referitoare la exonerarea utilizatorului final de a suporta costurile suplimentare în situația în care furnizorul nu îndeplinește cerințele în materie de informare;

(punct modificat la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

~~24. nerespectarea prevederilor art. 58;~~

24. nerespectarea prevederilor art. 53 alin. (4) referitoare la prezentarea informațiilor în limba română într-o formă accesibilă, astfel încât acestea să fie înțelese cu ușurință de utilizatorul final;

(punct modificat la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 17 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

24¹. nerespectarea prevederilor art. 54 alin. (1) referitoare la informații;

(punct introdus la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

24². nerespectarea prevederilor art. 54 alin. (2) referitoare la contract;

(punct introdus la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

24³. nerespectarea prevederilor art. 54 alin. (3) referitoare la solicitarea cererii de începere a prestării unor servicii;

(punct introdus la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

24⁴. nerespectarea prevederilor art. 55 alin. (1)-(7) referitoare la informații;

(punct introdus la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

24⁵. nerespectarea prevederilor art. 55 alin. (8) referitoare la solicitarea de a se face o cerere expresă;

(punct introdus la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

24⁶. nerespectarea prevederilor art. 56 alin. (1)-(2) referitoare la dreptul de retragere;

(punct introdus la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

24⁷. nerespectarea prevederilor art. 56 alin. (3) referitoare la obligațiile contractuale pe parcursul perioadei de retragere;

(punct introdus la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

24⁸. nerespectarea prevederilor art. 57 referitoare la informațiile privind dreptul de retragere;

(punct introdus la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

24⁹. nerespectarea prevederilor art. 58 alin. (3) referitoare la confirmarea de primire a declarației de retragere;

(punct introdus la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

24¹⁰. nerespectarea prevederilor art. 59 de a pune capăt obligațiilor părților contractuale în cazul exercitării dreptului de retragere;

(punct introdus la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

24¹¹. nerespectarea prevederilor art. 59¹ alin. (1) și (2) referitoare la obligațiile care revin furnizorului în cazul retragerii;

(punct introdus la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

24¹². nerespectarea prevederilor art. 59¹ alin. (4) referitoare la amânarea rambursării;

(punct introdus la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

24¹³. nerespectarea obligațiilor impuse de art. 59² în condițiile în care utilizatorul final și-a respectat obligațiile sale;

(punct introdus la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

24¹⁴. nerespectarea prevederilor art. 59⁴ referitoare la livrare;

(punct introdus la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

24¹⁵. nerespectarea prevederilor art. 59⁵ referitoare la plata tarifului de bază în cazul comunicărilor telefonice;

(punct introdus la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

24¹⁶. nerespectarea prevederilor art. 59⁶ referitoare la plăți suplimentare;

(punct introdus la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

24¹⁷. nerespectarea dreptului utilizatorului final privind exonerarea de la efectuarea oricărei contraprestații exercitat în condițiile prevederilor art. 59⁷ referitoare la lipsa consimțământului;

(punct introdus la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

24¹⁸. nerespectarea prevederilor art. 59⁸ referitoare la riscul de pierdere sau de deteriorare a produselor.

(punct introdus la data de 13 iunie 2014 potrivit art. 29 alin. (4) pct. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014)

~~25. încălcarea obligației de a pune la dispoziția publicului informațiile prevăzute la art. 60 alin. (1)-(3);~~

25. încălcarea obligației de a pune la dispoziția publicului informațiile prevăzute la art. 60 alin. (1)-(3) și (5), în condițiile stabilite potrivit art. 60 alin. (5);

(punct modificat la data de 26 iulie 2012 potrivit articolului unic pct. 17 din Legea nr. 140/2012)

26. nerespectarea prevederilor art. 60 alin. (4);
27. nerespectarea prevederilor art. 60 alin. (7);
28. încălcarea obligației prevăzute la art. 60 alin. (10);
29. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 62 alin. (1) și (2);
30. nerespectarea prevederilor art. 66;
31. nerespectarea prevederilor art. 67;
32. nerespectarea prevederilor art. 68;
33. nerespectarea prevederilor art. 69 alin. (1);
34. nerespectarea prevederilor art. 69 alin. (2);
35. nerespectarea prevederilor art. 69 alin. (3);
36. nerespectarea prevederilor art. 69 alin. (5);
37. nerespectarea prevederilor art. 70 alin. (1), (4)-(6) și (9);
38. nerespectarea prevederilor art. 71 alin. (3) și (4);
39. încălcarea obligației prevăzute la art. 73 alin. (1);
40. încălcarea obligației prevăzute la art. 75 alin. (1), (6) și (8);
41. încălcarea obligației prevăzute la art. 78 alin. (1);
42. nerespectarea prevederilor art. 79 alin. (4);
43. nerespectarea prevederilor art. 80 alin. (3) și (4);
44. nerespectarea prevederilor art. 81 alin. (4);
45. nerespectarea prevederilor art. 83 alin. (5);
46. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 84 alin. (1), (3), (5) și (10);
47. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 85 alin. (1) și (3);
48. nerespectarea prevederilor art. 101;

~~49. încălcarea obligației prevăzute la art. 102;~~

49. încălcarea obligațiilor prevăzute la art. 102;

(punct modificat la data de 26 iulie 2012 potrivit articolului unic pct. 17 din Legea nr. 140/2012)

~~50. încălcarea obligației prevăzute la art. 103;~~

50. nerespectarea prevederilor art. 103;

(punct modificat la data de 26 iulie 2012 potrivit articolului unic pct. 17 din Legea nr. 140/2012)

51. nerespectarea prevederilor art. 112 alin. (1)-(3);

~~52. nerespectarea măsurilor și obligațiilor impuse în temeiul prevederilor art. 48, art. 49 alin. (2), art. 60 alin. (5) și (8), art. 61 alin. (1)-(4), art. 62 alin. (3), art. 63, 64, art. 70 alin. (2), (7), (8) și (10), art. 72 alin. (3), art. 73 alin. (2), art. 74 alin. (1) și (4), art. 75 alin. (3) și (7), art. 79 alin. (1) și (3), art. 80 alin. (1) și (2), art. 81 alin. (1) și (2), art. 82 alin. (1) și (3), art. 83 alin. (2)-(4) și (6), art. 84 alin. (4), (6)-(8), (11) și (12), art. 85 alin. (2) și (4)-(7);~~

52. nerespectarea măsurilor și obligațiilor impuse în temeiul prevederilor art. 48, art. 49 alin. (2), art. 60 alin. (8), art. 61 alin. (1)-(4), art. 62 alin. (3), art. 63, 64, art. 70 alin. (2), (7), (8) și (10), art. 72 alin. (3), art. 73 alin. (2), art. 74 alin. (1) și (4), art. 75 alin. (3) și (7), art. 79 alin. (1) și (3), art. 80 alin. (1) și (2), art. 81 alin. (1) și (2), art. 82 alin. (1) și (3), art. 83 alin. (2)-(4) și (6), art. 84 alin. (4), (6)-(8), (11) și (12), art. 85 alin. (2) și (4)-(7);

(punct modificat la data de 26 iulie 2012 potrivit articolului unic pct. 17 din Legea nr. 140/2012)

53. nerespectarea măsurilor și obligațiilor impuse în temeiul prevederilor art. 69 alin. (4), art. 75 alin. (4), art. 78 alin. (2), art. 100, art. 104 alin. (1) și (2), art. 107, art. 108 alin. (1) și (2), art. 109 alin. (1)-(3) și (5), art. 110 alin. (1), (3) și (4), art. 111 alin. (1) și (2), art. 112 alin. (4)-(6), art. 113 alin. (1)-(3), art. 114;

54. nedepunerea situațiilor sau declarațiilor financiare anuale în conformitate cu art. 130;

55. nerespectarea obligațiilor care decurg din regulamentele Uniunii Europene din domeniul comunicațiilor electronice și echipamentelor terminale, în cazurile în care competența de monitorizare și verificare a respectării acestor obligații aparține autorității naționale de reglementare.

Art. 143. – (1) Contravențiile prevăzute la art. 142 se sancționează astfel:

a) cu amendă de la 5.000 lei la 60.000 lei, iar, în cazul unor încălcări repetate, cu amendă în cuantum de până la 100.000 lei;

~~b) prin derogare de la dispozițiile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, pentru persoanele cu o cifră de~~

~~afaceri de peste 3.000.000 lei, cu amendă în cuantum de până la 2% din cifra de afaceri, iar, în cazul unor încălcări repetate, cu amendă în cuantum de până la 5% din cifra de afaceri.~~

b) prin derogare de la dispozițiile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, pentru persoanele cu o cifră de afaceri de peste 3.000.000 lei, cu amendă în cuantum de până la 5% din cifra de afaceri, iar, în cazul unor încălcări repetate, cu amendă în cuantum de până la 10% din cifra de afaceri.

(literă modificată la data de 29 decembrie 2018 potrivit art. 77 pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018)

(2) În vederea individualizării sancțiunii, ANCOM va lua în considerare gradul de pericol social concret al faptei, perioada de timp în care obligația legală a fost încălcată, precum și, dacă este cazul, consecințele încălcării asupra concurenței.

(3) Cifra de afaceri este cea prevăzută în ultima situație financiară anuală raportată de operatorul economic.

(4) Pentru persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, cifrei de afaceri prevăzute la alin. (1) lit. b) îi corespunde totalitatea veniturilor brute realizate de respectivii operatori economici.

(5) În măsura în care prezenta ordonanță de urgență nu prevede altfel, contravențiilor prevăzute la art. 142 li se aplică dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

(6) În cazul utilizării de frecvențe radio fără licență sau după expirarea perioadei de valabilitate, se calculează penalități pentru fiecare zi de utilizare fără licență, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență, reprezentând 0,1% pentru fiecare zi de întârziere din cifra de afaceri din anul precedent, înregistrată la nivelul ramurii CAEN unde se încadrează activitatea de comunicații electronice.

(alineat introdus la data de 29 decembrie 2018 potrivit art. 77 pct. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018)

Art. 144. – (1) Contravențiile prevăzute la art. 142 pct. 1, 2, 4, 5, 7-33, 35-40, 42-50 și 52 se constată de către personalul de control din cadrul ANCOM prin procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii.

(2) Sancțiunea pentru contravențiile prevăzute la alin. (1) se aplică, prin rezoluție scrisă, de către președintele ANCOM.

Art. 145. – (1) Constatarea contravențiilor prevăzute la art. 142 pct. 3, 6, 34, 41, 51 și 53-55 și aplicarea sancțiunii corespunzătoare se fac prin decizie emisă de către președintele ANCOM.

(2) Decizia prevăzută la alin. (1) trebuie să cuprindă următoarele elemente: datele de identificare a contravenientului, data săvârșirii faptei, descrierea faptei contravenționale și a împrejurărilor care pot fi avute în vedere la individualizarea sancțiunii, indicarea temeiului legal potrivit căruia se stabilește și se sancționează contravenția, sancțiunea principală și eventualele sancțiuni complementare aplicate, termenul și modalitatea de plată a amenzii, termenul de exercitare a căii de atac și instanța de judecată competentă.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, aplicarea sancțiunii potrivit alin. (1) se prescrie în termen de 1 an de la data săvârșirii faptei. În cazul încălcărilor care durează în timp sau al celor constând în săvârșirea, în baza aceleiași rezoluții, la intervale diferite de timp, a mai multor acțiuni sau inacțiuni, care prezintă, fiecare în parte, conținutul aceleiași contravenții, prescripția începe să curgă de la data constatării sau de la data încetării ultimului act ori fapt săvârșit, dacă acest moment intervine anterior constatării.

(4) Decizia prevăzută la alin. (1) se comunică contravenientului și poate fi atacată în contencios administrativ la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare, în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, fără parcurgerea procedurii prealabile prevăzute la art. 7 din acest act normativ.

(5) Odată cu decizia prevăzută la alin. (1), contravenientului i se comunică și înștiințarea de plată, care conține mențiunea privind obligativitatea achitării amenzii în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei.

(6) Decizia prevăzută la alin. (1) constituie titlu executoriu, fără vreo altă formalitate. Acțiunea în contencios administrativ în condițiile alin. (4) suspendă executarea numai în ceea ce privește achitarea amenzii, până la pronunțarea de către instanța de judecată a unei hotărâri definitive și irevocabile.

(7) Sumele provenite din amenzile aplicate în conformitate cu dispozițiile prezentului articol se fac venit integral la bugetul de stat. Executarea se realizează în conformitate cu dispozițiile legale privind executarea silită a creanțelor fiscale. În vederea punerii în executare a sancțiunii, ANCOM comunică din oficiu organelor de specialitate ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală decizia prevăzută la alin. (1), după expirarea termenului prevăzut în înștiințarea de plată sau după rămânerea definitivă și irevocabilă a hotărârii judecătorești prin care s-a soluționat acțiunea în contencios administrativ.

Art. 146. – ANCOM poate dispune aplicarea sancțiunii contravenționale prevăzute la art. 143 alin. (1) chiar dacă încălcarea constatată a fost remediată, cu respectarea termenului acordat furnizorului în conformitate cu art. 141 alin. (1).

Art. 147. – În cazul unor încălcări grave sau repetate ale obligațiilor prevăzute la art. 141 alin. (1), ANCOM poate suspenda ori retrage furnizorului în cauză:

a) dreptul de a furniza rețele sau servicii de comunicații electronice în condițiile regimului de autorizare generală;

b) dreptul de utilizare a resurselor de numerotație, resurselor tehnice sau frecvențelor radio.

Art. 148. – (1) Dacă, în termen de 45 de zile de la data scadenței, furnizorul nu achită tariful de monitorizare, tariful de utilizare a spectrului ori tariful de utilizare a resurselor de numerotație, ANCOM îi poate suspenda sau retrage dreptul de a mai furniza rețele ori servicii de comunicații electronice pe baza regimului de autorizare generală sau licența de utilizare a frecvențelor radioelectrice ori a resurselor de numerotație.

(2) În cazul în care furnizorul nu transmite documentele prevăzute la art. 130 alin. (1) până la data de 10 septembrie a anului pentru care se datorează tariful de monitorizare, ANCOM îi poate suspenda sau retrage dreptul de a furniza rețele ori servicii de comunicații electronice pe baza regimului de autorizare generală.

Art. 149. – (1) În cazul constatării unei contravenții în conformitate cu art. 144 sau art. 145, ANCOM poate dispune:

a) încetarea încălcării fie imediat, fie într-un termen rezonabil, precum și orice măsuri necesare pentru a asigura încetarea încălcării și remedierea situației produse. Măsurile vor fi adecvate și proporționale cu încălcarea săvârșită și vor prevedea un termen în care furnizorul trebuie să se conformeze acestora;

b) suspendarea sau amânarea furnizării unui serviciu sau unui pachet de servicii, dacă furnizarea ar aduce prejudicii semnificative concurenței, până la încetarea încălcării obligațiilor de acces sau interconectare impuse în conformitate cu prevederile cap. VII.

(2) În cazul în care nerespectarea de către furnizori a obligațiilor prevăzute la art. 141 alin. (1) poate crea probleme grave de natură economică sau operațională altor furnizori de rețele ori de servicii de comunicații electronice sau utilizatorilor, ANCOM poate lua măsuri urgente cu caracter provizoriu, pentru remedierea situației.

(3) În cazul în care nerespectarea de către furnizori a obligațiilor prevăzute la art. 141 alin. (1) prezintă un pericol grav și iminent la adresa apărării naționale, ordinii publice, securității naționale sau sănătății publice, ANCOM va înștiința și, dacă este necesar, va coopera cu organele judiciare, precum și cu instituțiile competente din domeniul apărării și securității naționale, ordinii publice sau sănătății publice, în vederea asigurării respectării dispozițiilor legale. ANCOM poate lua măsuri urgente, proporționale și cu caracter provizoriu pentru remedierea situației, cu consultarea sau la solicitarea motivată a acestor instituții, după caz.

(4) Atunci când apreciază necesar, ANCOM poate menține măsurile dispuse conform alin. (2) și (3) pentru o perioadă de cel mult 90 de zile. În cazul în care punerea în executare a acestora necesită o durată mai mare de timp, ANCOM poate dispune prelungirea aplicabilității pentru o perioadă suplimentară de cel mult 90 de zile. Furnizorului în cauză i se va acorda posibilitatea de a-și prezenta punctul de vedere și de a propune soluții pentru remedierea definitivă a situației create.

(5) Măsurile prevăzute la alin. (2) și (3) se dispun prin decizie a președintelui ANCOM.

Art. 150. – Odată cu aplicarea amenzilor prevăzute la art. 143 alin. (1), se dispune confiscarea bunurilor destinate, rezultate sau folosite la săvârșirea contravențiilor prevăzute la art. 142. Bunurile confiscate vor fi valorificate în condițiile legii.

Art. 151. – (1) ANCOM poate aplica amenzi administrative în cuantum de până la 30.000 lei pentru fiecare zi de întârziere, stabilind totodată și data de la care acestea se calculează, pentru a determina:

a) furnizarea în mod corect și complet a informațiilor solicitate de ANCOM în conformitate cu dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență sau ale legislației speciale din domeniul comunicațiilor electronice, precum și a informațiilor stabilite prin actele normative ori individuale emise de ANCOM în conformitate cu dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență sau ale legislației speciale din domeniul comunicațiilor electronice;

a¹) respectarea obligației prevăzute la art. 13¹ alin. (3);

(literă introdusă la data de 28 iulie 2016 potrivit art. 50 pct. 5 din Legea nr. 159/2016)

b) informarea publicului în condițiile art. 47 alin. (2), supunerea la auditul de securitate prevăzut la art. 49 alin. (1) lit. b) sau transmiterea rezultatelor auditului prevăzut la art. 49 alin. (1) lit. b);

c) supunerea la controlul prevăzut la art. 137 și 138;

d) respectarea obligației de transparență prevăzute la art. 106;

~~e) conformarea la măsurile dispuse în conformitate cu art. 73 alin. (3) și (4), art. 116, 117 și 149.~~

e) conformarea la măsurile dispuse în conformitate cu art. 73 alin. (3) și (4), art. 116, 117, 139 și 149.

(literă modificată la data de 26 iulie 2012 potrivit articolului unic pct. 18 din Legea nr. 140/2012)

(2) Decizia președintelui ANCOM prin care se aplică sancțiunile prevăzute la alin. (1) constituie titlu executoriu, fără vreo altă formalitate.

(3) Sumele rezultate din încasarea amenzilor administrative stabilite la alin. (1) se rețin integral ca venituri proprii, cu titlu permanent, la dispoziția ANCOM și vor fi folosite în conformitate cu prevederile bugetului de venituri și cheltuieli aprobat potrivit legii.

Art. 152. – În exercitarea atribuțiilor ce îi revin potrivit actelor normative în vigoare, ANCOM va fi sprijinit operativ, acolo unde este cazul, de autoritățile administrației publice locale, de organele de poliție ori de alte autorități publice, în vederea identificării și localizării persoanelor fizice sau juridice care săvârșesc fapte de natură contravențională.

~~**Art. 153.** – Orice decizie a ANCOM prin care se vatamă drepturile unei persoane fizice sau juridice, recunoscute de prezenta ordonanță de urgență, sau refuzul nejustificat al ANCOM de a-i rezolva cererea referitoare la un drept recunoscut de prezenta ordonanță de urgență pot fi atacate în contencios administrativ la instanța competentă.~~

Orice decizie a ANCOM prin care se vatamă drepturile unei persoane fizice sau juridice, recunoscute de prezenta ordonanță de urgență, ori refuzul nejustificat al ANCOM de a-i rezolva cererea referitoare la un drept recunoscut de prezenta ordonanță de urgență pot fi atacate în contencios administrativ, în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare.

(articol modificat la data de 26 iulie 2012 potrivit articolului unic pct. 19 din Legea nr. 140/2012)

CAPITOLUL XIII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 154. – ANCOM revizuieste, în condițiile legii, acolo unde este cazul, în cel mai scurt timp, dar nu mai târziu de 7 luni de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, regimul de autorizare generală ori drepturile individuale de utilizare a resurselor limitate, în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 155. – (1) Prin excepție de la prevederile art. 154, drepturile de utilizare a frecvențelor radio acordate înainte de data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență a căror perioadă de valabilitate, calculată de la această dată, este mai mare de cinci ani, pot fi revizuite, la solicitarea expresă a titularului, în vederea respectării principiilor prevăzute la art. 20.

(2) Solicitarea prevăzută la alin. (1) poate fi depusă de persoana interesată începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și până la data de 25 mai 2016.

(3) Pe baza solicitării prevăzute la alin. (2), ANCOM comunică titularului licenței întinderea noilor drepturi de care acesta poate beneficia și îi acordă posibilitatea de a-și retrage solicitarea, într-un termen de 30 de zile de la data comunicării.

(4) În cazul în care titularul își retrage solicitarea depusă în condițiile alin. (3), dreptul de utilizare a frecvențelor radio se exercită în aceleași condiții până la data de 25 mai 2016.

(5) Ulterior expirării datei prevăzute la alin. (2), în vederea asigurării respectării art. 20, ANCOM va efectua, în condițiile legii, toate demersurile necesare, inclusiv cele referitoare la modificarea, la inițiativa sa, dacă este cazul, a drepturilor individuale în vigoare.

(6) Revizuirea de către ANCOM a drepturilor individuale în condițiile prezentului articol, în vederea promovării concurenței între titularii de drepturi, se va realiza numai pentru conservarea drepturilor existente și nu va avea în vedere acordarea de noi drepturi de utilizare.

Art. 156. – Având în vedere calitatea României de stat membru al Uniunii Europene, dispozițiile prezentei ordonanțe de urgență nu aduc atingere prevederilor Legii concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și nici competențelor Consiliului Concurenței în aplicarea acestei legi, respectiv în aplicarea art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Art. 157. – Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență.

Art. 158. – Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 174 din 19 martie 2009, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În activitatea sa, ANCOM susține obiectivele Organismului autorităților europene de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice, denumit în continuare *OAREC*, în vederea creării unui cadru de reglementare armonizat și coerent la nivel european. În acest sens, în exercitarea atribuțiilor sale, ANCOM are în vedere opiniile și pozițiile comune adoptate de *OAREC*.”

2. La articolul 4, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) ANCOM promovează concurența în sectorul comunicațiilor electronice și în sectorul serviciilor poștale, printre altele, prin:

a) luarea măsurilor necesare în scopul prevenirii și înlăturării acțiunilor care restrâng, împiedică sau denaturează concurența sau pot avea un astfel de efect, în domeniul comunicațiilor electronice, inclusiv în ceea ce privește transmisia conținutului informației, și al serviciilor poștale;

b) luarea măsurilor necesare pentru ca utilizatorii, inclusiv utilizatorii cu dizabilități, vârstnici sau cu nevoi sociale speciale, să obțină un maximum de beneficii în ceea ce privește diversitatea ofertei, tarifele și calitatea serviciilor;

c) încurajarea utilizării efective și asigurarea administrării eficiente a resurselor limitate pe care le gestionează.”

3. La articolul 6 alineatul (1), litera c) se abrogă.

4. La articolul 6 alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) cooperarea cu autoritățile naționale de reglementare cu atribuții similare din străinătate, precum și cu Comisia Europeană și OAREC, în vederea dezvoltării unei practici de reglementare coerente și a aplicării unitare și concertate a legislației Uniunii Europene.”

5. La articolul 6 alineatul (2), literele d) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) asigurarea condițiilor de exercitare a dreptului de acces la serviciile din sfera serviciului universal în domeniul comunicațiilor electronice și în domeniul serviciilor poștale;

e) promovarea intereselor specifice ale utilizatorilor cu dizabilități, vârstnici sau cu nevoi sociale speciale;”.

6. La articolul 6 alineatul (2), după litera f) se introduce o nouă literă, litera g), cu următorul cuprins:

„g) promovarea posibilității utilizatorilor finali de a accesa și distribui informații sau de a utiliza aplicații ori servicii potrivit propriilor decizii.”

7. După articolul 6, se introduce un nou articol, articolul 6¹, cu următorul cuprins:

„Art.6¹. – În vederea atingerii obiectivelor prevăzute la art. 4–6, ANCOM aplică principiile obiectivității, transparenței, nediscriminării și proporționalității în activitatea de reglementare, printre altele, prin:

a) promovarea unor reglementări predictibile prin asigurarea unei abordări consistente, revizuite la intervale de timp adecvate;

b) asigurarea respectării principiului nediscriminării în tratamentul aplicat furnizorilor de rețele și servicii de comunicații electronice sau furnizorilor de servicii poștale aflați în situații similare;

c) protejarea concurenței în beneficiul utilizatorilor finali și promovarea, acolo unde este cazul, a concurenței bazate pe infrastructuri;

d) promovarea investițiilor eficiente și inovației în infrastructuri noi și îmbunătățite, inclusiv prin asigurarea asupra faptului că orice obligații de acces impuse au în vedere riscurile specifice asociate investiției și permit acordurile de cooperare între investitori și persoanele care solicită accesul, pentru a împărți riscurile investiției, asigurând în același timp concurența pe piață și respectarea principiului nediscriminării;

e) luarea în considerare a condițiilor diferite de concurență și de necesități ale utilizatorilor din diverse arii geografice;

f) impunerea de obligații de reglementare *ex ante* doar acolo unde nu există concurență efectivă sau sustenabilă și relaxarea sau retragerea acestor obligații acolo unde aceste condiții sunt îndeplinite.”

8. La articolul 10 alineatul (1), punctele 2 și 7 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„2. asigură reprezentarea în instituții și în organizații internaționale din domeniul reglementării comunicațiilor electronice, comunicațiilor audiovizuale, echipamentelor radio și echipamentelor terminale de telecomunicații, inclusiv din punctul de vedere al compatibilității electromagnetice, și serviciilor poștale, susținând în cadrul acestora politica și strategia națională în domeniu, și poate încheia acorduri internaționale cu caracter tehnic în aceste domenii;

7. avizează proiectele de acte normative prin care se reglementează activități din domeniul comunicațiilor electronice, comunicațiilor audiovizuale, echipamentelor radio și echipamentelor terminale de telecomunicații, inclusiv din punctul de vedere al compatibilității electromagnetice, și serviciilor poștale, cu respectarea dispozițiilor legale incidente în materie;”.

8¹. La articolul 10 alineatul (2), după punctul 20 se introduce un nou punct, punctul 20¹, cu următorul cuprins:

„20¹. elaborează și adoptă norme tehnice inclusiv privind controlul respectării unor obligații în domeniul comunicațiilor electronice, comunicațiilor audiovizuale, echipamentelor radio și echipamentelor terminale de comunicații electronice, compatibilității electromagnetice și serviciilor poștale, precum și pentru utilizarea resurselor limitate din domeniul comunicațiilor electronice;”.

(punct introdus la data de 26 iulie 2012 potrivit articolului unic pct. 20 din Legea nr. 140/2012)

9. La articolul 10 alineatul (2), punctul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„24. impune în sarcina operatorilor și furnizorilor de servicii de comunicații electronice cu putere semnificativă pe piață obligații specifice, în conformitate cu prevederile legale în vigoare;”.

9¹. La articolul 10 alineatul (2), punctul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„32. elaborează reglementările necesare pentru realizarea comunicațiilor către Sistemul național unic pentru apeluri de urgență, inclusiv în ceea ce privește transmiterea apelurilor de urgență de la bordul vehiculelor prin utilizarea serviciului de apeluri eCall;”.

(punct introdus la data de 26 iulie 2012 potrivit articolului unic pct. 21 din Legea nr. 140/2012)

10. La articolul 12, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) ANCOM transmite Comisiei Europene sau OAREC, la cererea motivată a acestora, informații statistice privind numărul acțiunilor de pe rolul instanțelor de judecată cu privire la deciziile emise de ANCOM, hotărârile judecătorești pronunțate, inclusiv în ceea ce privește eventualele măsuri temporare dispuse de către instanțele de judecată, precum și cu privire la durata procedurilor judiciare.”

11. La articolul 14, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Din sursele de finanțare prevăzute la alin. (1), ANCOM poate decide să contribuie la bugetul OAREC, în conformitate cu prevederile Regulamentului (CE) nr. 1.211/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 de instituire a Organismului autorităților europene de reglementare în domeniul comunicațiilor electronice (OAREC) și a Oficiului.”

Art. 159. – La articolul 6 din Ordonanța Guvernului nr. 130/2000 privind protecția consumatorilor la încheierea și executarea contractelor la distanță, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 7 martie 2008, cu modificările ulterioare, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) contractelor încheiate de utilizatorii finali pentru a beneficia de servicii de acces și conectare la rețele publice de comunicații electronice ori de servicii de comunicații electronice destinate publicului.”

Art. 160. – (1) Art. 50 alin. (1)-(3), art. 51 alin. (1)-(5), art. 53-58 și art. 60 alin. (1)-(4) intră în vigoare la 60 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă:

a) Ordonanța Guvernului nr. 34/2002 privind accesul la rețelele publice de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 2 februarie 2002, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 527/2002, cu modificările și completările ulterioare;

b) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 27 iunie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția prevederilor cap. IV „Dreptul de acces pe proprietăți”, precum și a dispozițiilor art. 55 alin. (1) lit. g) și alin. (2);

c) Legea nr. 304/2003 pentru serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 343 din 5 mai 2008;

d) Hotărârea Guvernului nr. 1.208/2007 privind condițiile generale referitoare la interoperabilitatea serviciilor de televiziune digitală interactivă, precum și a echipamentelor de televiziune digitală ale consumatorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 692 din 11 octombrie 2007;

~~e) Hotărârea Guvernului nr. 810/2009 privind condițiile referitoare la sistemele de acces condiționat la serviciile de difuzare în format digital a programelor de radio și televiziune, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 541 din 4 august 2009, cu excepția prevederilor art. 5 și art. 8 alin. (1) lit. b) și alin. (2) și (3);~~

e) Hotărârea Guvernului nr. 810/2009 privind condițiile referitoare la sistemele de acces condiționat la serviciile de difuzare în format digital a programelor de radio și televiziune, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 541 din 4 august 2009;

(literă modificată la data de 26 iulie 2012 potrivit articolului unic pct. 22 din Legea nr. 140/2012)

f) Legea nr. 510/2004 privind reorganizarea Inspectoratului General pentru Comunicații și Tehnologia Informației, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.082 din 22 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Măsurile adoptate sau impuse de autoritatea de reglementare în temeiul actelor normative prevăzute la alin. (2) rămân în vigoare până la revizuirea acestora în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență.

*

~~Prezenta ordonanță de urgență transpune:~~

~~—Directiva 2002/20/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice (Directiva privind~~

autorizarea), publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, Seria L, nr. 108 din 24 aprilie 2002;

—prevederile art. 1, 2, 5, 6, 7, 9, 10, 13-16 și 18-24 și ale anexei II din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directiva-cadru), publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, Seria L, nr. 108 din 24 aprilie 2002;

—Directiva 2002/19/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora (Directiva privind accesul), publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, Seria L, nr. 108 din 24 aprilie 2002;

—Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (Directiva privind serviciul universal), publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, Seria L, nr. 108 din 24 aprilie 2002;

—Directiva 2009/136/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 de modificare a Directivei 2002/22/CE privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, a Directivei 2002/58/CE privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, Seria L, nr. 337 din 18 decembrie 2009;

—Directiva 2009/140/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 de modificare a Directivelor 2002/21/CE privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice, 2002/19/CE privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora și 2002/20/CE privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, Seria L, nr. 337 din 18 decembrie 2009;

—prevederile art. 2, 4, 5, 6, 7, 9, 10 și 11 din Directiva 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 1997 privind protecția consumatorilor în cazul contractelor la distanță publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, Seria L, nr. 144 din 4 iunie 1997.

Prezenta ordonanță de urgență transpune:

- prevederile art. 1-10, 13-16, 18, 20, 21 și 24 și ale anexei II din Directiva 2002/21/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice (Directiva-cadru), publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr. 108 din 24 aprilie 2002;

- prevederile art. 1-14, 17, 20-30, 33, 34, 36 și 38 și ale anexelor I, II, III, IV și VI din Directiva 2002/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 martie 2002 privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile electronice de comunicații (Directiva privind serviciul universal), publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene, seria L, nr. 108 din 24 aprilie 2002;

- prevederile art. 1 pct. 1-21, 23, 24 și 26 și ale anexelor I și II din Directiva 2009/136/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 de modificare a Directivei 2002/22/CE privind serviciul universal și drepturile utilizatorilor cu privire la rețelele și serviciile de comunicații electronice, a Directivei 2002/58/CE privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice și a Regulamentului (CE) nr. 2.006/2004 privind cooperarea dintre autoritățile naționale însărcinate să asigure aplicarea legislației în materie de protecție a consumatorului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 337 din 18 decembrie 2009;

- prevederile art. 1 pct. 1-12, 15-18, 20, 22-24 și 28, art. 2 și 3 și ale anexei din Directiva 2009/140/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 de modificare a Directivelor 2002/21/CE privind un cadru de reglementare comun pentru rețelele și serviciile de comunicații electronice, 2002/19/CE privind accesul la rețelele de comunicații electronice și la infrastructura asociată, precum și interconectarea acestora și 2002/20/CE privind autorizarea rețelelor și serviciilor de comunicații electronice, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 337 din 18 decembrie 2009.

(mențiuni modificate la data de 26 iulie 2012 potrivit articolului unic pct. 23 din Legea nr. 140/2012)

Indicatorii de calitate, definițiile și metodele de măsurare privind calitatea serviciului

a) Pentru furnizorii care asigură accesul la o rețea publică de comunicații electronice:

INDICATOR (Nota 1)	DEFINIȚIE	METODĂ DE MĂSURARE
Termenul de furnizare pentru conectarea inițială	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Frecvența reclamațiilor referitoare la deranjamente	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Termenul de remediere a deranjamentelor	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

b) Pentru furnizorii de servicii de telefonie destinate publicului:

INDICATOR	DEFINIȚIE	METODĂ DE MĂSURARE
Timpul necesar pentru stabilirea conexiunii (Nota 2)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Termenul de răspuns pentru serviciile de informații privind abonații	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Proporția de posturi telefonice publice cu plată (cu monede sau cu cartelă) disponibile	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057

Frecvența reclamațiilor privind corectitudinea facturării	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Frecvența apelurilor nereușite (Nota 2)	ETSI EG 202 057	ETSI EG 202 057
Numărul versiunii ETSI EG 202 057-1 este 1.3.1 (iulie 2008)		

NOTA 1:

Parametrii trebuie să permită analizarea rezultatelor la nivel regional, cel puțin la nivelul 2 din Nomenclatorul unităților teritoriale de statistică (NUTS) stabilit de Eurostat.

NOTA 2:

Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații poate decide să nu solicite actualizarea informațiilor privind rezultatele acestor doi indicatori, dacă există dovezi că nivelurile de calitate sunt satisfăcătoare.

Elementele minime care trebuie incluse într-o ofertă de referință pentru accesul la elementele de infrastructură, inclusiv accesul necondiționat total sau partajat la bucla locală, la un punct fix

A. Condiții asociate accesului necondiționat la bucla locală

1. Elementele rețelei la care se oferă accesul, cuprinzând în principal următoarele elemente, împreună cu facilitățile asociate:

a) accesul necondiționat total sau partajat la bucla locală;

b) accesul necondiționat total sau partajat la subbucla locală, inclusiv, acolo unde este necesar, accesul la elementele de rețea care nu sunt active în vederea instalării segmentului de rețea backhaul;

c) acolo unde este cazul, accesul la canalizație în vederea dezvoltării rețelelor de acces.

2. Informații referitoare la:

a) amplasarea punctelor fizice de acces, inclusiv a cabinetelor stradale și a repartitoarelor principale și intermediare;

b) disponibilitatea buclei locale, subbuclei locale și a segmentului backhaul, în părți determinate ale rețelei de acces;

c) acolo unde este necesar, informații referitoare la amplasarea canalizației și la disponibilitatea acesteia.

3. Condiții tehnice referitoare la accesul la și utilizarea buclei și a subbuclei locale, inclusiv caracteristicile tehnice ale perechii de fire metalice torsadate, ale fibrei optice ori ale altor tehnologii echivalente, ale distribuitorilor de cabluri și facilităților asociate, și, acolo unde este necesar, condițiile tehnice referitoare la accesul la canalizație.

4. Proceduri de comandă și de punere la dispoziție, eventuale restricții de utilizare.

B. Servicii de colocare

1. Informații referitoare la amplasamentele unde se poate realiza colocarea sau localizarea echipamentelor operatorului cu putere semnificativă, precum și a planurilor de

modernizare a acestora. Difuzarea acestor informații poate fi limitată la sfera părților interesate, în vederea evitării riscului de a se aduce atingere ordinii publice.

2. Posibilitățile de colocare în amplasamentele menționate la pct. 1, incluzând posibilitățile de colocare fizică și, dacă este cazul, colocarea la distanță și colocarea virtuală.

3. Caracteristicile echipamentelor și, dacă este cazul, restricții privind colocarea anumitor echipamente.

4. Măsuri adoptate de operator pentru a asigura securitatea spațiilor sale.

5. Condiții de acces în spațiile de colocare pentru personalul beneficiarului.

6. Standarde de siguranță.

7. Reguli de alocare a spațiului acolo unde spațiul disponibil pentru colocare este limitat.

8. Condiții în care beneficiarii pot să inspecteze locațiile unde se poate realiza colocarea fizică sau locațiile unde colocarea a fost refuzată pe motiv de lipsă a spațiului disponibil.

C. Sisteme informaționale

Condiții de acces la anumite sisteme ale operatorului: sisteme de asistență operațională, sisteme informaționale sau baze de date pentru pregătirea comenzilor, punere la dispoziție, comandă, întreținere, solicitări de reparații și facturare.

D. Condiții de furnizare

1. Termenul sau termenele în care operatorul soluționează cererile de furnizare a serviciilor și facilităților asociate; niveluri minime garantate de funcționare a serviciilor, remedierea defecțiunilor, proceduri de restabilire a nivelului normal al serviciului și parametri de calitate a serviciilor.

2. Clauze contractuale standard, inclusiv, dacă este cazul, despăgubirile datorate în caz de nerespectare a termenului sau termenelor stabilite în conformitate cu prevederile pct. 1.

3. Tarife sau formule de calcul al tarifelor pentru fiecare serviciu, funcție și facilitate asociată, prevăzute în prezenta anexă.

Sumarul intervențiilor legislative

27 decembrie 2011 (Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 925 din 27 decembrie 2011)

- intră în vigoare **Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011** privind comunicațiile electronice, cu excepția art. 50 alin. (1)-(3), art. 51 alin. (1)-(5), art. 53-58 și art. 60 alin. (1)-(4) din cuprinsul acesteia

25 februarie 2012 (Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 925 din 27 decembrie 2011)

- intră în vigoare art. 50 alin. (1)-(3), art. 51 alin. (1)-(5), art. 53-58 și art. 60 alin. (1)-(4) din **Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2011** privind comunicațiile electronice

26 iulie 2012 (Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 505 din 23 iulie 2012)

- **Legea nr. 140/2012** pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2011 privind comunicațiile electronice

- **se modifică:** art. 22 alin. (1), art. 26 alin. (4), art. 28 alin. (1), art. 31 alin. (3) și (6), art. 51 alin. (1) lit. d), alin. (3) lit. a), alin. (4) și alin. (7), art. 53 alin. (1) lit. c), art. 54 partea introductivă, art. 102, art. 103, art. 126 alin. (3), art. 141 alin. (2) lit. c), art. 142 pct. 25, 49, 50 și 52, art. 151 alin. (1) lit. e), art. 153, art. 160 alin. (2) lit. e) și mențiunile privind transpunerea normelor europene

- **se introduce:** art. 22 alin. (1¹), art. 130 alin. (5) și art. 158 pct. 8¹ și 9¹

- **se abrogă:** art. 31 alin. (7)

13 iunie 2014 (Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 427 din 11 iunie 2014)

- **Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2014** privind drepturile consumatorilor în cadrul contractelor încheiate cu profesioniștii, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative

- **se modifică:** art. 4 alin. (1) pct. 46 și alin. (2), art. 50 alin. (3), capitolul V secțiunea 1 titlul paragrafului 2, art. 51 alin. (1) partea introductivă, art. 52 – 59, art. 120 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și art. 142 pct. 20 – 24

- **se introduce:** art. 4 alin. (1) pct. 54, art. 59¹ – 59⁸ și art. 142 pct. 24¹ – 24¹⁸

28 iulie 2016 (Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 559 din 25 iulie 2016)

- **Legea nr. 159/2016** privind regimul infrastructurii fizice a rețelelor de comunicații electronice, precum și pentru stabilirea unor măsuri pentru reducerea costului instalării rețelelor de comunicații electronice

- **se modifică:** art. 13 alin. (2), (4) și (6) și art. 135 alin. (1)

- **se introduce:** art. 13¹, art. 120 alin. (8) și (9) și art. 151 alin. (1) lit a¹)

29 decembrie 2018 (Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 1116 din 29 decembrie 2018)

- **Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 114/2018** privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal - bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene

- **se modifică:** art. 28 alin. (1), art. 31 alin. (6), art. 124 alin. (3) și art. 143 alin. (1) lit. b)

- **se introduce:** art. 143 alin. (6)

- **se abrogă:** art. 28 alin. (2)